ne violēter auferat: cōſpicit pauperē/ ⁊ ſuſpicat̃ furē. Vñ. ȝ. xv. c. Sonit⁹ terror̄ ſp̄ i aurib⁹ ei⁹: ⁊ cū pax ſit/ ille ſp̄ iſidias ſuſpicat̃. a ¶ Et oīs dolor irruet in eū. i. eternus cruciatus. Propt̃ h̄ dic̄ dñs Matth. vj. c. Theſaurizate vob theſaur̄ i celo ⁊c̄. Eccs. v. c. Diuitie ꝯſeruate i malū dñi ſui/ pereūt em̄ i afflictiōe peſſima. b ¶ Vtinā impleat̃ venter ei⁹. i. cupiditas/ ſiue mēs cupida. Sz quō h̄ optat cū ſit īpoſſibile: Tria em̄ ſūt īſatiabilia/ ⁊ q̄rtū qḋ nūq̄ dic̄ ſufficit. ſ. ignis auaricie: Prouerb. xxx. c. Auar⁹ nō īplebit̃ pecūia: Eccs. v. b. Sol̄. Hec īpletio erit i morte/ qñ ocl̄i ipioꝝ. i. deſideria/ deficiēt: ſic dictū eſt ȝ. xv. Et h̄ inuit qḋ ſeq̄t̃: c ¶ Vt emittat: de⁹. ſ. d ¶ In eū irā furor̄ ſui: q̄ ē vltima pena.

Al̄. nō habet †gladius.

a ⁊ oīmis dolor irruet in eum. b Vtinā īpleat̃ vēt̃ ei⁹: vt ēmittat i eū irā furor̄ ſui: ⁊ pluat ſup illū bellū ſuū. Fugiet arma ferrea: ⁊ irruet i arcū ereum: †Gladi⁹ educt⁹ ⁊ ēgrediens dē vagia ſua ⁊ fulgurās in amaritudie ſua. Vadēt ⁊ veniēt ſup eū horribiles: oēſ tenebre abſcōdite ſt̄ i occultis ei⁹. Deuorabit eū ignis q̄ nō ſuccēdit̃: affliget̃ relictus i tabnaculo ſuo. Reuelabūt celi iniq̄tatē ei⁹: ⁊ terrā ꝯſurget aduerſus eū. Aptū erit germē domus illius: detrahet̃ in die furoris dei. Hec ēſt pars hoīs impij a deo: ⁊ herēditas verboꝝ eius a domino. ¶ Ca. XXI.

a Reſpōdēs aūt iob/ b dixit: Audite queſo ſermones meos: et c †agite penitētiā. Sūſtinete d me vt ⁊ ego loquar: ⁊ pōſt e mea ſi videbit̃ verba ridete.

quū deſiderauit īfūdi: q̄l̄ digit⁹ lazari ꝺ q̄ id fieri poſtulauit. Sic ḡ icorporalis illa flāma q̄ exarſit/ ⁊ illa guttula quā poſcit: q̄lia ſūt viſa dormientiū ſentientiū res icorporales/ habētes tñ ſimilitudinē corpoꝝ. Scḋo obijcit̃ de h̄ qḋ dicit̃ Nec lignis nutrit̃/ nec ſtudio hoīs ſuccēdit̃. Cōtra. Eſa. l. d. Ecce vos oēs accēdētes ignē/ ābulate i flāmis q̄s ſuccēdiſtis vobis. Itē Eſa. xxx. g. Preparata eſt ab heri tophet/ nutrimenta ei⁹ ignis ⁊ ligna multa. Solutionē q̄re ſup q̄rtū ſniaꝝ. Sequit̃: q ¶ Affliget̃ relict⁹ i tabernaculo ſuo. i. cruciabit̃ eternalit̃ i carne ſua/ quā lēt⁹ inhabitat modo q̄ſi tabnaculū: Sz bon⁹ nō i carne gaudiū ſuū ponit/ ſ in celo: nec i carne habitat/ ſed in ſpū. Ro. viij. b. Vos i carne nō eſt̄/ ſz in ſpū. Et nota ꝙ dic̄/ Relict⁹ i tabernaculo/ nō a tabnaculo: q̄ ſicut dic̄ Greg⁹: iniq̄ carnē ſuā quā amauerūt nec relinq̄re voluerūt ꝓpt̃ deū: tūc ꝓpt̃ tormēta relinq̄re volēt/ ſz nō poterūt: imo i aīa ⁊ corpe puniēt̃: q̄ i vtroq̄ peccauerūt. r ¶ Reuelabūt celi iniq̄tatē ei⁹: tūc. ſ. ⁊ ſi mō celet̃. Celi. i. pfecti: q̄ cū deo iudicabūt. Sap. v. a. Tūc ſtabūt iuſti i magna ꝯſtātia ⁊c̄. s ¶ Et terra ꝯſurget aduerſus euꝫ. i. terreni. i. ipfecti: q̄ tñ elemoſynis ⁊ lachrymis lauāt pctā ſua/ ⁊ ad vitā eternā ꝑueniūt. Vl̄ terra. i. pctōres/ exēplo ei⁹ decepti. Hypocritā em̄/ q̄ h̄ nec bonis nec malis pepcit/ i tremēdo examīe iuſtoꝝ vita ⁊ pctōꝝ parit̃ accuſabit: q̄ illos ꝯtēpſit/ iſtos decepit vl̄ corrupit. Vl̄ noīe celi ⁊ terre ad lr̄az/ itelligūt̃ ſupiora ⁊ īferiora elemēta/ q̄ pugnabūt ꝯtra eū. Sap. v. d. Pugnabit cū illo orbis terraꝝ ꝯ̄ īſēſatos. Seq̄t̃: t ¶ Aptū erit germē dom⁹ ill⁹. i. itētio ꝯſciētie hypocrite/ tunc erit manifeſta/ q̄ mō latet: q̄ etſi pateat opatio/ latet tñ itētio: Sz tūc ꝺteget̃: q̄ libri apiēt̃: Daniel. vij. c. Et dñs illumiabit abſcōdita tenebraꝝ/ ⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordiū. j. Cor̄. iiij. a. v ¶ Detrahet̃ i īfernū: x ¶ In die furor̄ dei. i. i die iudicij: qñ malis videbit̃ furibund⁹. Infra. xxj. b. Ducūt i bonis dies ſuos: ⁊ i pūcto ad īferna deſcendūt. y ¶ Hec eſt pars hoīs ipij a deo/ recedēt̄ ſupple: Vel pars ꝑpata a deo. Iuxͣ illḋ Matth. xxv. d. Diſcedite a me maledicti i ignē etnū ⁊c̄. Eſa. xxx. g. Preparata ē ab heri tophet a rege ⁊c̄. z ¶ Et hereditas vboꝝ ei⁹. i. pena ꝓ v̄bis ei⁹: quā firmit̃ q̄ſi iure hereditario poſſidebit i īferno. De⁹ em̄ ñ ſolū facta/ ſ ⁊ v̄ba puniet i īferno. Matth. xij. c. Dico vob/ q̄ de oī v̄bo ocioſo qḋ locuti fuerit hoīes: reddēt rationē de eo/ i die iudicij. Ex verbis em̄ tuis iuſtificaberis: ⁊ ex verbis tuis ꝯdemnaberis. ¶ Expoſi. Ca. XXI.

a Reſpondēs autē iob ⁊c̄. Sophar q̄ ſuſpicabat̃ iob fuiſſe hypocritā: ⁊ iō ꝓpt̃ pctā a deo ꝑcuſſū: multa ꝯ̄ hypocritā dixit/ i ꝯtumeliā iob. Cui iob hūilit̃ rn̄dit: q̄ mollis rn̄ſio frāgit irā: Prouerb. xv. a. Agit̃ aūt in h̄ capi. de duob⁹ ꝑncipalit̃. Primo de gl̄ia ⁊ diuitijs ipioꝝ deſcēdētiū i īfernū. Scḋo de miſerijs ⁊ dolorib⁹ eorūdem. Dic̄ ḡ: b ¶ Audite q̄ſo ſer. meos. In h̄ v̄bo/ gl̄o notat̃ hūilitas ⁊ charitas iob: q̄ ſupbo hūilit̃ rn̄dit: ⁊ īimicū ad penitētiā rogādo mōuit: Sic̄ Ro. xij. a. Obſecro vos fr̄es ꝑ miſericordiā dei/ vt exhibeatis corpa v̄ra hoſtiā viuētē. c ¶ Agite penitētiā: ꝺ male dictis ꝯ̄ me: ⁊ male fact̄ ⁊ male omiſſis. Idē ꝑdicauit iohēs baptiſta Matt. iij. a. Penitentiā agite: appropinq̄bit em̄ regnū celoꝝ. d ¶ Suſtinete me vt et ego loquar/ vobis. Sic apl̄s. ij. Cor̄. xi. a. Vtinā ſuſtineretis modicū q̄d īſipientie mee. e ¶ Et poſt mea ſi videbitur verba ridete: id ē irridete ſi non poteſtis ſuſtinere. Job em̄ ſicut docere recta: ita tolerare ꝑuerſa/ parat⁹ erat.

q. d. vtinā deſideria auari īpleāt̃: q̄ q̄ꝫto citi⁹ ad deſideriū ꝑuenit: tāto citi⁹ ad tormētū rapit̃. Vñ mortē auari deſiderat ſophar: ne diuti⁹ peccet. e ¶ Et pluat ſup illū bellū ſuū. i. iudicioꝝ ſuoꝝ iacul̄ ꝑcutiat̃ q̄ſi gutt̄ pluuie: qḋ fit qñ meminit ꝙ male ꝯcupiuit: ꝯcupita peius ꝯgregauit/ ꝯgregata peſſime reſeruauit: poſtea dolet ꝙ ꝯgregata deſerit. f ¶ Fugiet arma ferrea. i. vite ꝑſent̄ neceſſitates ⁊ miſerias. Et cōpant̃ pene tpales ferro: q̄ erugine ꝯſumit̃: Ere v̄o/ q̄ difficili⁹ ꝯſumit̃/ eternū ſuppliciū figurat̃. Et h̄ ē qḋ ſeq̄t̃: g ¶ Irruet i arcū ereū. i. in eternū ſuppliciū. q. d. hypocrita fugit penas tpales/ ⁊ irruet i eternas. Vñ. ȝ. vj. c. Qui timet pruinā/ irruet ſuper eū nix. h ¶ Eductus/ per ſeductorē: id eſt malā ſuggeſtionem/ male ſuggerentē. i ¶ Et egrediens/ per propriā voluntatem: k ¶ De vagina ſua. i. de occlta cogitatiōe. Hypocrita em̄ dū mala cogitat/ q̄ſi gladius eſt i vagina. De vagina educit̃ vl̄ egredit̃: dū ꝑ ſeductoris ſuggeſtionē vl̄ ꝓpriā voluntatē ad male opandū aperit̃. l ¶ Et fulgurās i amaritudine ſua. i. in poteſtate ꝑpoſitus/ īferiores crucians. In fulgure ſplēdor dn̄ationis/ ⁊ ꝑcuſſio deſignat̃: quā habet hypocrita. m ¶ Vadēt ⁊ veniēt ſup eū horribiles. i. maligni ſpūs: q̄ bonis mētib⁹ ſt̄ horribiles/ ⁊ pauēdi atq̄ fugiēdi. Sz vadūt ⁊ veniūt ſup hypocritā: cū de vitio in vitiū ruere faciūt. Vl̄ vadent. i. recedēt/ cū hypocrita ceſſat ad tp̄s male agere. Veniēt ſuper eū: cū iterū incipit peccare. Vñ Greg⁹. Sepe ira recedente/ luxuria mentē inuadit: q̄ cū ad tp̄s intermittit̃/ elatio de continētia ſubrogat̃: Et ſic/ q̄t vitijs ꝑmit̃: tot malignis ſpiritib⁹ vaſtat̃. n ¶ Oēſ tenebre abſcōdite ſūt i occult̄ ei⁹. i. pctā ad tenebras eternas ducētia vl̄ trahētia/ ſt̄ i corde hypocrite. Prouerb. xxvj. d. Labijs ſuis itelligit̃ inimicus: qñ ſūmiſerit vocē ſuā ne crediderl̄ ei: q̄m ſeptē neq̄tie ſt̄ i corde illius. Hic dic̄ q̄dā Glo. Vitia vitijs ſuccedūt: ſ nō oīa ſimul̄ hñt: ſ tñ oīa ſimul ſūt in mente. Ergo ꝓdigalitas ⁊ auaricia ſimul̄ ſt̄: ḡ ꝯ̄ria ſūt ſimul. Sol̄. Oīa vitia ſimul̄ eſſe pñt q̄ntū ad reatū/ ſ ñ q̄ntū ad habitū: Reat⁹ em̄ remanet/ habitu recedēte ⁊ actu: ⁊ reat⁹ nō ē ꝯ̄ri⁹ reatui/ licet habit⁹ habitui ſit ꝯ̄rius. o ¶ Deuorabit eū. i. hypocritā: p ¶ Ignis q̄ nō ſuccēdit̃. i. ignis gehēne. Vñ Greg⁹. Prope hic exꝑmit̃ ignis gehēne: q̄ corporeus/ malos corpalit̃ vret: nec vt iſte noſter ſtudio hoīs ſuccendit̃/ nec lignis nutrit̃: ſ creat⁹ ſemel/ ꝑmanet iextinguibilis. Vñ Eſa vlt̄. g. Vermis coꝝ non moriet̃ ⁊c̄. Sz ꝯ̄ hoc obijcit̃ i duob⁹. Primo de h̄ qḋ dic̄/ ꝙ ignis gehēne ē corpore⁹: Quia dic̄ Aug⁹. ꝯ̄riū in. xxj. libro ꝺ ciui. dei/ ca. x. Dicerē inq̄t ſic arſuros ſine vllo ſuo corpore ſpūs: ſicut ardebat apud īferos ille diues q̄ dicebat: Crucior i hac flāma: niſi ꝯueniēt̃ mihi rn̄deri cernerē/ talē fuiſſe illā flāmā: q̄les oculi q̄s leuauit qñ lazarū vidit: q̄lis lingua cui humorē exiguū deſiderauit īfūdi.

Luc. 16. f.

Al̄. agite. Matth. 3. a. et. 4. d.

† Isa. vl. d.

j.Cor. iiij.a. Mihi ꝓ minimo eſt vt a vob iudicer/an ab hu
mano die. Intēdit aūt iob in his ꝟbis duo.ſ. ſibi ꝛ auditori/
bꝰ ꝓdeſſe: vl' ſibi ſoli. Sibi ꝛ auditoribꝰ/ſi audire ꝛ doceri/ve
lint. Sibi ſoli: ſi ñ doceri ſ ırridere velint. Seqꝛ: a Nū/
qd ꝯtra hoiez diſputatio mea eſt: q.d.ñ: qꝛ ſi cū hoi/
bus diſputarē de vita
mea/ñ timerē/neqꝫ cō
triſtarer: qꝛ ſi eis diſ/
plicerē/nō curarē: Sꝫ
qꝛ cū deo opoꝛtet me
diſputare: id ē de vita
Matth.16.d. mea reddere ronē: qui
reddet vnicuiqꝫ iuxta
opa ſua: īō merito ti/
Hiere.12.a. meo ꝛ ꝯtriſtoꝛ: qꝛ ī cō
Abacuk.a. ſpectu eiꝰ nō iuſtifica/
Pſ.142. bit ois hō viuēs. Et
ī hoñdit iob ſe ñ eē hy
pocritā/q̄ placere ho/
B minibꝰ ñ q̄rit. Iuxᷓ illō
Gal.j.b. Si adhuc ho
minibꝰ placerē.i. pla/
cere optarē/chꝛiſti ſer
uus ñ eſſē. b Attē
dite me.i. ꝯſiderate
opa mea. c Et ob/
ſtupeſcite.i. admiramī pęnā quā patioꝛ. d Et ſupponi
te digitū oꝛi vr̄o.i. linguā vr̄az a vob mal' diſcrete ꝯpeſcite:
Per digitū em̄ ſig̃aꝛ diſcretio. Eccl̄j.v.d. Si ē tibi ītellectꝰ/
reſponde ꝓximo: ſin aūt/manus tua ſit ſup os tuū/vt nō ca/
piaꝛ verbo īdiſciplinato. q.d. iob: videte an dicēda ſint quę
recte ꝯtra hypocritā ꝓtuliſtis. e Et ego qñ recoꝛda/
tus fuero: actuū meoꝝ: f Pertimeſco. Irriſio eſt: nō
em̄ oblitꝰ fuerat iob actuū ſuoꝝ. Et ē ſenſꝰ: Si meminero me
aliq̄d hypocriſis habuiſſe: ī fletu pęnitētię mox cōtremiſco.
Hiere.xxxj.d. Poſtq̄ oñdiſti mihi/ſupple pctā mea: pcuſſi
femur meū.i. reſtrinxi carnis delectationē: cōfuſus ſū ꝛ eru/
bui: q̄m ſuſtinui oppꝛobꝛiū adoleſcētię meę. g Et cōcu/
Pſ.54. tit carnē meā tremoꝛ: iudicij. Pſ. Timoꝛ ꝛ tremoꝛ ve/
nerūt ſup me. Timoꝛ/referꝛ ad aīaz: tremoꝛ/ad coꝛpus. Ita
hic. q.d. totꝰ ꝯtremiſco/itus ꝛ exteriꝰ: qñ recoꝛdoꝛ vitę meę
Pſ.89. ꝛ futuri iudicij. Ideo dic̄ Pſ. Quis nouit ptātē irę tuę/ꝛ pꝛę
timoꝛe tuo irā tuā dinūerare? h Quare ḡ ipij ꝛc̄. Hoc
dicit iob ꝯ ſophar: q.ſ. ꝓrio ca. multa dixerat de dānatiōe
ipij ꝛ ſubita moꝛte eiꝰ/ī q̄ momoꝛderat iob. q.d. iob: Si vbi
ē flagellū/ibi eſt pctm̄/ꝛ ecōuerſo: q̄re ergo ipij viuūt? Vel
ſic: Si ego ꝓ culpa pcuſſus ſū: q̄re ergo ipij viuūt? Et in h
oñdit ſe iob nō ꝓ culpa pcuſſū/ſ ad maiꝰ p̄miū. i Sub/
leuati: honoꝛibꝰ: k Cōfoꝛtatiqꝫ diuitijs. Sꝫ qꝛ ſꝛ q̄/
dā: qbꝰ hꝛe diuitias/pęna ē: eo q̄ ñ habeāt heredes qbꝰ illas
reliquāt/ſbdit: l Semē eoꝝ pmanet corā eis: ī aug/
mētū fęlicitat'. Sꝫ itez ne ſterilitate filioꝝ genꝰ eoꝝ extigua
tur/addit: m Propinq̄ꝝ turba ꝛ nepotū: nō abſēſ:
ñ remota: Sed n In ꝯſpectu eoꝝ: ī augmētū lętitię.
o Domꝰ eoꝝ ꝛc̄. Ecce dicūꝛ ipſis eſſe vita/honoꝛes/di
uitię/filij/nepotes: ī qbꝰ gloꝛianꝛ amatoꝛes mūdi. Sꝫ ſi in/
tus domeſtica cura vreret eos ꝛ vrgeret/nō eſſet lęta hmōi
fęlicitas/ideo ſubdit: Domꝰ eoꝝ ſecure ſūt: ſine timo/
re. p Pacate: ſine ꝑturbatiōe. q Et nō ē virga dei
.i. diſciplina ſiue coꝛrectio dn̄i: r Sup illos: qd ē ſignū
odij. Vñ Prouerb. xiij.d. Qui pcit virgę/odit puerū ſuū:
q̄ aūt diligit illū/iſtanꝛ erudit illū. s Bos eoꝝ ꝛc̄. Hoc
de ꝓſperitate exterioꝛi. q.d. nō ſolū itus in domo ꝓſpitas ē
eis/ſ exteriꝰ ī agris. Et h eſt: Bos eoꝝ. Et notaꝛ h tri/
plex fęlicitas gregū. Pꝛima eſt/ſi grex nō ſterilis ꝯcipit. Se
cūda/ſi ꝯceptꝰ ad ptū ꝑuenit. Tertia eſt/ſi qd ptū ē ꝑ nutri/
mēta ad ꝓfectū ꝑducitꝛ. De h dic̄ Oſeę.ix.c. Gl'ia eoꝝ a ꝑ/
tu ꝛ ab vtero ꝛ a ꝯceptu. Pꝛima fęlicitaſ notaꝛ ibi: Bos cō
cepit. Scd̄a ibi: Vacca pepit. Tertia ibi: Nō ē ꝑua/
ta fetu ſuo: qꝛ fetus/ptus pfectus. Sꝫ adhuc nō eſſet plena
fęlicitas/ſi greges creſcerēt/ꝛ cuſtodes gregū nō ꝓficerent:

a Nūq̄d ꝯ hōiem diſputatio
mea eſt/vt merito nō debeā
b c ꝯtriſtari? Attēdite me ꝛ ob/
d ſtupeſcite: ꝛ ſuppōnite digi/
e tū oꝛi vr̄o. Et ego qñ recoꝛ/
f g datꝰ fuero pertimeſcō: ꝛ cōcu/
h tit carnē meā tremoꝛ. Qua/
i k re ḡ ipij viuūt: ſblevati ſꝛ/cō
l foꝛtatiqꝫ diuitijs? Semē eoꝝ
m pmanet corā eis: ꝓpinq̄ꝝ tur
n ba ꝛ nepotū ī ꝯſpectu eoꝝ.
o p Domꝰ eoꝝ ſecure ſūt ꝛ paca
q r te: ꝛ ñ ē virga dei ſup illoſ.
s Bos eoꝝ ꝯcepit/ꝛ nō aboꝛ/
tiuit: vacca pepit/ꝛ nō eſt ꝑ/
t uata fetu ſuo. Egrediūꝛ q̄ſi
v greges puuli eoꝝ: ꝛ īfantes
x y eoꝝ exultāt luſibꝰ. Tenent
tympanū ꝛ citharā: ꝛ gau/
z dēt ad ſonitū oꝛgani. Du/
a cūt ī bonis dies ſuoſ: ꝛ ī pū
b c cto ad īferna deſcēdūt. Qui
d dixerit deo: recede a nobis:
e ſciētiā viaꝝ tuaꝝ nolumꝰ.
f Quis eſt oīpotēs vt ſerua/
g mus ei? Et q̄d nob̄ ꝓdeſt ſi
h oꝛauerimꝰ illū. Verūtñ qꝛ ñ
i k ſꝛ ī manu eoꝝ bona ſua: ꝯſi/
l m liū ipioꝝ lōge ſit a me. Quo
tiēs lucerna īpioꝝ extiguetꝛ:

ideo ſubdiꝛ fęcūditas familię/q̄ cuſtodiat greges multiplica/
tos. Et h eſt: t Egrediunꝛ q̄ſi greges ꝛc̄. q.d. greges
augenꝛ/ꝛ cuſtodes multiplicanꝛ. v Et īfantes eoꝝ.i.
cuſtodū: x Exultāt luſibꝰ. Et ne q̄s crederet illū ludū
vilē/ſbdit: y Tenet tympanū ꝛc̄. q.d. pulcher eſt ludꝰ
eoꝝ ꝛ delectabilis: ſic
mulieres docēt filios
ꝛ filias ſuas hmōi lu/
dos ꝛ cātilenas: ſm̄ q̄
dic̄ Eſa.v.c. Cithara
ꝛ lyra ꝛ tympanū ꝛ ti
bia ꝛ vinū/in ꝯuiuijs
vr̄is: Sꝫ deberēt do/
cere flere ꝓ pctis. Vñ
Hiere.ix.f. Docete
filias vr̄as lamentū/ j.22.c.
ꝛ vnaq̄qꝫ ꝓximā ſuā Malach.3.d
planctū. z Ducūt
ī bonis dies ſuoſ:
his ꝛ alijs modis. Al' tradoꝛaueri
a Et ī pūcto.i. ſu/ mus eum.
bito. b Ad īferna
deſcēdūt. Pluraliꝛ Prouerb.
dic̄/ꝓpꝛ pęnaꝝ multi/ 24.c.
tudinem. Vñ.ſ.xx.a.
Gaudiū hypocritę ad
īſtar pūcti. Hic ē finis ꝓdictę fęlicitat': q̄ reuera ñ ē felicitas
ſꝫ ſūma īfęlicitas ꝛ indiciū ęternę repꝛobatiōis. Vñ Gregꝰ.
Pꝛęſētꝫ vitę ꝓſpitas nō ē teſtꝫ īnocentię: qꝛ ꝛ hac vſi pere/
unt: ꝛ flagellati liberanꝛ. Qd eſt ꝯtra amicos iob: c Qui
dixerunt: ſi nō verbis/tñ factis. d Deo: recede a no
bis. Gregꝰ. Dicere deo/recede a nobis: nihil aliud eſt/q̄ ei
ad ſe veniendi aditū nō pꝛębere. e Scientiā viarū tu/
arū.i. pręceptoꝝ tuoꝝ/quibus veniꝛ ad te. Vl' vię dn̄i ſūt
virtutes: pax/humilitas/patientia ꝛc̄. quibuſ itur ad deū: q̄s
qui deſpiciūt/dicūt: Scientiā viarū tuarū nolumus.
Iſti nō ſunt neſciētes: ſ ſcire nolentes ſiue ignoꝛātes. De q̄/
bꝰ dicitꝛ.j.Cor'.xiiij.g. Ignoꝛās ignoꝛabitꝛ. Et Pſ. Nolu
it intelligere vt bñ ageret. Prouerb.xxviij.b. Qui declinat Pſ.35.
aurē ſuā ne audiat legē: oꝛatio eiꝰ fiet execrabilis. Et adhuc
dixerunt: f Quis eſt omnipotēs vt ſeruiamus ei?
Dedit em̄ ſe deꝰ exterioꝛibus inuiſibilē: ideo eū nō eſſe ſuſpi
canꝛ. Pſ. Dixit inſipiens in coꝛde ſuo/nō eſt deus. Exo.v.
a. dixit pharao: Quis eſt dn̄s vt audiā vocē eius ꝛ dimittā Pſ.52.et 13.
iſrl'? Neſcio dn̄m/ꝛ iſrael nō dimittā. Vl': Quis eſt omi/
potens.i. q̄ ingratus eſt ſuis/q̄ patitur eos tota die tribu/
lari? Vñ in perſona taliū dicitꝛ Malach.iij.d. Vanus ē qui
ſeruit dn̄o: ꝛ qd emolimentū/qꝛ cuſtodiuimus pręcepta eiꝰ?
Et.j.Machab.j.b. Eamus ꝛ diſponamus teſtamentū cū
gentibus quę circa nos ſūt: qꝛ ex quo receſſimus ab eis/īue/
nerunt nos multa mala. g Et quid nobis pꝛodeſt ſi
oꝛauerimus illū? q.d. nihil: quia nō dat quę ipſi in oꝛati/
one.ſ. tempoꝛalia quęrunt. Deus em̄ ſe/nō ſua vult ama/
ri: ꝛ ęterna/nō caduca poſtulari. Iuxta illud Matth.vj.d.
Pꝛimū quęrite regnū dei ꝛc̄. h Verūtñ ꝛc̄. Oſtenſa
impioꝝ pręſenti fęlicitate/ꝛ fine qui ſequiꝛ: oſtendit iob nō
eoſ eē dn̄os diuitiaꝝ q̄s habent/ſed ſeruos: nō poſſeſſoꝛes/
ſed poſſeſſos. Nā vt dicit Gregꝰ: quiſquis diuitias in men
te diligit/ſe magis illis q̄ illas ſibi ſupponit. Sic continua:
Tot ꝛ tanta habent impij: Verūtñ.i. ſed: i Quia nō
ſunt in manu eoꝛum.i. in poteſtate: k Bona ſua.i.
tempoꝛalia/quę male congregant ꝛ male ſeruāt. l Con/
ſilium impioꝝ longe ſit a me: Qd eſt terrenam gloꝛi/
am quęrere: ꝛ ęternā negligere: quia conſiliū dei eſt illā de/
ſpicere/ꝛ vt ſtercoꝛa reputare. Pſ. Beatus vir qui nō abi/
it in conſilio impioꝝ. Gen.xlix.a. Symeon ꝛ leui/vaſa ini/ Pſ.1.
quitatis bellantia: in conſilium eoꝝ nō veniat anima mea.
m Quotiens lucerna impioꝝ extinguetꝛ.i. filioꝝ
vita/quam lucernam ſuaz ęſtimant. Unde Tob.x.b. Heu
me fili mi: quid te miſimus peregrinari/lumen oculoꝝ no
ſtroꝝ? Et.iij.Reg'.xj.f. Dabo filio eiꝰ.i. ſalomonis/tribū

vnã: vt remaneat lucerna dauid ſuo meo. Hãc lucernã ſepe extinguit dñs impijs/ ne habeãt heredes i bonis q̃ male acq̃ſierẽt. Prouerb. xiij. b. Lucerna ipioꝝ extinguet̃. Oſee. ix. d. Si genuerint/ iterficiã amãtiſſima vteri eoꝝ. a Et ſupueniet eis iundatio: flagelloꝝ vl' tẽptationũ. b Et dolores diuidet furoꝛ̃

ſua vl' ſuoꝝ vult dimittere pctã. Sꝫ ne qs dei iudicia vltra q̃ debet/ diſcutiat: iquirens q̃re deus hũc ita humiliet/ ⁊ illũ ſic exaltet: Jdõ ſubdit iob: q Nũqd deũ q̃ſpiã docebit. q. d. nõ. Vñ Eſa. xl. c. Quis adiuuit ſpm̃ dñi: aut q̃s ꝯſiliarius eiꝰ fuit: q. d. nullꝰ. r Qui excelſos. i. angelos peccãtes: s Judicat. i. dãnat. q. d. nihil nobiſcũ iniuſte agit: q̃ ſb̃tiliorẽ nobis naturã. i. angelicã iuſte iudicauit. ij. Petri. ij. a. Si deus ãgelis peccantibus nõ pepcit/ ſꝫ rudẽtibus iferni detractos in tartarũ tradidit cruciandos ⁊c. ſupple/ ſi nõ parcit hoĩbꝰ peccantibus/ nõ agit iniuſte. Que aũt ſint occulta/ q̃ nõ debet hõ nimis inq̃rere/ docet/ dicẽs: t Jſte moꝛit̃ robuſtꝰ ⁊ ſanus/ diues ⁊ felix: felicitate tpali: Ad lrãm. Eccs. ij. c. Moꝛit̃ docꝰ ſimilit̃ ⁊ idoctꝰ.

C

ſui/ dñs. ſ. i. diuerſitate pe͏̨narũ flagellat: vt ſic ſaltẽ eos vocet ad pe͏̨nitentiam. Eſa. xxviij. e. Sola vexatio tñmõ dabit intellectũ auditui. Hiere. ij. d. Arguet te malicia tua: ⁊ auerſio tua icrepabit te. c Erũt ſic pale͏̨e añ faciẽ venti. i. leues: q2 ad oẽm tẽptationẽ ꝯfringent̃. Ps. Fiãt ſic ſtipula añ faciẽ venti. d Et ſic fauilla: erũt i iudicio: Quia et ſi eoꝝ vita ad modicũ viridis videat̃: tñ dei iudicio iã ꝯſũpta rputat̃. e Quã turbo diſpgit. i. iudicial' ſentẽtia.

† Ps. 82. Al' tquiſq3.

a ⁊ ſupueniet eis iundatio: et
b dolores diuidet furoꝛ̃ ſui.
c Erũt ſic pale͏̨e añ faciẽ vẽti:
d e ⁊ ſic fauilla quã turbo diſpergit.
f De' ſeruabit filijs illius
g doloꝛẽ pr̃is: ⁊ cũ reddiderit:
h i tũc ſciẽt. Videbũt oculi eiꝰ
k iterfectionẽ ſuã: ⁊ dẽ furoꝛe
l oĩpotẽt̃ bibet. Quid eñ ad
m n eũ ptinet dẽ domo ſua põſt
o ſe: et ſi nũerꝰ menſiũ eiꝰ dimi
p q diet̃: Nũqd deũ† q̃ſpiã doce
r s bit ſciaꝫ: q̃ excelſos iudicat:
t Jſte moꝛit̃ robuſtꝰ ⁊ ſanus/
v x diues ⁊ felix: viſcera eiꝰ ple
y na ſũt adipe: ⁊ medullis oſſa
z illius irrigantur: Aliꝰs vo
moꝛit̃ i amaritudie aĩe ſue͏̨/
a abſq3 vllis opibꝰ: † ⁊ tñ ſimul
in puluere doꝛmiẽt: ⁊ vmes
b operiẽt eos. Certẽ noui co
gitatiões vr̃as: ⁊ ſententias
c cõtra me iniq̃s. Dicit̃ eñ:
d vbi eſt domꝰ principis: ⁊ vbi
e tabernacula impioꝝ: Jnterrogate quelibet de viatoꝛi
f g bus: ⁊ hec eadẽ illũ itelligẽ
h re cognoſcet̃: Quia i diẽ pditiõis ſeruat̃ malꝰ/ ⁊ ad diẽ
i furoꝛis ducetur. Quis ar

B

Al. tanq.

Eſa. v. f. Sic deuoꝛat ſtipulã lingua ignis ⁊ caloꝛ flãme exurit: ſic radix eoꝝ q̃ſi fauilla erit. Eccl. xxi. b. Stupa collecta/ ſynagoga peccãtiũ. Eſa. j. g. Ecce foꝛtitudo vr̃a vt fauilla ſtupe͏̨: et opus vr̃m q̃ſi ſcintille͏̨: ⁊ ſuccẽdet̃ parit̃ vtrũq3 ſimul/ ⁊ nõ erit q̃ extinguat. Matth. iij. c. Paleas aũt cõburet igni inextinguibili. f De' ſeruabit filijs illiꝰ doloꝛẽ pr̃is. i. pctm̃ ⁊ pe͏̨nã: vt. ſ. puniant̃ ꝓ pctõ q̃ imitant̃ parẽtes. Exo. xx. a. Ego ſum dñs deus tuus foꝛtis zelotes/ viſitans iniquitateꝫ patrũ in filios in tertiã ⁊ quartã generationẽ eoꝝ qui oderũt me. Gregꝰ. Vſq3 ad eos vltio extendit̃/ qui viderũt ꝙ male ſeq̃rent̃. Sed q2 neſcit iniquus mala que͏̨ fecit/ niſi cũ ꝓ eis puniri ce͏̨perit: Jdeo ſequit̃: g Cũ reddiderit/ deus. ſ. doloꝛẽ patris/ filijs eius imitantibus eũ: Vel cũ ipſi reddiderint qd̃ debẽt. i. pe͏̨nã pro pctõ: h Tũc ſciet/ impius mala ſua/ que͏̨ pꝰus noluit ſcire. Exo. vij. a. Mittã manũ meam ſup e͏̨gyptũ/ ⁊ educã exercitũ meũ ⁊ pplm̃ meũ filios iſrl' de terra e͏̨gypti p iudicia maxima: ⁊ ſciẽt e͏̨gyptij q2 ego ſum
Ps. 9. dñs q̃ extẽderim manũ meã ſup e͏̨gyptũ. Ps. Cognoſcetur dñs iudicia faciẽs. Glo. Oĩs pctoꝛ prudẽs erit in pe͏̨na: qui ſtultus fuit i culpa. Gregꝰ. Culpa oculos claudit/ pe͏̨na apit: Sicut patet in diuite: Luc. xvj. qui lazarũ ad ianuã videre noluit: i inferno poſitꝰ videre cõpulſꝰ ẽ. i Videbũt ocu
2. Theſſal. 2. b li eiꝰ iterfectionẽ. i. chriſtũ: q̃ ſpũ oꝛis ſui interficiet ipiũ: Eſa. xj. a. Apocal. j. b. Videbit eũ oĩs oculꝰ/ ⁊ q̃ eũ pupugerũt. Vl' iterfectionẽ ſuã. i. pctm̃/ ꝓpt̃ qd̃ iterfecti ſt̃. Sap. v. a. dicẽt ipij i iferno: Ergo errauimꝰ a via ṽitatis: ⁊ lumẽ iuſticie͏̨ nõ luxit nob ⁊c. Vel interfectionẽ. i. pe͏̨nã pcti/ quã ſuſtinebũt: quã mõ cogitare nolũt. Qd̃ inuẽs ſb̃dit: k De furoꝛe oĩpotẽtis bibet. i. de pe͏̨na gehẽne͏̨. Hiere. xlix. c. Ecce q̃bꝰ nõ erat iudiciũ vt biberẽt calicẽ/ bibẽtes bibẽt: ⁊ tu q̃ſi innocẽs relinq̃ris/ ⁊ nõ eris inocẽs: ſꝫ bibẽs bibes. i. abundanter. Vl' ſic. i. in aĩa ⁊ coꝛpe punier̃. l Quid eñ ad eũ. i. ad ipiũ/ ptinet: m De domo ſua. i. familia ſua: n Poſt ſe. q. d. videt̃ ꝙ ipius nõ curet de familia q̃ ꝓ eo pcurit̃/ q2 eũ imitat̃. Gregꝰ. Hoc dic̃/ nõ ꝙ iniquꝰ de domo ſua i inferno nõ cogitet: cũ diues i iferno ſepultꝰ hoc fecerit: Luc. xvj. f. o Et ſi numerꝰ mẽſiũ/ quẽ per naturã ſiue e͏̨tatẽ deberet hr̃e: p Dimidiet̃/ p culpã ſuã/ ſupple quid h̃ ptinet ad eũ. q. d. videt̃ nõ curare de vita ſua q̃ ꝓ pctõ ſuo
Ps. 54. breuiat̃. Ps. Viri ſanguinũ ⁊ doloſi nõ dimidiabũt dies ſuos. Jnfra. xxij. c. Nũqd ſemitã ſe͏̨culoꝝ cuſtodire cupis/ quã calcauerũt viri iniqui/ q̃ ſublati ſũt añ tps ſuũ. Hoc eſt qd̃ dr̃ Prouerb. xviij. a. Jmpiꝰ cũ in pfundũ venerit peccatorũ/ ꝯtẽnit. ſ. deũ/ vitã ppriam/ aĩaꝫ ſuã/ vitã ſuoꝝ. Nõ eñ ꝓ vita

v Viſcera eiꝰ: vbi ẽ ſedes amoꝛ̃. x Plena ſũt adipe. i. abũdãtia reꝝ tpaliũ: intꝰ adeps: pinguedo foꝛ̃/ aruinaq3 mixtim. Velꝰ aũt myſtice exponit̃ h mõ: Vi
Myſtice. ſcera eiꝰ. i. coꝛda eiꝰ: plena ſt̃ adipe. i. elatiõe. Sic eñ ex abũdãtia cibi/ adeps: ita ex abũdãtia reꝝ ſupbia: q̃ ẽ q̃dã craſſitudo ſupbe mẽtis. Vñ. Prodijt q̃ſi ex adipe iniquitas eoꝝ.
Ps. 71. y Et medull' oſſa illiꝰ irrigant̃. Oſſa ſũt pua ꝯſuetudo: medulle͏̨/ deſideria maleviuẽdi/ q̃ irrigãt: q2 pua ꝯſideria pũas ꝯſuetudines i delectationẽ ꝯſeruãt. Vl' oſſa ſt̃ foꝛtitudo dignitatũ: i q̃bꝰ ſũt medulle͏̨. i. diuitie͏̨ domeſtice͏̨: q̃bꝰ irrigat̃ ⁊ ſuſtẽtat̃ poteſtas dignitat̃: Jſte tal' ⁊ tantꝰ moꝛit̃. Sũt vo alij q̃ nihil habẽt/ ſꝫ hr̃e cupiũt: qd̃ q2 nõ pñt/ affligũt̃ amaritudine maxima: Et d his ſb̃dit: z Aliꝰ vo moꝛit̃ i amaritudie aĩe ſue͏̨ abſq3 vllis opibꝰ ⁊c. q. d. diuit̃ ⁊ pauperis diſſilis ꝯditio: q2 ille ianiter gaudet: iſte ianius affligit̃: ⁊ tñ ſilis carnis coꝛruptio. Nõ q̃ diuitie͏̨ extollãt/ nec iopia turbet. a Et tñ ſimil' i puluere doꝛmiẽt: Ad lrãs i ſepulchro. Et vmes. i. moꝛ̃ꝰ ꝯſciẽtie͏̨/ i iferno. Eſa. xiiij. c. Subt̃ te ſternet̃ tinea/ Ecce culcitra: ⁊ opimẽtũ tuũ vmes/ Ecce coopeꝛtoꝛiũ. Judith. vlt. c. Dñs dabit ignẽ ⁊ vmes i carnẽ eoꝝ: vt vrant̃ ⁊ ſentiãt vſq3 i ſẽpiternũ. Vl' alit̃: Simil' i puluere doꝛmiẽt/ diues ſupbꝰ/ ⁊ paup auarꝰ. i. i terrenis deſiderijs oc'los mẽt̃ ſimil' claudũt: Et vmes/ q̃ de carne oriũt̃. i. carnales cure͏̨/ oppmũt eos ſimil': q2 vtriq3 cur̃ gñat̃. Luce viij. b. A ſollicitudibꝰ ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibꝰ vite͏̨ euntes ſuffocãt̃. Glo. Voluptates ⁊ diuitie͏̨/ ſuis ipoꝛtunis cogitatiõibꝰ guttur mẽt̃ ſuffocãt: ne bonũ deſideriũ ad coꝛ poſſit intrare: q̃ſi aditũ vital' flatꝰ ſtrãgulãt. Seq̃t̃: b Certe noui ⁊c. Putabãt amici iob ꝙ ipe diuitijs habit̃ tumuiſſet: ⁊ amiſſis anxius eſſet. Cõtra q̃s dic̃: Certe noui cogi. vr̃as ⁊ ſñias cõtra me iniq̃s. i. p ſñias vr̃as q̃s iniq̃ ꝯ me pꝛuliſtis/ noui cogitatiões vr̃as. Ex abũdãtia eñ coꝛdis os loq̃t̃: Matth. xij. c. Et vꝰe iniq̃ ſt̃ ſñie vr̃e: c Dicit̃ eñ: vbi ẽ domꝰ pncipis. i. iob. d Et vbi taber. ipioꝝ. i. filioꝝ iob. q. d. ꝓpt̃ pctã eoꝝ deſtructa ſt̃. Jta dicitis vos q̃ eſtiatis flagello pctm̃: qd̃ nõ faciũt ſcti/ q̃ mũdũ ⁊ q̃ mũdi ſt̃ ꝯtẽnũt. Vñ ſeq̃t̃: e Jnterrogate quelibet d viatorbꝰ: cui hec tẽpoꝛalia nihil vident̃ eſſe: q̃ pſentẽ vitã viã putat/ nõ patriã: qui nõ habet hic manentẽ ciuitatẽ/ ſꝫ futurã iq̃rit: Heb. xij. c. f Et hec eadẽ: q̃ ego dico: g Jllũ itel. cog. h Quia i diẽ pditiõis ſer. malꝰ. Erit̃ iõ h ſimil' hec. ſ. Quia i diẽ pditiõis ſer. malꝰ. Hiere. xij. a. Cõpſperari/ ſic taurꝰ q̃ inpinguat̃/ vt occidat̃. Hiere. xij. a. Cõgrega eos q̃ſi gregẽ ad victimã: ⁊ ſanctifica eos i die occiſionis. i Quis arguet ⁊c. Dicunt̃ iob q̃dã regula ꝯ iconiij: Cũ eñ loq̃ret̃ de coꝛpe maloꝝ: ſbito ꝯuertit ſermonẽ ad

caput eoꝝ.i. ad antichriſtū. Cōſtat eñ ꝙ vie ipioꝝ hic fre/
q̄nter arguūť corā eis. Sꝫ de antichriſto aliť erit: qꝛ ita ex/
tolleť / vt null᷒ audeat facta ei᷒ arguere corā eo / niſi ſolus de/
us: De q̄ ſcriptū ē. ij. Theſſal. ij. b. Quē dn̄s ieſus īterficiet
ſpiritu oꝛis ſui. Licet eñ helias et enoch et alij electi eū ar/
guāt: nō hoc ſuis viri/
bus faciēt / ſed dei gr̄a
Al. viam. auxiliatrice eoꝝ. Dič
ḡ: Quiſ arguet co
rā eo viaſ ei᷒. ſ. opa
ātichriſti. a Corā
eo. q. d. null᷒ / niſi ſol᷒
dn̄s: cuiuſ ꝟtute electi
eū arguēt. Et bn̄ dič /
corā eo: qꝛ m̄lti vias
ei᷒ nūc arguūt: ſ; cū p̄/
ſēs fuerit / erūt q̄ſi filij
Ps. 77. A ephrē itēdētes ꝛ mit/
tentes arcū / ꝯuerſi in
die belli. Uel vias ei᷒
arguere / ē ex̄no ſuppli
cio īueniēte / ei᷒ ꝓſpi/
tatē turbare: qȯ faciet

a guet cōrā eo †vias eius: ꝛ q̄
b fecit / quis rēddet illi: Ipſē
c d ad ſepulchꝛa duceť: ꝛ ī cōgē
f rie moꝛtuoꝝ vigilabit. Dul
g h cis fuit glāreis cocyti: ēt p᷒
i k ſe oēm hoiēꝫ trāhet: et ān̄ ſe
l inūerabiles. Quō igiť ꝯſo/
m n lami me fruſtra: cū rn̄ſiō vrā
repugnare oſtenſa ſit vitati:
o R Eſpō/ Ca. XXII.
r dēs āūt eliphaç the/
p manites / dixit: Nūn

q̄d deo cōpari pōt hō: etiaꝫ
q cū pfecte fuerit ſcie: Quid
ꝓdeſt deo ſi iuſtus fueris:
r āūt q̄d ei ꝯfers / ſi imaculata
s fuerit †vita tua: Nūq̄d timēſ
arguet te: ꝛ veniet tecū ī iudi
t ciū: ꝛ n̄ ꝓpť maliciā tuā pl̄i/
mā ꝛ īfinitas iniq̄tates tuaſ:
v Aſtuliſti ei pīgn᷒ fratꝝ tuo/
x y rū ſine cā: ꝛ nūdoſ †ſpoliāſti
z a veſtib᷒. Aquā lāſſo nō dedi
b ſti: ꝛ eſūrienti ſbtraxiſti panē.

ſol᷒ dn̄s ieſus / q̄ eū poſtq̄ꝫ ſe fecerit colivt deū / īterficiet. Un̄
ſequiť: b Que fecit / ātichriſt᷒: c Quis reddet illi:
niſi ſol᷒ dn̄s / q̄ reddet vnicuiq̄ꝫ iux̄ opa ſua / ſine pſonaꝝ accep
tiōe. Que āūt ſit h̄ redditio ſbdit: d Ipſe ad ſepulchꝛa
duceť. q. d. moꝛieť / ꝛ ī inferno ſepelieť. De q̄ ſepulchꝛo d̄r
Luč. xvj. f. Moꝛtu᷒ eſt diues / ꝛ ſepult᷒ eſt ī inferno. Ezech.
xxxij. e. Data ſūt ſepulchꝛa ipioꝝ / ī nouiſſimis laci. e Et
in ꝯgerie moꝛtuoꝝ vigilabit / ī inferno: qꝛ null᷒ ibi doꝛ
miet / niſi ſōnū moꝛtiſ. Ezech. xxxij. f. Et tu ḡ ī medio īcircū/
ciſoꝝ doꝛmies / cū īterfectiſ gladio. Et parū an̄: Oīs multitu
to ei᷒ p gyrū ſepulchꝛi ſui: om̄es hi interfecti. Aliter exponit
Greg᷒. Ipſe. ſ. ātichriſt᷒: duceť ad ſepulchꝛū. i. īter re
pꝛobos hītabit ī vita ſua: et in ꝯgerie moꝛtuoꝝ / moꝛte
pcti. vigilabit. i. aſtutias exercebit. Sꝫ q̄ꝝ moꝛtuoꝝ / oñ/
dit: Eoꝝ. ſ. q̄b᷒ aliq̄n̄ f Dulciſ fuit / ipſe ātichriſt᷒. i. placeſ.
g Glareis cocyti. i. tendentib᷒ ad cocytū. i. ad luctū in/
fernalē. Cocyt᷒ eñ grece / luctuſ latine. Un̄ poete / cocytū di/
cūt fluuiū īfernalē. Glaree / ſič dič Greg᷒. ſūt lapilli q̄s aqua
fluminis ſecū trahit: p q̄s ſignificanť amatoꝛes mūdi / q̄s tra
hūt carnalia deſideria ad īfernū. Eſt ḡ ſēſus: Nō cū q̄buſcū
q̄ꝫ ſepelieť / ſ; cū ſuiſ ꝯſilib᷒ q̄b᷒ placuit. De q̄b᷒ ſbdiť: h P᷒
ſe oēm hoieꝫ. i. oēs carnales / humū ſapiētes: i Tra/
het. i. pce vl̄ pcio vl̄ timoꝛe vel miraculis ſub iugo ſue dicio
nis rapiet. k Et ān̄ ſe inūerabiles: q̄. ſ. ſpōte ꝯſentient
ei / ꝛ ꝓpa volūtate. Oñ ḡ ex p̄dictiſ ꝯcludit iob / ꝙ nō ſp vbi
flagellū eſt / pctm̄ eſt ibi: qꝛ ſi iniquus in hac vita pmittiť ꝓ/
ſperari: qȯ de antichriſto oñſū eſt: neceſſe eſt vt elect᷒ h̄ de/
beat flagellari. Et h̄ ē: l Quō igiť ꝯſolamini me fru
ſtra: dicētes me hypocritā: ꝛ ꝓpť pctā pcuſſū. Un̄. ſ. xvj. a.
Cōſolatoꝛes oneroſi oēs vos. m Cū rn̄ſio: vl̄ reſponſa:
n Ura repugnare oñſa ſit ꝟitati: de q̄ magiſ doleo.
o R Eſpōdēs aūt eliphaç ꝛc. Expo. Ca. XXII.
Quia iob īnuerat ſe nō ꝓpť pctā flagellatū: ꝛ dixerat
ſe n̄ ꝯ hoieꝫ diſputare: ideo eliphaç ei pl̄ima pctā ī/
pꝛopat: pꝛimo oſtēdēs ꝙ ſe male cōpauerat deo. Et diuidiť
h̄ capitulū p̄ncipaliť ī duas ptes. In p̄ma arguit eliphaç be
atū iob. In ſc̄da ꝯmēdat hūilē / dicēs / ꝙ habēſ pacē / colligit
fruct᷒ bonos / ꝛ hūilis erit in gl̄ia. Dič ḡ: p Nūq̄d deo
cōpari p̄t hō / etiā cū pfecte fuerit ſciētie / ſm̄ poſſibi/
litatē hūanā. q. d. nō. Quia ſcia hoīs nihil ē ad ſciētiā dei.
Ps. 138. Un̄ Ps. Mirabiliſ facta ē ſciētia tua ex me / cōfoꝛtata ē ꝛ nō
potero ad eā. Fere idē ꝛ eiſdē ꝟbis dixerat eliphaç ſ. iiij. d.
Nūq̄d hō ꝯpatiōe dei iuſtificari pōt / aut factoꝛe ſūo purioꝛ
erit: Sed ſicut dič Greg᷒. q̄ ꝯ ꝟitatis ꝟba deficiūt / etiā no/
ta replicāt: ne tacēdo victi videanť. q Quid ꝓdeſt. Ad
huc adiūgit qȯ null᷒ ignoꝛat. ſ. bona hoīs deo n̄ ꝓdeſſe. q. d.
Ps. 15. ſi bon᷒ es: te iuuat n̄ deū: q̄m de᷒ bonoꝝ nr̄oꝝ nō eget. Et h̄
dič eliphaç: qꝛ iob dixerat ſe pūitū n̄ ꝓpť pctā ſua / ſ; ī augmē

tū ꝯtutū. ſ. xvj. b. Hec paſſus ſū abſq̄ꝫ iniq̄tate man᷒ mee.
r Aut q̄d ei ꝯfers ſi imaculata fuerit vita tua. q.
d. nihil: ſꝫ tibi. Pꝛouerb. ix. c. Si ſapiēs fueriſ: tibimetipſi
eriſ: ꝛ pximis tuis. s Nūq̄d timēs arguet te / de᷒. i. ex
timoꝛe quē hꝫ ex te. q. d. n̄. Greg᷒. Nec etiā deſipiēſ putat ꝙ
de᷒ ex timoꝛe nos ar/
guat: vl̄ ex metu iudi/
ciū ſuū ꝯ nos ꝓponat:
Sꝫ q̄ ꝟba ſua metiri
neſciunt / ad ocioſa di/
cta dilabūť: ī q̄b᷒ niſi
ſe repmāt / ad noxia ꝓ Al. †via.
ſiliūt. Iux̄ illȯ Eccj.
xix. a. Qui modica
ſpnit / paulatim deci/
det. Un̄ eliphaç: qꝛ oci
oſa itulit / ad ꝯtūelias
ꝓrūpēſ ait. t Et n̄ Al. † expoliaſti B
ꝓpter malciā tuā
ꝛc. q. d. n̄ timēs argu
et te deuſ: ſ; arguet te
malicia tua: ꝛ auerſio
tua īcrepabit te: Hie/
re. ij. d. Sap. iiij. d. Ueniēt ī cogitatiōe pctōꝝ ſuoꝝ timidi / ꝛ
traducēt illoſ ex aduerſo iīq̄tates ipoꝝ. Que āūt ſint ille iīq̄/
tates / docet eliphaç / putās ꝙ iob de rapina paupm ꝯgregaſ
ſet diuitias ſuas / ꝛ iō amiſiſſe. Sic ꝯtinua: Reuera ꝓpť infi/
nitas iniq̄tates tuas arguet te / de᷒. v Abſtuliſti
eñ pignus fratrū tuoꝝ: cū nihil deberēt tibi. x Et
nudos ſpo. veſtib᷒: detinēdo. ſ. veſteſ eoꝝ ꝯ legē Deuť.
xxiiij. b. Cū repeteſ a pximo tuo rē aliquā quā dꝫ tibi: n̄ igre/
dieriſ domū ei᷒ vt pignuſ auferas: ſ; ſtabis foriſ / ꝛ ille pferet
tibi qȯ habuerit: Si āūt paup eſt / nō pnoctabit tecū pign᷒: ſ;
ſtatim reddes an̄ ſolis occaſū. z Aquā laſſo nō dedi/
ſti: q̄ eſt cōis oīb᷒: q̄nto magiſ nec vinū. b Et eſuri. ſub.
panē: cū tñ dn̄s dicat p Eſa. xxj. d. Occurrētes ſitienti ferte
aquā / q̄ habitatiſ terrā auſtri: cū panibus occurrite fugienti.
¶ In foꝛtitudine
p Nūq̄d timēſ ꝛc. Per iob / eccl̄ia deſigť: Per eliphaç ꝛ Myſtice.
alios duos / heretici: q̄ dicūt eccl̄iaꝫ romanā eē eccl̄iaꝫ malig
nātiū: ꝛ ſe eē catholicā eccl̄iaꝫ. Dicūt ḡ heretici / eccl̄ie: v
Abſtu. pign᷒ fra. tu. ſine cā. i. donū ſpūſſcti. ij. Coꝛ.
j. d. Dedit pignus ſpūs ī coꝛdibus nr̄is. Qȯ donū iō pig/
nus d̄r: qꝛ p h̄ de pmiſſo dei certi ſum᷒. Un̄ Eph. j. c. In q̄
credētes ſignati eſtiſ ſpū pmiſſiōis ſctō: q̄ eſt pignuſ heredi/
tatiſ nr̄e. Aliq̄n̄ etiā pcti ꝯfeſſio d̄r pign᷒: qꝛ p illā ſecuri ſum᷒
de venia. Un̄ Deuť. xxiiij. b. ſm̄ aliā trāſlationē. Cū debet
tibi q̄ppiā frať tu᷒. i. cū deliq̄t ī te pxim᷒: ꝛ abſtuleris pign᷒
ab eo. i. pcti ꝯfeſſionē recepis: an̄ ſolis occaſū pign᷒ reſtitue:
id ē p̄uſ q̄ꝫ p doloꝛē coꝛdiſ ſiue p rancoꝛē ſol iuſticie occidat:
veniā ꝓ ꝯfeſſione pmitte. i. q̄n̄ ꝯfiteť ſe peccaſſe / ꝛ tu ꝯfitere
te dimiſiſſe. Ita dicūt heretici ꝙ eccl̄ia nr̄a aufert ſibi dona
ſpūſſcti. Uel ſic: Abſtu. pig. fra. tu. ſine cā. i. ab his q̄
ad te veniunt ex nobis / inutiliter exigis cōfeſſionē erroꝛis.
x Et nudos. i. ſimplices ꝛ puros / ſine velo duplicitatis.
y Spoliaſti veſtib᷒. i. donis ſpūſſcti: ſiue ꝟtutib᷒ vl̄ dog
matib᷒ ſanis / q̄b᷒ veſtiť anima. z Aquā / ſane doctrine: a
Laſſo nō dediſti. i. illi q̄ ſb ſeculi honoꝛe fatigať. Qȯ face
re ſe putāt heretici / cū laboꝛātib᷒ ī ſeculo / potū p̄bēt ſui erro
ris. Un̄ dicūt ſe imitari dn̄m q̄ dixit: Uenite ad me oēs ꝛc.
Matth. xj. d. b Et eſurienti ſubtraxiſti panē / ſbtili/
oꝛiſ doctrine: Iux̄ illȯ Thren̄. iiij. a. Paruuli petierť panē / ꝛ
nō erat qui frāgeret eis. Heretici nō ſubtrahere eſuriēti pa/
nē putāt: cū de incōpꝛehēſibilib᷒ req̄ſiti / ſupbe rn̄dēt ꝛ au/
dacter diffiniūt: Sꝫ ſcrā eccl̄ia ſe neſcire hūiliť fateť: vl̄ cog
nita tacet ei cui nō ꝓdeſſet / dicens illud Ro. xij. a. Nō plus
ſapere ꝛc. Et illud Pꝛouerb. xxiij. a. Prudentie tue pone
modū: ꝛ ne erigas ocl̄os tuos ad opes q̄s n̄ potes hr̄e: qꝛ fa
ciūt ſibi pēnas q̄ſi aq̄le ꝛc. Eccj. iij. c. Altioꝛa te ne q̄ſieris: ꝛ
foꝛtioꝛa te ne ſcrutatus fueriſ: ſꝫ q̄ deus p̄cepit / ſp cogita illa.
In foꝛtitudine

a In fortitudine brachij tui poſſidebas terrã. In q̃ notat̃ opp̄ſſio alioꝝ. q. d. nõ ſolũ tua nõ dediſti idigẽtib⁹: ſꝫ p potẽtiã opp̄ſſiſti. Amos. vj. d. Nũqd nõ ĩ fortitudĩe nr̃a aſſũpſim⁹ nob cornua? Sap. ij. c. Sit fortitudo nr̃a lex iuſticie: qd̄ infirmũ eſt/ inutile iuenit̃. b Viduas di. va. i. feciſti vacuas reb⁹ ꝛ poſſeſſiõib⁹. q. d. abſtuliſti viduis ſua. c Et lacertos pupilloꝝ cõminuiſti: auferẽdo labores eoꝝ: vl' durẽ opprimẽdo: ꝯ illud Eccĩ. iiij. b. In iudicãdo eſto pupill' miſericors vt pr̃/ ꝛ p viro matri illoꝝ. d Propterea circũdatus es laqueis/ culpe ꝛ pene. q. d. hec faciens peccaſti: ꝛ iõ punitus es. e Et conturbat te formido ſubita. i. ſubita tribulatio q̃ tibi accidit: vl' timoꝛ iferni. Vñ Greg⁹. Sbita formido illũ turbat/ q̃ ñ attẽdit qd ex futuro iudicio ſibi imĩeat. f Et putabas te tenebras nõ viſurũ. i. aduerſitatẽ aliquã paſſuꝝ. g Et ipetu aq̃rũ inundãtiũ nõ opp̄ſſũ iri. i. nõ putabas te opprimendum abundãtia tribulationũ. Vl' impetu aquarũ iundãtiũ. i. tribulationũ putabas nõ oppreſſũ iri. i. nõ moueri ad opprimendũ te.

Al. potentiſſime.

Al. oppreſſuꝝ

Myſtice.

a In fortitudĩe brachij tui poſſidebas terrã. i. i potẽtia regũ ꝛ p̄ncipũ/ nõ ĩ ſapia tue p̄dicatiõis. Heretici em̃ ĩuidẽtes magnitudini eccl'ie: aſcribũt h' potẽtib⁹ ſecl'i/ nõ fidei ꝛ religiõi ei⁹. q. d. q' ipl's mult⁹ credidit: nõ fuit cã v̾itatis: ſed violẽtia poteſtatis. b Viduas dimi. va. i. eccl'ias nr̃as/ ab amore mũdi viduatas/ feciſti vacuas a doctrĩa ꝛ p̄dicatiõe. c Et lacer. pu. cõmi. i. doctores nr̃os/ q̃ minores ſuſtinẽt ꝛ portãt/ ad te ꝯuertiſti. Eccl'ia em̃ hereticos ꝯuictos rõne/ cõuertit ad fidẽ chriſti: vl' obduratos reſtrigit ſub diſciplina: Et h' ꝯquerũt̃ heretici. Hoc factũ ẽ tẽporib⁹ Hilarij ꝛ Hieronymi ꝛ Auguſtini ꝛ alioꝝ doctoꝝ: qd̄ ĩ ſpũ p̄uidit iob. Vel viduas ꝛ lacertos dic̃ cõminutos: q2 ſũt qdã heretici q̃ ita virginitatẽ cõmẽdãt/ q' nuptias dãnãt. Sũt ꝛ alij q̃ ita abſtinẽtiam laudant/ q' cibos etiã neceſſarios reprobant. Vñ. j. Timoth. iiij. a. In nouiſſimis tẽporib⁹ diſcedẽt qdã a fide/ attẽdentes ſpiritib⁹ erroris ꝛ doctrinis demonioꝝ ĩ hypocriſi loquẽtes mẽdaciũ: ꝛ cauteriatã hñtes ꝯſcientiã/ p̄hibẽtes nubere ꝛ abſtinere a cibis/ q̃s de⁹ creauit ad p̄cipiendũ cũ graꝝ actiõe. Hos cũ eccl'ia a ſua ſupſtitiõe reuocat: viduas vacuas dimitti ꝛ lacertos cõminui/ heretici ꝯquerũt̃. Vñ ſi qd aduerſitatis eccl'ie acciderit: h' iuſte fieri ſuſpicant̃: Vñ ſubdit̃: d Propterea circũdat⁹ es laq̃is: pene ꝛ culpe. Quaſi dicãt heretici/ eccl'ie: Pro pctis tuis opp̄meris: Iuxͣ illud Hiere. iiij. e. Vie tue ꝛ cogitatiões tue fecerũt hec tibi. Prouerb. v. d. Iniq̃tates ſue capiũt ipiũ: ꝛ funicul' pctoꝝ ſuoꝝ vnuſq̃ſq ꝯſtrigit̃. e Et ꝯturbat te formido ſubita: penaꝝ iferni: q2 ĩ p̄cuſſiõe tua nõ attẽdis vl' p̄uides/ qd ĩ diſtrictiõe iudicij tibi imineat: Hoc em̃ heretici de fidelib⁹ ſuſpicant̃. f Et putabas te tenebras ꝛc̃. q. d. ſecuritatẽ pacis ĩ ſpe tibi p̄ponebas: ꝛ ideo gaudebas: ſꝫ nũc tenebre tribulationũ q̃ te opp̄mũt/ q̃lis fueris oñdũt. Et has tribulationes cõpat iob aq̃s iundãtib⁹: q2 dũ alie ſup alias veniũt/ q̃ſi vndis exagitata fluctuat eccl'ia. Sꝫ redeam⁹ ad lr̃alẽ expoſitionẽ. h An cogitas. Hic oñdit eliphaz cãm q̃re putauerit ſe tenebras nõ viſuꝝ/ neq tribulatiõib⁹ opp̄mendũ: q2 ſ. cogitauit deũ ſup celũ eẽ/ ꝛ nõ viſurũ q̃ fiũt ſup terrã: Sic dr̃ ĩ Pſ. Nõ videbit dñs/ neq itelliget de⁹ iacob. Et h' eſt: An cogitas q' de⁹ excelſioꝛ celo ſit ꝛc̃. q. d. ſic vt nõ videat/ nec curet terrena. i Et iõ dicis: Quid em̃ nouit de⁹: q̃ſi ex tã lõgĩq̃ videre ñ poſſit: Et dicis iterũ: k Et

Pſ. 93.

a In fortitudĩe brachij tui poſ
ſidebas terrã: ꝛ potẽtiſſim⁹ ob
b tinebas eã. Viduas dimiſiſti
c vacuas: ꝛ lacertos pupilloꝝ
d cõminuiſti. Propterea circũ
e dat⁹ es laq̃is: ꝛ ꝯturbat te for
f mido ſubita. Et putabas te
g tenebras nõ viſuꝝ: ꝛ ipetũ
aq̃ꝝ iundãtiũ nõ oppreſſũ
h iri. An cogitas q' de⁹ excel
ſioꝛ celo ſit: ꝛ ſup ſtellaꝝ v̾ti
i cẽ ſublimet̃? Et dicis: Quid
k em̃ nouit de⁹? Et q̃ſi p cali
l ginẽ iudicat. Nubes latibu
lũ ei⁹: nec nr̃a ꝯſiderat: ꝛ cir
m cã cardines celi pambulat.
n Nũq̃d ſemitã ſecloꝝ cuſtodi
o re cupis: q̃ã calcauerũt viri
p iniq̃? Qui ſblãti ſũt ãn tp̃s ſu
q um: ꝛ fluui⁹ ſbuertit fũdamẽ
r tũ eoꝝ: Qui dicebãt deo: re
s cede a nob: ꝛ q̃ſi nihil poſſit
facẽ oĩpotẽs/ eſtiabãt eũ: cũ
t illẽ iplesſet domos eoꝝ bo
v nis: Quoꝝ ſẽtẽtia p̄cul ſit a
x me. Videbũt iuſti ꝛ letabũt̃:

q̃ſi p caliginẽ iudicat/ de⁹: eo q' iter nos ꝛ celũ aeris p̄tes ſint: ꝛ ſupioꝛib⁹ itẽt⁹/ min⁹ videat ĩfima: ꝛ ãbiẽs cardines celi/ iteriora ñ reſpiciat. Et iterũ dicis: l Nubes latibulũ eius: Et iõ/ Nec nr̃a cõſiderat: obuolutus nube. Et m Circa cardines celi perambulat: ideo nõ attendit que faciunt homines ſuper terrã. Ad litteram ſic eliphaz irridet iob. Ita heretici putãtes ſe ſapiẽtes irridẽt catholicos q' deũ nõ timeãt: q2 corporalit̃ eũ nõ vidẽt: et quaſi itentũ ſuperioꝛib⁹ infima ñ videre. Hoc idem dicũt luxurioſi: i Quid em̃ nouit de⁹ ꝛc̃. i. nõ videt nos: bene poſſumus facere voluntatẽ nr̃aꝫ. Vñ Eccĩ. xxiij. c. Oĩs hõ q̃ trãſgreditur lectũ ſuũ/ ꝯtẽnẽs ĩ aĩam ſuã/ ꝛ dicẽs: q̃s me videt? tenebre circũdãt me/ parietes cooperiũt me/ nemo circũſpicit me: quẽ v̾eoꝛ: delictoꝝ meoꝝ nõ memorabit̃ altiſſimus. Infra. xxiiij. c. Oculus adulteri obſeruat caliginem/ dicẽs: nõ videbit me ocul⁹/ ꝛ coopiet vultũ ſuũ. Talibus dr̃ Eſa. xxix. e. Ve q̃ p̄fũdi eſtis corde vt a dño abſcõdatis ꝯſiliũ: q̃ꝝ in tenebris ſũt opa/ ꝛ dicũt: quis videt nos: et q̃s nouit nos? Sꝫ iſti errãt: q2 dr̃ Eccĩ. xxiij. c. Oclĩ dñi multo pl⁹ lucidiores ſuper ſolẽ/ circũſpiciẽtes oẽs vias hoĩm: ꝛ p̄fundũ abyſſi: ꝛ corda hoĩm ĩtuẽtes ĩ abſcõditas partes. Sequitur: n Nũqd ſemitã ſeculoꝝ cuſtodire cupis. i. vias ſecularit̃ viuẽtiũ. o Quã calcauerũt viri iniq̃. i. pambulauerũt. Et ideo p Sublati ſũt ãn tp̃s. Iuxͣ illõ: Viri ſãguinũ ꝛ doloſi nõ dimidiabũt dies ſuos. Greg⁹. Semita redẽptoris eſt humilitas: ſemita ſeculoꝝ ſupbia: quã calcãt q̃ p hui⁹ vite deſideria in elatiõe pambulãt: q̃ ſpacia vite ſibi longiora p̄mittũt: ſꝫ cũ ſupueniẽs mors ſubtrahit vite ſpacia/ q̃ ĩ cogitatione tetẽderũt/ itercidet. Vñ. j. Theſſal. v. a. Cũ dixerint pax ꝛ ſecuritas/ tũc repentinus eis ſupueniet interitus. Sile Hiere. viij. d. Itẽ Prouerb. x. d. Anni impioꝝ breuiabunt̃. q Et fluui⁹ ſubuertit fundamẽtũ eoꝝ. i. flux⁹ mortis ſupueniẽs/ vitã quã in mũdi amore fundauerãt rapuit. Vl' fluuius. i. abundãtia tp̃alis: vl' fortis impetus tẽptationũ. Matth. vij. d. Oĩs q̃ audit v̾ba mea ꝛ nõ facit ea/ ſimilis erit viro ſtulto/ qui edificauit domũ ſuã ſup arenã/ ꝛ deſcendit pluuia ꝛ venerũt flumina ꝛ flauerũt venti ꝛ irruerũt in domũ illã/ ꝛ cecidit. r Qui dicebãt deo: recede a nobis: ſi nõ verbis/ tñ morib⁹. Hoc idẽ dixerat iob. s. xxj. b. s Et q̃ſi nihil poſſit facere oĩpotẽs ꝛc̃. Hoc ẽ etiã qd̄ dixit iob. s. xxj. b. Quis ẽ oĩpotẽs vt ſeruiam⁹ ei: t Cũ ille iplesſet domos eoꝝ bonis: licet mali ſint. De⁹ em̃ etiã igratis ſua dona p̄bet: vt aut bonitate ei⁹ erubeſcãt ꝛ redeãt: aut cõtẽnentes grauius puniant̃. Vñ. s. xij. b. Abundãt tabnacula p̄donũ. Matt. v. g. Qui facit oꝛiri ſolẽ ſuũ ſup bonos ꝛ malos. Prouerb. xxv. c. Si eſurierit inimicus tu⁹/ ciba illũ: ꝛ ſi ſitierit potũ da illi: ſic ꝯgeres carbones ſuper caput ei⁹. v Quoꝝ ſententia p̄cul ſit a me. Hoc idẽ dixerat iob ſup. primo ca. b. Conſiliũ iquit eoꝝ. i. impioꝝ/ lõge ſit a me. Sentẽtia p̄prie i ſermone ẽ: ꝯſiliũ ĩ cogitatiõe: Ita dic̃ Greg⁹. Vñ eliphaz verbis impioꝝ/ iob cogitationib⁹ optat eſſe diſſimilẽ. x Videbũt iuſti/ ĩ iudicio iniq̃ꝝ interitũ: de q̃ꝝ errore mõ dolent. Letabunt̃. y Letabũt̃: cũ iudici p̄fecta ſecuritate iheſerit. Letabunt̃ aũt nõ de pena maloꝝ/ ſed cõgaudẽdo iuſticie dei. Vñ Pſ. Letabit̃ iuſt⁹ cũ viderit vĩdictã. Letabũt̃ de euaſiõe ſupplicij eterni/ de bona ſocietate/ de viſiõe dei. Vñ Eſa. xxxiij. c. Regẽ ĩ decoꝛe ſuo videbũt. Letabũt̃ de iuſticia dei ĩ malos q̃s cernũt ĩ iferno ſine fine. Vñ Eſa. vlt. g. Egredient̃ ꝛ vide/

ſ. 21. b.

Pſ. 106.

Pſ. 54

Rom. 12.

Pſ. 57.

bũt cadauera eoꝝ ꝗ p̄uaricati ſunt in me. Mali ꝓ voſq̃ ad diē iudicij videbũt bonos in glīa/ſed poſt nō: vt ſciāt ꝗd ami ſerũt ꝑ ſtulticiā ſuā:⁊ inde magis dolebunt/⁊ ſine fine. Eſa. xxvj.b. Impi⁹ in terra ſctōꝝ iniqua geſſit/⁊ nō videbit glo/ riā dei. a Et innocēs ſubſannabit eos.i.ſubſanna/ tiōe dignos iudicabit: vel exultando deſpici et/ ꝗ hic deſpiciebat. Eſa.xxxiij.a.Cū fati gat⁹ deſierꝭ ꝯtēnere/ cōtemnerꝭ. Malach. vltꝭ.a.Egredimini ⁊ ſalietis ſicut vitul⁹ de armento/ ⁊ calcabitis impios cū fuerint ci/ nis ſub planta peduꝫ vr̄oꝝ. Prouerb.j.c. Ego q̄ꝫ i interitu vr̄o ridebo: ⁊ ſubſannabo cū vobis qḋ timebatꝭ euenerit. Et reuera ſb ſannabit:qꝛ

B

Al. ſaciet.

a ⁊ innocēs ſubſannabit eos. b Nōne ſuccisa ē erectio eoꝝ: c ⁊ reliq̄as eoꝝ d deuorauit ig/ nis: e Acq̄eſcē igiṫ ei/ f ⁊ habe/ g to pacē: ⁊ ꝑ hec h habebiſ fru i ctus optios. Suſcipe ex ore k illi⁹ legē: et l pone ſermones ei⁹ i corde tuo. Si reuerſus m fuerꝭ ad n oipotentē/edificā/ o berꝭ: ⁊ longe †facies iniq̄ta/ p tē a tabernaculo tuo. Dabit q ꝓ terra ſilicē: r ⁊ ꝓ ſilicē torrē/ s tes aureos. Eritq̄ ōmnipo/ tēs ꝯtra hoſtes tuos: ⁊ t argē tū coaceruabiṫ tibi. Tūc ſu/ per oipotentē delitijs afflu/ es: v ⁊ eleuabis ad deū x faciē tuā. y Rogabis eū ⁊ z exaudiet te: ⁊ a vota tua reddeſ. b Decer neſ rē/ c ⁊ veniet tibi: d ⁊ in vijs tuis e ſplendebit lumē. Qui f eū humiliatus fuerit/ g erit in h gloria: ⁊ qui iclinauerit ocu/ los ſuos/ ipſe ſaluabitur.

b Succiſa eſt erectio eoꝝ.i.ſupbia: vl̄ tpalis ꝓſperitaſ/ ꝓpṫ quā erigunṫ mō. Succiſa eſt.i.cito ſuccideṫ. Matth.iij.c. et Luce.iij.b. Iā ſecurꝭ ad radicē poſita eſt. Vl̄ ſucciſa eſt i dei ꝯſcientia. Eſa.xxxviij.c. Preciſa eſt velut a texēte vita mea. c Et reliquias eorū.i.corpa/ ꝗ hic morietes relinquũt: d Deuorauit ignis/inferni: Ea eñ recipiet in reſurrecti one: vt in carne ardeāt/i ꝗ peccauerṫ. Eccꝭ.vij.b. Humilia valde ſpm̄ tuū: qm̄ vindicta carnis impij.i.carnaliū impio/ rū: vel carnaliū pctōꝝ impij/ignis ⁊ vermis. Et qꝛ hec vera ſunt: quaſi docendo iob quē impiū putabat/infert. e Ac quieſce igiṫ ei.i.deo penitēdo.ſ. f Et habeto pacē: ceſſando a malis. Sup.ix.a. Quis reſiſtit ei ⁊ pacē habuit? g Et per hec.i.ſi acquieſcis deo penitendo: ⁊ pacē ha/ bes a malis ceſſando: h Habebis fructus optimos .i.opa bona: vl̄ diuitiaſ ꝑntes/ ꝗs optimas reputabat: vl̄ ſpi rituales fructus: de ꝗbus Gal̄.v.d. Fructus aūt ſpiritus: charitas/gaudiū/pax/patientia/benignitas/bonitas/longa/ nimitas/manſuetudo/fides/modeſtia/continentia/ caſtitas. Hi ſunt duodecim fructus: Apocal̄.vltꝭ.a. Ex vtraq̄ parte fluminis lignū vite/afferens fructus duodecim: per menſes ſingulos reddens fructū ſuū. i Suſcipe ex ore illi⁹ le gem: viuendi.i.ex me qui loquor/doctus ab eo.q.d. quod ego dico/procedit ex ore illius. Qui eñ verba dei loquitur/ diciṫ os dei. Hiere.xv.d. Si precioſum ſeparaueris a vili/ quaſi os meū eris. k Et pone ſermones ei⁹ in corde tuo.q.d. ſermones dei quos vſq̄ modo in ore tm̄ habui/ ſti ſicut hypocrita: pone in corde per intellectū ⁊ affectum. Prouerb.iij.a. Miſericordia ⁊ ꝟitas nō te deſerāt: circūda eas gutturi tuo/⁊ deſcribe in tabulis cordis tui: ꝗ ſunt intelli gentia capax: ⁊ memoria tenax. l Si reuerſus fueris: per penitentiā/a malis tuis. m Ad omnipotentē: qui .ſ. poteſt tibi reſtituere ꝗ amiſiſti/delēdo culpā tuā. n Edi ficaberis: in priſtina proſperitate. Vel edificaberis i edifi cio virtutū: qḋ deſtruxiſti per maliciā tuā. o Et longe facies iniquitatē a tabernaculo tuo. Corpus taber/ naculū eſt anime: ⁊ anima tabernaculū eſt cogitationū. Et eſt ſenſus: Si poſt errata reuerſus fueris ad deū ꝑ peniten/ tiā: in opere ⁊ cogitatione mundaberis.ſ̄.xj.c. Si iniquita/ tē ꝗ eſt in manu tua abſtuleris/⁊ nō manſerit in tabernaculo tuo iniuſticia: tūc leuare poteris faciem tuā ſine macula.

p Dabit pro terra. Ad lr̄am.i.dñs reſtituet tibi ꝓ ter/ ra lapidicinas: ⁊ ꝓ lapidicinis theſaurū: ⁊ ſic innuit eliphaz multiplicatā reſtitutionē faciendā iob/ſi penituerit. Vl̄ my/ ſtice: Per terrā/infirma actio: per ſilicē/operis fortitudo: ꝑ torrētes aureos/affluens doctrina celeſtis ſapientie: Et eſt ſenſus: Si reuerſus fuerꝭ ad deū: dabit ꝓ terra.i.ter rena ac fragili ꝯuerſatione: q Silicē.i.operandi fortitu/ dinē. Eſa.xl.g. Qui ſperāt in dño/ mutabunt fortitudinem.

Myſtice.

r Et dabit pro ſilice torrentes aureos.i.pro robuſto opere/celeſtis ſapientie doctrinā.q.d. conuerſus ad deū/ex infirmo eris fortis: ⁊ more bene viuentis/in doctrina cele/ ſtis ſapientie abundabis. Et hoc eſt qḋ diciṫ Eſa.lx.c. Ego dñs pro ere afferam aurū: ⁊ pro ferro afferā argentum: ⁊ ꝓ lignis es/⁊ pro lapidi bus ferrū. s Erit q̄ omnipotēs ꝯtra hoſtes tuos ⁊c̄: re/ primendos/ad lr̄am. Vel hoſtes dicit de/ mones: quoꝝ ſepe/vt dicit Greg⁹. dum ſa/ cris eloquijs intendi/ mus: inſidias grauiuſ toleram⁹. Qḋ ſignifi caṫ Geñ.xxvj.c. vbi diciṫ ꝙ allophyli pu/ teos quos pueri iſaac foderant/obſtruebāt. Vñ ſenſus eſt: Erit omnipotens con/ tra hoſtes tuoſ/et argentū coaceruabitur tibi.i.do minus a te repellet malignos ſpiritus/ qui cogitationes tu/ as obſident/⁊ quietem mentiſ interrumpūt: ⁊ tunc talentum diuini eloquij i te multiplicabiṫ. Vñ dicebat Pſ̄. Declinate a me maligni/⁊ ſcrutabor mandata dei mei. Hunc verſum vt dicunt/dicebat beatus Greg⁹. quando accedebat ad ſtu/ dium diuini eloquij. Nemo eñ bene ſtudere poteſt/dū ma/ lignorū ſpirituū inſidias tolerat. t Tunc ſuper omni potente delitijs afflues: interioribus/quieſcens ab ex/ terioribus/que nunq̄ ſimul ſunt.q.d. qñ reuerſus fueris ad deū/⁊ ipſe a te repulerit malignos ſpiritus: tūc amore eius/ epulis ſacre ſcripture ſatiaberis. Pluraliṫ dicit delitijs: qꝛ multis delitijs paſcit nos dñs in ſacra ſcriptura: Modo re/ ficit hiſtoria: modo inſtruit allegoria: modo impinguat tro/ pologia: modo anagoge ꝑ contēplationē ad alta ſuſpendit: De ꝗ dictū eſt ſ̄.vij.c. Suſpēdiū elegit aīa mea. Et Cantꝭ. vltꝭ.b. Que eſt iſta ꝗ aſcendit de deſerto/delitijs affluēs inī xa ſuper dilectū ſuū? v Et eleuabis ad deū.i.ad ſe/ creta celeſtia inueſtiganda ⁊ intelligēda: x Faciē tuā.i. mentꝭ intelligentiā.q.d. cū ꝑ penitentiā culpā diluerꝭ: ad itel ligentiā ſupnoꝝ erigerꝭ. y Rogabis eū: ſic mundatuſ. z Et exaudiet te.i.ad pfectū audiet: ꝗ prius ꝓ culpa tua nō exaudiebat. Pctm̄ eñ eſt quaſi nubes iterpoſita deo/ne ad ipſū poſſit aſcēdere orō pctōris. Vñ Threñ.iij.e. Oppo ſuiſti nubē/ne orō trāſeat ad te.i.oppoui ꝑmiſiſti. a Et vo ta tua reddes: ꝗ pri⁹ ꝓpṫ pctā tua.i. ꝓpṫ infirmitatē ⁊ pau ꝑtatē/quā ꝓpṫ peccata tua icurriſti/nō poteras ſoluere. Vñ Eſa.xix.d. Vota vouebūt dño ⁊ ſoluēt. Deuṫ.xxiij.d. Qḋ ſemel egreſſū eſt de labijs tuis ſeruabis: ⁊ facies ſicut ꝓmi/ ſiſti dño deo tuo. Eccꝭ.v.a. Si ꝗd vouiſti deo/ne moreris reddere: diſplicet eñ ei infidelis ⁊ ſtulta ꝓmiſſio. b Decer nes rē.i. vitā eternā ꝯtēplando. c Et veniet tibi.q.d. deſideriū tuū adimplebiṫ ad libitū tuū. Eſa.lviij.c. Inuocab ⁊ dñs exaudiet. d Et i vijs tuis.i.in opib⁹ ⁊ deſiderijs tuis: ꝗ diounṫ vie: qꝛ ipſis itur ad locū vite vel mortis eter/ ne. e Splendebit lumē: ſcientie vel gratie. Eſa.lviij.c. Erūpet q̄ſi mane lumē tuū.q.d. cū reuerſus fueris ad deū/ hec ꝗ dicta ſunt venient tibi: ⁊ eris ſapiēs/⁊ hominib⁹ gene roſus. Eſt eñ ꝓpriū infirmoꝝ: vt iuſtū iudicēt/ quē vident adipiſci omne qḋ petit. Omniū aūt horū cauſa/eſt humili/ tas: qꝛ orō humiliantꝭ ſe/penetrat nubes: Eccꝭ.xxxv.c. Et hoc eſt: f Qui eñ humiliat⁹ fuerit.i.ꝗ humiliauerit ſe ſpontaneus: g Erit in gloria. Prouerb.xxix.d. Su/ perbū ſequiṫ humilitaſ: ⁊ humilē ſpiritu ſuſcipiet glīa. Luc. xviij.c. Qui ſe humiliat/exaltabiṫ h Et ꝗ inclinauerit oculos ſuos.i.ꝗ nullū deſpicit/⁊ ſe minorē omnib⁹ ſentit: ſic publican⁹/ꝗ nō audebat oculos i celū leuare: Lucꝭ.xviij. c. ipſe ſaluabiṫ per humilitatē/aliter non. Vñ ſapiens orat

Prouerb. 29.d.

Pſ.118.

Eccl.xxiij.a. Extollētiā oculoꝝ meoꝝ ne dederis mihi. Esa. v.d. Oculi sublimiū deprimentur. Sꝫ est q̃ neqter se humiliat: vt dr̄ Ecci.xix.d. ideo de q̃ hūilitate intelligat ostendit. a Saluabitur innocēs.q.d. ille q̃ est hūilis/ita q̃ innocēs/ saluabitur. Sꝫ ne crederet q̃s q̃ sine opib⁹ sit salu⁹/vbi est facultas opandi: ideo subdit: b Saluabitur aūt mundicia manuū suarū: que ꝛ si

A a deo sit/ita tn̄ remunerabitur/ac si tm̄ ab hoīe esset: Vir em̄ sāct⁹/manib⁹ mūdis nititur. Prouerb.xxx.d. Stellio manib⁹ nititur: ꝛ moratur in edib⁹ regis. Itē Prouerb.vlt.d Date ei de fructu manuū suarū: ꝛ laudēt eā in portis opera eius.

a Saluabitur innocēs: saluabitur
b aūt mūdicia manuū suaꝝ.
c Respōn Ca.XXIII.
Rdens autē iob/dixit:
d Nunc q̃z in amari/
e tudine est sermo me⁹: ꝛ ma/
f nus plage mee aggrauata ē
g sup gemitū meū. Quis mihi
h tribuat vt cognoscā ꝛ inuē/
i k niā illū: ꝛ veniā vsq; ad so/
l m liū eius: Ponā corā eo iu/
n diciū: ꝛ os meū replebo in/
o crepationib⁹/vt sciā verba
p q̃ mihi rn̄deat: ꝛ intelligam
q q̃d loquatur mihi. Nolo mul/
r ta fortitudine ꝯtēdat mecū:
s nec magnitudinis sue mole
t v me premat. Proponat eq̃/
x tatē ꝯ me: et perueniat ad vi/
y z ctoriā iudiciū meum. Si ad
a orietē iero/n̄ apparet: Si ad
b occidentē/nō intelligā eum:
c d Si ad sinistrā: q̃d agā: Nō
e apphendā eū. Si me v̄tā ad
f dexterā: nō videbo illū. Ip
g h se v̄o scit viā meā: ꝛ proba/

dicio: quibus deo ibidē respondeat. Abacuk.ij.a. Sup custodiā meā stabo: ꝛ figā gradū meū sup munitionē: ꝛ contēplabor q̃d dicatur mihi in iudicio/ꝛ q̃d respondeā ad arguentem me. Ideo consulit Ecc⁹.xviij.c. Ante languorē para medicinā: ꝛ añ iudiciū interroga teipsū. Hoc nō facit q̃ mala sua negligit emēdare/ꝛ hic pacē querit. De quibus dicit dñs Luc.xix.g. Et quidē in hac die tua q̃ ad pacē tibi: nūc aūt abscōdita sunt ab oculis tuis: q̃.s. superuentura sūt tibi. Quia vero nemo iust⁹ inuenitur/si s̄m dei fortitudinem iudicet: ideo subdit: q Nolo m̄lta fortitudie contēdat mecū.i. potētia diuinitatis q̃ est maxima fortitudo. Vñ.s.xi.c. Si fortitudo q̃ritur/robustissimus est. r Cōtendat mecū: districte s̄m merita iudicando. s Nec magnitudinis sue mole.i.immobili iusticia. t Me premat: iuste condēnādo. Vñ.s.xxvj.d. Quis poterit tonitruum magnitudinis eius intueri: Itē.s.xxv.b. Ecce em̄ luna nō splendet: ꝛ stelle nō sunt munde in ꝯspectu eius: quāto magis homo putredo: ꝛ filius hominis vermis. Ideo clamat Ps. Si iniquitates obseruaueris dñe/dñe q̃s sustinebit: Nō igitur sic faciet deus: sed v Proponat equitatē cōtra me .i. iusticiā dulcore misericordie temperatā. De q̃ Ps. Equitatē vidit vultus eius. Hac equitate adequatur de⁹ quodāmodo sue creature: vt nec peccatū inultum dimittat: nec digna aīaduersione puniat: sꝫ iuste ꝛ misericorditer: q̄ vniuerse vie dñi/misericordia ꝛ veritas. Prouerb.xvj.a. Misericordia ꝛ veritate/redimitur iniquitas. Vel aliter s̄m Greg. Proponat equitatē cōtra me.i. ad arguendū me mittat filiū incarnatū/q̃ equitas dicitur: q̄ equus mediator inter nos ꝛ deū.j. Timoth.ij.b.q.d. memor infirmitatis humane (cui se adaptauit/formā serui accipiēs) misereatur mei peccatoris. Et sic y Iudiciū meū: q̃ iudicabor: z Perueniat ad victoriā: victo.s. diabolo/q̃ desiderat dānationē meā. Et q̄ filiū mitti rogauerat iob: posset q̃s credere q̃ aliq̃ certo loco cōprehenderetur/de q̃ mitteretur: ꝛ ita nō esset vbiq;: Idō hūc errorē excludēs dicit: z Si ad orientē iero/nō apparet.q.d. creator omniū vbiq; est: ꝛ nō in pte: ꝛ tūc minus inuenitur/q̃n in pte q̃ritur. Vel aliter s̄m Greg. Si ad orientē iero .i. ad contēplationē diuinitatis ei⁹/nō apprehendā.i. nō possū eū comprehēdere/vt est in natura sua: quia deū nemo vidit vnq;: Joh.j.b. Exo.xxxiij.d. Nō videbit me hō ꝛ viuet. a Si ad occidentē iero mentis intuitu .i. ad tpales creaturas: b Nō intelligā eū: pfecte ꝛ apte: q̄ videmus nūc p speculū in enigmate.i. p. creaturas/obscure ꝛ inpfecte. c Si ad sinistrā.i. ad malos: vel opa mala ꝯsiderāda: nō apprehendā eū. e Si me vtā ad dexterā.i. ad bonos/vel opa bona: f Nō videbo illū.q.d. nūq̃ possū videre eū/sꝫ ipse me sp videt/vñ magis timend⁹ est. Vel sic: Si ad sinistrā iero/peccatis ꝯsentiēdo vel faciēdo: vel in aduersis desperando: vel nimis dolendo: d Quid agā: nō apphēdā eū: imo amittā. Si ad dexterā: de virtutibus supbiendo: nō videbo illū/ppter peccatū elationis. Ideo dr̄ Prouerb.iiij.d. Ne declinet ad dexterā neq; ad sinistrā.i. nō frāgaris aduersis: neq; psperis extollaris: Vel ne cōsentias pctō/neq; supbias de bono. g Ipse v̄o scit viā meā.i. cogitatiōes ꝛ opa.q.d. licet ego nō possū videre eū ipse tn̄ videt me: q̄ oīa patēt oculis ei⁹. Prouerb.xv.a. In oī loco ocli dñi ꝯtēplantur bonos ꝛ malos. In eodē.v.d. Respicit dñs viā hoīs: ꝛ oēs gressus ei⁹ ꝯsiderat. h Proba/

B

C

Expositio Ca.XXIII.
c Respondens aūt iob. Redargutus iob ab amicis suis sup multiplici pctō/sicut patet ex pcedentib⁹: zelo iusticie accēsus/nō libidie vīdicte īfect⁹: his pctis īprecatur penā/rogās vt se ab huiusmodi abstineāt peccatis. Diuidit aūt hoc capitulū in duas ptes. In pma dicit iob se nec intelligere/nec videre/nec apprehendere deū. In scd̄a ostēdit/q̃ viā ei⁹ custodire/ꝛ voluntatē ei⁹ implere debem⁹. Prius aūt cōq̃ritur sup statu suo: q̄ eliphaz mentitus erat/ꝯuerso meliora pmittēs: ac si p pctō suo amisisset iob bona sua. Et hoc est: d Nūc q̃z in amaritudine ꝛc. ppter mēdaciū.s. tuū. Pctā em̄ primoꝝ/sūt amaritudo iustoꝝ.ij. Cor. xi.g. Quis infirmatur ꝛc. e Et man⁹ plage.i. fortitudo pcussionis siue doloris. f Aggrauata eū sup gemitū meū: Quia iordinata ꝯsolatio amicoꝝ/dolorē quē minuere debuit/augmētauit. Vñ s.xvj.a. Consolatores onerosi oēs vos estis. Vel aliter: Oēs iusti sp ī amaritudine ē/etiā ī psperis: quib⁹ cū aduersitas euenit/ingeminat dolorē quē iuenit. Et hoc est: manus plage.i. aduersitas q̃ mihi accidit/aggrauata est sup gemitū meū.i. dolorē quē prius habebā dū essē in psperis/augmētauit. Et cū ita grauaretur iob q̃si ꝯquerendo de incolatu hui⁹ miserie ꝛ dilatiōe patrie: in psona sui ꝛ pfectoꝝ/subdit: g Quis mihi tribuat vt cognoscā/p speciē.q.d. q̃s me liberabit de corpe mortis hui⁹ (Ro. vij.d.) vt videā eū sicut est: h Et inueniā illū: p speciē/ quē nūc q̃ro p fidē. Cant.viij.a. Quis mihi det te frēz meū sugētē vbera m̄ris mee: vt iueniā te foris ꝛ deosculer te: ꝛ iā nemo me despiciat: Inueniā/fide: deosculer/charitate. Verba sūt synagoge nondū ꝯuerse: sꝫ ppe iā ꝛ desideranti cōuersionē. i Et veniā: passibus fidei ꝛ bonoꝝ operū. k Ad
Ps.83. soliū ei⁹.i. ad ꝯsortiū angeloꝝ in quib⁹ sedet: vbi videt de⁹ deoꝝ in sion. Esa.vj.a. Vidi dñm sedentē sup soliū excelsū. l Ponā iudiciū.i. accusādo meipsū iudicabo/ne ab ipo iudicer. Iuxta illud.j.Cor.xj.g. Si nosmetipsos dijudicaremus: nō vtiq; iudicaremur. Eccs.viij.a. Tempus ꝛ respōsionē/cor sapientis intelligit. m Corā eo.i. in secreto cordis/vbi ipse solus videt.j. Reg.xvj.b. Homo videt ea que parēt/de⁹ aūt intuetur cor. n Et os meū replebo increpationib⁹: Meipsū pmo redarguēs in contēplatione/vt postea dicā in ꝯfessione. Vñ s.vij.c. Nō parcā ori meo: loquar in tribulatiōe spūs mei: ꝯfabulabor cū amaritudine aīe mee. o Vt sciā verba q̃ mihi respondeat: in iudicio.i. vt intelligā hic in via/vbi possum me corrigere/quid mihi dicet deus in iudicio. Tanta em̄ tūc deus reprobis dicet/quāta eos pati pmittet. Et hoc est: p Et intelligam hic/quid loquatur mihi deus.i. locuturus est in iudicio.
Ps.111. Btūs ergo ꝛ iocundus homo/qui miseretur sui hic ꝛ proximi: ꝛ cōmodat sua/egentibus: q̄ sic disponit sermones suos ī iu/

Ps.129.
Ps.10.
Ps.24.
Phil.2.
1.Cor.13.

uit me: ꝓbatiõe tribulatiõis: a Quaſi aurũ qđ ꝑ igné trãſiit: qđ q̃dẽ nõ ↄſumit igne/ ſ puriꝰ reddit: ſic electi in tribulatiõe. Sap. iij. a. Tanq̃ aurũ in fornace ꝓbauit electos dñs. Prouerb. xxvij. c. Quõ ꝓbat i ↄflatorio argentũ/ ⁊ in fornace aurũ: ſic ꝓbat hõ ore laudantiũ. Eccĩ. xxvij. a. Vaſa figuli ꝓbat fornax: ⁊ hoĩes iuſtos tẽptatio tribulatiõis. Et qꝛ ſic ꝓbauit: b Veſtigia eiꝰ. i. opa eiꝰ: c Secutꝰ eſt pes meꝰ. i. affectꝰ. Eccĩ. xxiij. d. Gl'ia magna ſeq̃ dñm: lõgitudo eñ dieꝝ aſſumet ab eo. j. Petri. ij. d. Chriſtus paſſus eſt ꝓ nobis/ vobis relinquẽs exẽplũ/ vt ſeq̃mi veſtigia eiꝰ: q̃ pctm̃ ñ fecit. Gregꝰ. Greſſus dei/ ſũt opatiões eiꝰ: qbꝰ bonꝰ maluſq; regit. Et nos veſtigia greſſuũ eiꝰ ſeq̃mur: cũ eiꝰ longanimitatẽ/ pietatẽ/ humilitatẽ intuẽtes/ imitamur. Vñ Heb. xij. a. Aſpicientes in auctorẽ fidei ⁊ cõſũmatorẽ ieſũ: recogitate eũ q̃ talẽ ſuſtinuit a peccatoribꝰ aduerſus ſe ↄtradictionẽ: vt nõ fatigemini animis vr̃is/ deficientes. Job igit ꝑ ſpm̃ inſpiciens futurã vitã: chriſti ſe imitatorẽ dixit. d Viã eiꝰ. i. mãdata dei: ꝑ que ipſe venit ad nos p̃cipiendo: ⁊ nos ad ipſũ iplendo. e Cuſtodiui/ ꝑ rectitudinẽ intẽtiõis. f Et nõ declinaui ex ea/ ꝑ maliciã opationis. g A mandatꝭ labioꝝ eiꝰ. i. ſacre ſcripture. i. vtriuſq; teſtamenti. Vl' labioꝝ. i. ꝓphaꝝ. h Nõ receſſi/ contra mandata faciendo: vl' aliq̃d de ipſis omittendo. Pſ. Propt ṽba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodiui vias duras. Deut. xxvj. c. Nõ p̃teriui mandata tua/ nec oblitus ſum iperij tui. i Et in ſinu meo abſcondi ṽba oris eiꝰ. q. d. diligent cuſtodiui ⁊ ipleui mãdata eiꝰ: ⁊ ex amore/ nõ timore: qđ eñ diligimꝰ/ i ſinu recõdimꝰ. Prouerb. iij. a. Precepta mea cor tuũ cuſtodiat. k Ipſe eñ ſolꝰ eſt. In h̃ oñdit iob/ ꝙ i tot boniſ q̃ egerat ſe nihil eſſe credidit. q. d. licet hec fecerim/ tñ nihil ſũ. Ipſe eñ ſolꝰ eſt/ ꝑ ſe. Exo. iij. d. Ego ſũ q̃ ſum: et q̃ eſt miſit me ad vos. l Et nemo auertere põt cogitationẽ eiꝰ. i. ꝓuidentiã eiꝰ. Mich. ij. b. Nũq̃d abbreuiatꝰ ẽ ſpũs dñi/ aut tales ſt cogitatiões eiꝰ: q̃. ſ. poſſint auerti vt nõ ipleant: q. d. nõ. Gregꝰ eñ dic: Sic īmutabil' eſt i natura: ita ⁊ i cogitatiõe. Oĩs eñ eiꝰ ſnĩa ꝑcibus ſctõꝝ aliqñ exterꝰ auertat: tñ eiꝰ ↄſiliũ interꝰ nõ mutat. m Et aĩa eiꝰ. Gregꝰ. i. vis q̃ cũcta diſponit. i. volũtas bñplaciti: n Qđcũq; voluit hoc fecit. Etiam qđ volũtati eiꝰ repugnare videt: illi ſeruit. Eſa. xlvj. d. Cõſiliũ meũ ſtabit: ⁊ oĩs voluntas mea fiet: ⁊ ideo timendũ eſt infirmo. Qđ ↄſiderãs iob/ ſubdit: o Cum expleuerit ⁊c̃. q. d. iã ꝑpendo q̃ patior: ſ adhuc timeo q̃ pati poſſũ: Nã ſi adhuc me ferire cogitat: adhuc inuenit vbi plaga creſcat. Et hoc eſt: Cum expleuerit in me voluntatẽ ſuã/ flagellando me. p Et alia multa ſĩlia/ qbꝰ me feriat: vl' ꝓpt q̃ me feriat: q Preſto ſũt ei/ q̃ oĩa videt/ q̃ oĩa põt. r Et idcirco a facie eiꝰ turbatꝰ ſum. i. a ↄſideratiõe iudicioꝝ eiꝰ: vl' a p̃ſentia flagellantis hic/ ⁊ iudicantꝭ in futuro. Si eñ ita hic flagellat/ q̃d faciet i futuro: Hiere. xv. d. A facie manꝰ tue ſolꝰ ſedebã: qm̃ cõminatiõe repleſti me: qꝛ factus eſt dolor meꝰ ꝑpetuꝰ/ ⁊ plaga mea deſꝑabilis. Vel a facie eiꝰ. i. ab ipſa tribulatiõe: q̃ facies dei dr̃: qꝛ ꝑ ipſã iuſticia eiꝰ cognoſcit. Eſa. xxvj. c. A facie tua dñe ↄcepimꝰ/ ⁊ q̃ſi parturiuimus/ ⁊ peperimꝰ ſpm̃ ſalutis. s Et ↄſiderans eũ timore/ aĩaduerſionẽ eiꝰ: t Sollicitor/ timore futuri. Sed qꝛ poſſet aliqs q̃rere: vñ ei timor iſte: Subdit: v Deꝰ molliuit cor meũ/ vt timeã. q. d. nõ eſt ex me ꝙ ſic timeo/ ſ ex deo. Gregꝰ. Cor mollit: qñ ſupni timore iudicij penetratur:

Al' † quecũq; voluit hec fecit.

B

Pſ. 16.

a uit me q̃ſi auꝝ qđ ꝑ ignẽ trãſit. b Veſtigia eiꝰ ſecutus eſt c pes meꝰ: d viã eiꝰ e cuſtodiui: ⁊ f nõ declinaui ex ea. g A mãdatis labioꝝ eiꝰ h nõ receſſi: i et in ſinu meo abſcõdi verba oris eiꝰ. k Ipſe eñ ſolꝰ eſt: ⁊ l nemo auertẽ põt cogitationẽ eiꝰ: ⁊ m aĩa eiꝰ † n qđcũq; voluit h̃ fecit. o Cũ expleuerit i me volũtatẽ ſuã: ⁊ p aliã multa ſimilia q preſto ſũt ei. r Et idcirco a facie eiꝰ turbatꝰ ſũ: ⁊ s ↄſiderãs eũ/ timore t ſollicitor. v Deus x molliuit cor meũ: ⁊ omnipotens y ↄturbauit me. z Nõ eñ perij ꝓpter imminẽtes tenebras: a nec faciem meam b operuit caligo. Ca. XXIIII.

c Ab omnipotẽte non d ſunt abſcõdita tꝑa: e qui autem nouerunt f eum/ g ignorant dies illius. h Alij terminos tranſtulerũt:

Qđ fit/ qñ dñs aufert cor lapideũ/ ⁊ dat cor carneũ: Ezech. xj. d. i. molle/ qđ poſſit penetrari clauo timorꝭ/ vl' gladio amoris. x Et oĩpotẽs ↄturbauit me: Ex timore ſupni ⁊ diſtricti iudicij. Et nota ꝙ dicit ↄturbauit me: non turbauit: Nõ eñ ex ſolo deo ẽ iſta turbatio/ ſ ꝑtĩ a nob. Cantꝭ. vj. d. Aĩa mea conturbauit me ꝓpt q̃drigas aminadab. i. ꝓpt doctrinã q̃ttuor euãgelioꝝ. Aminadab/ iterꝑtat ſpõtaneus. y Nõ eñi perij ⁊c̃. q. d. Vere deꝰ molliuit cor meũ/ vt timeã: ⁊ ñ deſperẽ: Nõ eñi perij/ deſperãdo: z Propter iminentes tenebras. i. tribulationes. Gregꝰ. Flagella iuſtoꝝ/ vl' p̃terita purgãt/ vel futura pctã auertũt/ q̃ ꝑpetrari poterãt: Job ꝓ flagellis/ nec a p̃teritꝭ purgat/ nec a futurꝭ ꝓtegit: ſ virtꝰ auget. Vñ ſequit: a Nec faciẽ meã. i. mentẽ: b Operuit caligo/ pctĩ: et ſi aliqñ tetigit. Et ſic innuit iob ſe flagellatũ nõ ꝓpt pctm̃/ ſ ꝓpt augmẽtũ virtutũ. Vñ. ſ. xvij. a. Nõ peccaui/ ⁊ in amaritudinibus morat oculꝰ meꝰ. Sepe eñ accidit ꝙ ſuborte cogitatiões illicite tangũt corda iuſtoꝝ: Sz qꝛ citius abigunt/ caligo peccati faciẽ cordiſ nõ opit. Vñ cũ abraam ſacrificiũ offerret/ inſiſtẽtes aues ꝓtulit: q̃s ſtudioſe ne ſacrificiũ raperent abegit: Geñ. xv. c. Sic ⁊ nos debemus facere cũ in ara cordis ſacrificiũ deuote orõnis deo immolamus: ab immũdis ſpiritibus ⁊ inq̃etꝭ cogitationibus ne illud rapiãt qđ offerimus/ cuſtodiamus. Expoſi. Ca. XXIIII.

A

Ab omnipotẽte ⁊c̃. Multa dixerat iob de deo/ q̃ de facili nõ poteſt cõprehẽdi. Vñ moderat ſe freno ſciẽtie: qꝛ ñ plus ſape q̃ꝫ oportet ſape: Ro. xij. a. De his ergo q̃ dixerat/ deo attribuẽs ſcientiã/ ait: Ab oĩpotente ⁊c̃. Diuidit aũt h̃ capitulũ p̃ncipaliter i duas partes. In p̃ma agit de violẽtia ⁊ rapina maloꝝ. In ſecũda de maledictionibus ⁊ penis eoꝝ: qꝛ ab aquis niuiũ trãſibũt ad calorẽ nimiũ. Dicit ergo: Ab omnipotẽte nõ ſunt abſcondita tẽpora. Ad lraꝫ/ reꝝ mutabilitates/ tẽpoꝝ viciſſitudineſ. Ipſe eñ nouit initiũ/ mediũ ⁊ ↄſũmationẽ ab eterno: vt dr̃ Sap. vij. c. Et Eccĩ. xxiij. d. Dño deo anteq̃ꝫ crearent oĩa ſunt agnita: Sz nõ ſic homini. d Aũt. i. qꝛ: e Qui nouerũt/ ꝑ fidẽ: f Eũ. i. deũ: g Ignorãt dies illius. i. q̃liter eius eternitas ſit an̄ ſecula ſine p̃terito/ ſine mora longa/ ſine futuro ꝑpetua. Gregꝰ. Quãtũcunq; anima intẽdat: nec ſeipſã inueſtigare poterit: quãto minꝰ illius magnitudinem q̃ illã cõdere potuit. Vñ. Sap. ix. d. Que in ꝓſpectu ſt inuenimus cũ labore: que aũt in celis ſunt/ q̃s inueſtigabit: Itẽ Baruch. iij. d. Nõ eſt qui poſſit ſcire vias eius: neq; q̃ exquirat ſemitas eius. h Alij terminos tranſtulert. Hoc dicit cõtra ſuperbũ eliphaz ⁊ hereticos: qui altiora ſe querũt. q. d. qui nouerunt deũ per fidẽ/ ipſi ignorant. i. ignorare ſe fatent dies illius: Sz alij. i. heretici/ qui per eliphaz deſignant: tranſtulerunt terminos. i. conſtitutiões antiquoꝝ patrũ/ p̃uaricando/ vel extranee exponẽdo tranſcẽderunt. Contra q̃s dicit Prouerb. xxij. d. Ne tranſgrediarꝭ terminos antiquos/ q̃s poſuerũt patres tui. Exo. xix. d. Cõteſtare ꝓplm̃: ne forte velit trãſgredere terminos ad videndum deũ. Qđ ſepe faciũt heretici: ⁊ etiã q̃dã chriſtiani nimiſ curioſi. De q̃bus Hiere. xxix. b. Nõ vos seducãt ꝓphe ⁊ diuini vr̃i/ ⁊ ne attẽdatꝭ ad ſõnia. Ibi Glo. Pſeudo ꝓphe ſt/ q̃ p̃ter h̃ qđ ſpũſſctũs ſenſit i ſcripturꝭ apponũt. Diuini/ q̃ ↄiecturas ſue mentiſ ⁊ icerta futuroꝝ q̃ſi vera ꝓnũciant. Itẽ Ezech. iij. a. Fili hoĩs ⁊c̃. ⁊ loq̃rꝭ ṽba mea ad eos. Ibi Glo. Qui i expoſitiõe ſacri eloquij: vt auditoribus placeat: aliq̃d fingit: ſua

verba ſunt ꝗ̄ loquit̄/non dei. Qui aūt aliter ꝗ̄ꝫ is qui ꝓtulit/ ſcripſerit: ꝛ ſub alio intellectu ad edificationē charitatꝫ: dn̄i ſūt v̄ba ꝗ̄ dicit. a ¶ Diripuerūt. i. i diuerſos errores tra/ xerūt: b ¶ Greges. i. ſimplices. c ¶ Et pauerūt eos/ doctrinis peſtiferis. d ¶ Aſinū pupilloꝝ. i. ꝑfectos/qui portāt onera alioꝝ: ꝗ̄ cibo fidei nutriunt̄: ꝛ p̄ris ſui. i. chriſti ꝓ ſe mortui faciē nō vidēt adhuc per ſpeciem: e ¶ Abegerūt/ab ec cleſia. Talis aſinus fu it moyſes: Numeri. xi. c. Nō poſſū ſolus ſuſtinere hūc ꝑplm. f ¶ Et abſtulerūt/de eccl̄ia: h ¶ Boue. i. p̄dicatorē: ꝗ̄ vomere p̄ dicatiōis duriciā cor/ diſ terrenoꝝ ſcindit/vt ibi ſeminēt̄ ſemina vir tutū. De hoc boue dr̄ Deut. xxv. a. Et. j. Corꝫ. ix. b. Nō alliga bis os boui triturāti. Prouerb. xiiij. a. Ubi non ſunt boues/preſepe vacuū eſt.

Al. ꝛ vigilātes ꝗ̄ꝫ

B

diripuerūt greges/ꝛ pauerūt eos. Aſinū pupilloꝝ abegē rūt: ꝛ abſtulerunt ꝓ pignerē bouē viduę. Subuerterunt pauperū viā: ꝛ oppreſſerūt parit̄ manſuetos terrę. Alij ꝗ̄ſi onagri i deſerto egrediūt ad op⁹ ſuū ꝛ vigilātes ꝗ̄ſi ad p̄dā/ p̄parāt panē liberꝫ. Agrū nō ſuū demetūt: ꝛ vineā ei⁹ quē vi oppſſerūt vindē/ miāt. Nudoſ dimittūt hoīeſ idumēta tollētes: ꝗ̄b⁹ nō ē ſt opimētū i frigore: ꝗ̄s imbreſ

mōtiū rigāt: ꝛ nō hābētes ve lamē/ āplexāt̄ lāpideſ. Uim fecērūt deꝑdātes pupillos: ꝛ vulgū paupeꝝ ꝛ ſpoliauerūt. Nūdis ꝛ incēdētib⁹ abſq̄ꝫ ve ſtitū/ꝛ eſurietib⁹ tulērūt ſpi/ cās. Int̄ acēruos eorū me/ ridiāti ſūt: ꝗ̄ cālcatꝫ torcula/ rib⁹ ſitiūnt. Dē ciuitatib⁹ fe/ cērūt viroſ gemere: ꝛ āīa vul neratoꝝ ꝛ clamabit: ꝛ de⁹ iul/ tū abire nō patit̄. Ipſi fuērt rebelles lumini: nēſciērt vi/ as ei⁹: nēc reuerſi ſūt ꝑ ſemi/

vacui ieiunabūt. Un̄ Eſa. lxij. c. Si dedero. i. nō dabo triti/ cū tuū vltra cibū inimicis tuis: ꝛ ſi biberint. i. nō bibent filij alieni. i. heretici vinū tuū in quo laboraſti. Ul̄ agrū ꝛ vineā dicit eccl̄iaꝫ: quā heretici demetūt ꝛ vindemiāt: qꝛ mēbra ei⁹ prauis exemplis corrūpūt. Hec vinea ſignificata eſt ꝑ vineā naboth. iij. Reg. xxj. De qua Cantꝫ. ij. d. Capite nobis vul pes puulas/ ꝗ̄ demo/ liūt̄ vineas. a ¶ Nu/ dos dimittūt ho/ mines idumenta/ virtutū: b ¶ Tollē tes. Mich. iij. a. Ui/ olenter tollitis pelles eoꝝ deſup eis. Aba/ cuk. ij. b. Quia ſpoli/ aſti gentes mltas/ſpo liabūt te omnes ꝛc. c ¶ Quibus nō eſt opimentū/bonorū opm vel virtutū: ꝗ̄b⁹ opit̄ aīa ſicut cooper torio. d ¶ In frigo re/mali deſiderij vel īfidelitatis. e ¶ Quos ībres montiū. i. doctrina ꝑlatoꝝ: ꝗ̄ dicūt̄ mōtes ꝓpt̄ firmitatē ꝛ vite eminētiā: f ¶ Rigāt: do cendo/benigne monendo. g ¶ Et nō habētes velamē/ virtutū vl̄ bonoꝝ opm: h ¶ Amplexant̄/orōnib⁹: i ¶ La pides. i. ſctōs: ꝗ̄ꝝ ſuffragia poſtulāt/ de nullo opere ſuo cō fidētes. k ¶ Uim fecerūt depredantes pupillos. i. teneros in eccl̄ia: ꝗ̄bus denuo mundus pater mortu⁹ eſt: ꝛ ꝯcupiſcentia mr̄. l ¶ Et vulgū pauperē: vl̄ vulgus pau/ perū. i. ꝑplm idoctū: m ¶ Spoliauerūt: ſ̄nutib⁹. n ¶ Nu diſ. i. ocioſis. o ¶ Et icedētib⁹. i. mala agētib⁹. p ¶ Abſ q̄ꝫ veſtitu/virtutū. q ¶ Et eſurientib⁹/panē ſanę doctri nę: r ¶ Tulerūt. i. abſtulerūt: ſ ¶ Spicas. i. antiqꝝ pa trū ſententias. t ¶ Inter aceruos eorū. i. in multitudine ꝑſecutoꝝ ecclīę: v ¶ Meridiati ſūt. i. requieuerūt. Ul̄: In ter aceruoſ eorū. i. i medio p̄ncipū ꝛ tyrānoꝝ quieuerūt: quoꝝ appetūt familiaritatē/vt eos moueāt ꝯtra eccleſiam. x ¶ Qui calcatꝫ torcularib⁹. i. plurib⁹ martyrib⁹ iterem/ ptis in eccl̄ia: ꝗ̄ dicit̄ torcular: qꝛ in ea calcant̄ ſcti: ꝗ̄ꝝ corpa ꝓijciūt̄ vt vinacia: ſ; aīę ꝗ̄ſi vinū optimū i celi cellario recō/ dunt̄: y ¶ Sitiūt: qꝛ agendo crudelia: eo ipſo crudeliores fi unt/ꝛ maiora facere ambiunt. z ¶ De ciuitatibus ꝛc. q. d. etiā fortes eccl̄ię oppreſſerūt/non ſolū pauperes. Sꝫ ne impune hoc facere crederent̄: ſubdit: a ¶ Et aīa vulnera toꝝ clamabit: ad deū/vt vindicet eos: qꝛ etſi de⁹ ad tp̄s ꝑ ꝑmittat/aliqn̄ tn̄ vlciſcet̄. Eccl̄. xxxv. c. Nō accipiet dn̄s ꝑſo nā in pauperē/ꝛ deprecationē leſi exaudiet: nō deſpiciet pre ces pupilli/nec viduā ſi effūdat loquelā gemit⁹. b ¶ Et de⁹ iultū abire nō patit̄: qꝛ iuſtus eſt. c ¶ Ipſi fuerūt re/ belles lumini. q. d. nō ignorātia/ſ; ſupbia deliqrūt: ſcien/ tes em̄ bonū/noluerūt facere illud: ꝛ iō grauius peccauerūt. Luc. xij. f. Seru⁹ ꝗ̄ cognouit volūtatē dn̄i ſui ꝛ nō facit/va/ pulabit multꝫ. Ul̄ fuerūt rebelleſ lumini. i. grē dei/ꝛ do ctrię ꝗ̄ illūinat: Et iō d ¶ Neſcierūt vias ei⁹. ſ. dei: Uias dico/ꝗ̄b⁹ venit̄ ad ipſū. i. ſctās cogitatiōes ꝛ bona opa. Ul̄ p̄cepta dei dicunt̄ vię ei⁹: qꝛ per eoꝝ obſeruātiā venit̄ ad ip/ ſum. De his dicitur Hiere. vj. d. State ſuper vias ꝛ vide/ te/ꝛ īterrogate de ſemitis antiquis/ꝗ̄ ſit via bona: ꝛ ambula te in ea. Qui rebelles ſūt grē/ꝑ ſupbiā excecant̄/vt neſciāt vi as iſtas. Un̄ Prouerb. iiij. c. Uia ipioꝝ tenebroſa: neſciūt vbi corruāt. e ¶ Nec reuerſi ſt̄ ꝑ ſemitaſ illi⁹. q. d. exce/ cati ꝑ ſupbiā/neſcierūt vias ei⁹. i. mādata dei: Quia cū cogno uiſſent deū/nō ſic deū glīficauerūt aut grās egerūt/ſ; euanu erūt in cogitationibus ſuis: ꝛ ideo obſcuratū eſt inſipiēs cor eoꝝ: Ro. j. c. Et idcirco/nō ſūt reuerſi/a malicia ſua: per ſemitas illius. i. ꝑ penitentiā: ꝗ̄ eſt via anguſtior: ꝗ̄ꝫ obſer/

g ¶ Pro pignere. i. ꝓ ſimplicib⁹. Et recte dic̄ ꝓ pig/ nere: Na cū pign⁹ aufert̄/aliud eſt qđ tenet̄/ꝛ aliud qđ ꝗ̄rit̄: Ita heretici/p̄dicatoreſ auferre conant̄/vt ſimplices poſtea trahāt. Deut. xxiiij. c. Nō auferes loco pignerꝫ viduę veſti mētū. k ¶ Subuerterūt pauperū viā. i. cogitationes et opa humiliū. l ¶ Et oppreſſerūt/ipſi heretici: m ¶ Mā ſuetos terrę. i. ſimplices: ꝗ̄s ipſi heretici puis doctrinīſ op primūt. Amos. ij. b. Qui ꝯterūt ſup puluerē t̄rę capita pau/ perū: ꝛ viā humiliū declināt. Mich. ij. c. Deſup tunicā pal/ liū tuliſtis: ꝛ eos ꝗ̄ trāſibāt ſimplicit̄ ꝯuertiſtis i bellū. Ideo ꝓhibitū eſt ne ſimplices diſputēt ꝯtra hereticoſ. Un̄ Deut. xx. b. Quis ē hō ꝗ̄ formidoloſus ē ꝛ corde pauido: vadat et reuertat̄ in domū ſuā. Ibi Glo. Ad diſputationē ꝯtra here/ ticos venire nō debet niſi doct⁹ ꝛ ꝑfectus: ne ſupatus alios ſcandalizet. n ¶ Alij. i. raptoreſ: ꝗ̄ ſūt alij ab hereticꝫ. Ul̄: Alij/eoꝝ: o ¶ Quaſi onagri. i. ſuis voluptatib⁹ vacātes/ a vinculis fidei ꝛ rōnis liberi/habitu religioſi/ſ; corde luxuri oſi: ſecreta loca colētes/vt eo liberi⁹ decipiāt: ꝗ̄ ex vitę meri/ to reuerentiores vident̄. Hiere. ij. e. Onager aſſuetus in ſo/ litudine/in deſiderio aīę ſuę attraxit ventū amorꝫ ſui. Sup. xi. c. Uir vanus in ſupbiā erigit̄/ꝛ tāq̄ꝫ pullū onagri ſe libe/ rū natū putat. p ¶ Egrediunt̄ ad opus ſuū. i. ad deſi deria ſua explenda. Phil. ij. c. Oēs ꝗ̄rūt ꝗ̄ ſua ſunt/nō ꝗ̄ ie/ ſu chriſti. q ¶ Uigilantes ꝗ̄ſi ad p̄dā. i. ad corrūpen/ dū ſimplices: vl̄ rapiendū ꝛ trahēdū v̄ba ſctōꝝ ad ſenſū ꝓ/ priū. Et ſic r ¶ Preparāt panē/erroris: ſ ¶ Liberis. i. ſimplicibus: ꝗ̄s in errore ſuo falſis dogmatibus genuerunt. Prouerb. iiij. c. Nō dormiūt niſi cū male fecerint: nec rapit̄ ſon⁹ ab eis niſi ſupplantauerint. Ad lr̄aꝫ etiā patet hoc de la/ tronibus ꝛ raptoribus: ꝗ̄ latēt in ſiluis vt ſpoliēt tranſeunteſ: ꝛ onagris cōpant̄/ꝓpt̄ luxuriā ꝛ vagationē. t ¶ Agrū non ſuū. i. ſacrā ſcp̄turā: ꝗ̄ ſemia bonoꝝ opm ꝓfert: v ¶ Deme/ tūt. i. ꝑuerſe iterp̄tantes/ad libitū ſuū exponūt. x ¶ Et vi/ neā. i. ſacrā ſcripturā: ꝗ̄ veritatꝫ ſn̄ias ꝗ̄ſi botros virtutū ꝓ/ fert. y ¶ Eius quē vi oppſſerūt. i. chriſti/cui⁹ veritatē violent̄ inflectūt: z ¶ Uindemiāt. i. praue exponūt/aufe/ rendo veras ſn̄ias/ꝛ falſas fallacit̄ fingendo. Sacra igit̄ ſcri/ ptura ager dr̄/qꝛ paſcit: ꝛ vinea/qꝛ inebriat: quā heretici mō demetūt ꝛ vindemiāt/male exponendo: ꝛ veras ſn̄ias ſctōꝝ auferendo. Sꝫ erit adhuc ꝙ ſancti ꝓ labore ꝗ̄ laborauerūt in expoſitiōe ſacrę ſcripturę remunerabunt̄: ꝛ heretici quaſi

h ¶ Uiduę. i. eccl̄ię/ꝗ̄ occiſi viri ſui. i. chriſti interim viſione ꝑuata eſt. Prouerb. vij. c. Nō eſt vir i domo: abijt via lon/ giſſima: ſacculū pecunię ſecū tulit: i die plenę lunę reuerſur⁹ ꝛc.

Al. ꝛ ſpoliauerunt.

Al. ꝛ clamabit.

uantia mandatoꝝ dei. a Mane primo ꝯſurgit homicida ꝛc. Hic mutaꝶ numerus. Sup̄ eñ locutus eſt iob de raptoꝛibus vel hereticis in plurali/perſequendo mala eoꝛū: Nunc aūt ſubdiuidendo/quaſi duo genera oſtendit eſſe iter illos. Nā quidā eoꝛū quaſi homicide/manifeſte peccāt: Alij quaſi adulteri occulte. Et h̄ eſt: Mane tp̄is. ſ. ad litterā: Uel mane proſperitatis: Cōſurgit homicida. i. heretic⁹ manifeſtus. De q. j. Joh. iij. c. Omnis qui odit fratrem ſuum/homicida eſt: b Interficit: praua doctrina: c Egenum ꝛ pauperem. i. ſimplices/ꝛ indoctos.

a tas illius. Mane primo cō b ſurgit homicida: īterficit c egenū ꝛ pauperē: p noctē vo e erit q̄ſi fur. Oculus adulte f g teri obſeruat caliginē/dicēs: h i nō me videbit ocul⁹: ꝛ operi k et vultū ſuū. Perfodit i te l m nebris domos/ ſicut in die n o condixerant ſibi: et ignora p q uerūt lucem. Si ſubito ap r s paruerit auroꝛa: arbitranꝶ t vmbram mortis: ꝛ ſic in te v nebris quaſi in luce ambu x y lant. Leuis eſt ſuper faciem z aq̄. Maledicta ſit pars ei⁹ a in terra: nec ambulet per vi b c am vinearū. Ad nimium ca d loꝛē tranſeat ab aq̄s niuiū:

Est mane
- Proſperitatis. Eccſ. x. c. Ue terre cuius rex puer eſt: ꝛ cuius principes mane comedunt.
- Dominice reſurrectiōis. Eſa. xxj. d. Uenit mane ꝛ nox: ſi q̄ritis/ q̄rite ꝛc.
- Mundi. ſ. prima etas. Matth. xx. a. Simile eſt regnū celoꝝ homini prīfamilias/q̄ exijt primo mane ꝯducere operarios in vineā ſuā ꝛc.
- Ps. 89. Hominis. ſ. infantia vel pueritia. Ps. Mane ſicut herba tranſeat: mane floreat ꝛc.
- Salutis. ſ. incarnatio chriſti. Exo. xvj. b. Dabit vobis dominus veſpe carnes edere: ꝛ mane panes in ſaturitate.
- Temporis. ſ. ortus ſolis. Marci. vlt. a. Ualde mane vna ſabatoꝝ ꝛc.
- Peccatoris. ſ. illuminatio gratie/ſeu initiū penitentie. Oſee. vj. a. In tribulatione ſua mane conſurgent ad me.
- Ps. 5. Eternitatis. ſ. dies iudicij. Ps. Mane aſtabo tibi ꝛ videbo: qm̄ nō deus ꝛc.

Hec quattuoꝛ. ſ. euigilatio/ operandi inchoatio/finis noctis/ initiū diei: i q̄libet iſtoꝝ mane attendūꝶ. Sequiꝶ: d Per noctē/tp̄is ad lr̄aꝫ: vel aduerſitatis: e Erit q̄ſi fur/occulte decipiēs. q. d. vbi nō audet manifeſte heretic⁹ ſeminare erroꝛē ſuū/occulte inſidiaꝶ. Ul' ſic ſm̄ Greg. Heretic⁹ i pſperitate poſitus/apte ſimplices ꝛ hūiles deprimit: in aduerſitate ℣o ꝛ deiectiōe poſitus/p iniq̄ ꝯſilia latenꝶ ledit. De q̄bus d̄r Mich. ij. a. Ue q̄ cogitatis inutile/ꝛ operamini malū in cubilib⁹ v̄ris: in luce matutina faciunt illud/qm̄ ꝯtra deum eſt manus eoꝝ. Similiter faciunt q̄dā miſere mulieres/i iuuentute ſua ſeipſas ꝛ multos alioſ interficiunt/manifeſte luxuriantes: in ſenectute ℣o p iniqua ꝯſilia quaſi mediatrices alias ꝛ alios interficiūt. f Oculus adulteri: ad litterā: g Obſeruat caliginē. i. tenebras q̄rit: vt liberius peccet: Juxta illud Joh. iij. c. Qui male agit/odit lucē. Ul' adulter d̄r puerſus p̄dicatoꝛ/ſiue heretic⁹: q̄ p ſacrā p̄dicationem nō q̄rit deo filios generare/ſ ſcientiā ſuā oſtentare. Et ſicut adulter nō q̄rit in coitu plē/ſ voluptatē/ ꝛ carnē alienā ſibi ıūgit illicite: Sic heretic⁹ fidelē animā i ſuo rapit erroꝛe. De his dicit apl's. ij. Cor. ij. d. Nō ſum⁹ ſicut plurimi / adulterātes verbū dei. i. p laude ſua/nō p ſalute aīaꝝ/aut gl'ia dei/ p̄dicātes. Dicit g̃: Ocul⁹ adulteri. i. intētio heretici: obſeruat caliginē. i. q̄rit inanē gloriā. Ul' obſeruat caliginē. i. diſſimulabit ſe ℣bis ꝛ habitu ꝛ victu religioſitatis: h Dicēs/apud ſe: i Nō videbit me ocul⁹: hoīm. k Et operiet vultū ſuū. i. coꝛ ſuū/ne cognoſcaꝶ. Sicut adulter opit vultū ſuū/ad lr̄am/ne cognoſcaꝶ: ita q̄libet peccatoꝛ vultū hoīs exuit/induēdo faciē lupi p rapacitatē: leonis p ſupbiā: vrſi p caſtrimargiā: porci p luxuriā: ꝛ ſic de aliis/ne cognoſcaꝶ a dn̄o in die iudicij. Un̄ talib⁹ dicturus eſt: Amē dico vobis/neſcio vos: Matth. xxv. a. q̄ꝛ vultū meū ꝛ imaginē exuiſtis. l Perfodiūt/tales adulteri. i. heretici: m In tenebris/ignorātie vl' aduerſitatis: n Domos. i. ꝯſciētias/ vl' eccl'ias fideliū: o Sicut i die/ pſpitatis: p Cōdixerāt. i. venerāt/vt deciperēt ſimplices. q. d. Heretici iuſtis pſpantib⁹/praua ſuadere nō audēt: ſ q̄ſi ex ꝯdicto p̄ſtolanꝶ/vt aliq̄d aduerſitatis patianꝶ: Et tūc dicūt eis hoc accidiſſe pꝑter pctā ſua/ ꝛ malā fidē eoꝝ: ꝛ ſic ex aduerſitate bonoꝝ mētes pſodere moliūꝶ. q Et ignorauerūt lucem: grē vel ſane doctrine. De hoc d̄r Prouerb. j. b. Inſidiemur ſanguini: abſcōdam⁹ tendiculas ꝯtra iſontem. Uel ſicut de homicida/q̄ de die interficit ꝛ p noctē inſidias parat: Sic de his q̄ in tenebris fodiūt: p diē ℣o machinas parāt: ꝛ ſic ſp peccāt. r Si ſubito apparuerit auroꝛa ꝛc. q. d. tales de nocte vagātes dolēt ad oꝛtū auroꝛe: q̄ꝛ qui male agit odit lucē: ꝛ nō venit ad lucē/vt nō arguanꝶ opa ei⁹: Joh. iij. c. Eph. v. c. Oīa q̄ arguunꝶ/a lumine manifeſtabunꝶ. Ul' ſic de hereticis: Si ſubito ꝛc. q. d. heretici gaudēt de aduerſitate bonoꝝ: Si aūt ſubito apparuerit auroꝛa. i. ſi iuſtus aliq̄ poteſtate vel dignitate claruerit: s Arbitranꝶ vmbrā mortis/ſibi imminere. i. de h̄ dolēt vſq̄ ad mortē: q̄ꝛ tūc nō audēt loqui. Quia ſic d̄r Prouerb. xx. b. Rex q̄ ſedet in ſolio iudicij ſui: intuitu ſuo diſſipat oē malū. Ul' ideo dolēt: q̄ꝛ q̄ puerſe egerūt/puniri timēt / ꝛ corrigi nolūt. Un̄ ſequiꝶ: t Et ſic i tenebris/pctōꝝ: v Quaſi in luce: iuſticie: x Ambulāt. Ac ſi dicat: Ita gaudēt in nocte pcti/ac ſi eos lux iuſticie circūfundat: Uel in p̄ſenti cecitate ita leti ſūt/ac ſi iā eterne patrie luce pfruanꝶ. Prouerb. xxj. a. Lucerna impioꝝ pctm̄. Itē in eodē. xv. c. Stulticia gaudiū ſtulto. y Leuis eſt. Mutaꝶ numer⁹: a plurali trāſit: vl' redit ad ſingularē: In q̄ notaꝶ q̄ ꝯfuſa eſt vnitas maloꝝ. Dicit g̃: Leuis eſt. ſ. hereticus. i. inſtabilis. Jacob. j. b. Uir duplex aīo/icōſtās eſt i oīb⁹ vijs ſuis. Eccl'i. ij. c. Ue duplici coꝛde ꝛ labijs ſceleſtis/ꝛ manib⁹ malefaciētib⁹/ ꝛ pctōꝛi ingredienti terrā duab⁹ vijs. Ul' iniquus q̄libet/leuis eſt: z Sup faciē aque. i. plus q̄ aqua in ſupficie: q̄ꝛ ad omnē flatū tēptatiōis ſtatim deijciꝶ. Sap. v. c. Spes impij tanq̄ lanugo q̄ a vēto tolliꝶ: ꝛ tāq̄ ſpuma gracilis q̄ a pcella diſpgiꝶ/ꝛ tāq̄ fumus q̄ a vēto diffuſus eſt. a Maledicta ſit pars ei⁹ in terra. i. quā habet in terra: q̄ꝛ nec donis p̄ſentis pſpitatis cōpeſciꝶ a malo: immo peioꝛ efficiꝶ. Hec pars maledicta eſt: q̄ꝛ etſi iniquus vl' hereticus ad tp̄s bn̄diciꝶ bn̄dictione ſiniſtre: in reatu tn̄ eterne maledictiōis teneꝶ. Un̄ Prouerb. xx. c. Hereditas ad quā feſtinaꝶ in pncipio: in nouiſſimo benedictione carebit. b Nec ābulet/ heretic⁹: c Per viā vineaꝝ. i. p rectitudinē fidei eccl'ie: q̄ eſt vinea/vbi vmbra. i. quies/vbi odoꝛ. i. fruct⁹: q̄ꝝ nihil habet hereticus. Et hoc dicit iob nō imp̄cando/ſ p̄dicendo/vl' diuine iuſticie ꝯſentiendo. d Ad nimiū caloꝛē tranſeat ab aquis niuiū. Qd̄ malus eſt: ad lr̄aꝫ: impij in inferno/de pena trāſibūt ad penā. Eccl'i. xxxix. d. Ignis/grando/ fames ꝛ moꝛs: oīa h̄ ad vindictā creata ſunt. Ul' ſic: Ab aquis niuiū. i. a timoꝛe male humiliante: trāſeat ad caloꝛē nimiū. i. ad amoꝛē male accēdētē: vt ſic ruat de pctō i pctm̄. Et hoc eſt qd̄ ſup̄ dixerat: Leuis eſt. Ul' ſic: Trāſeat ab aquis niuiū. i. a frigoꝛe infidelitatis vel iniquitatis: ad caloꝛē nimiū. i. ad nimiā ſubtilitatē. Sepe eñ heretici vl' inqui/dū iniq̄tates declināt: veniūt ad habitū ſanctitatis: Sꝫ iterū de ſuo ſenſu nimis p̄ſumētes: p nimiā inquiſitionē relabunꝶ in erroꝛē. Et hoc induci poteſt cōtra curioſos diſputatoꝛes: De q̄bus Eccl'i. xxj. d. Stult⁹ a feneſtra reſpicit in domū: q̄ſi foramina ſubtilitatis q̄rens: Uir erudit⁹ ſtabit foris: q̄ꝛ ſcripturā apte exponere q̄rit. Prouerb. xxv. d.

Sicut q̃ mel comedit multũ/nõ eſt ei bonũ:ſic q̃ ꝑſcrutatoꝛ eſt maieſtatis/opp̃mẽt a glĩa. Et qꝛ difficile eſt vt is q̃ ſe eſti mat ſapiẽtẽ/ſenſũ prauitatꝭ a ſe abijciat: Jõ ſubdit: a Et vſq ad inferos pctm̃ illiꝰ:obliuiſcãt eius miſeri cordia:liberãs/nõ relaxans:qꝛ nõ obliuiſcit̃ miſereri deꝰ. Et hoc dicit:qꝛ hmõi nõ emẽdant̃ ante finẽ huiꝰ vitę/aut vix. De qbꝰ dꝛ.j. Joh̃.vltꝭ.d. Eſt pctm̃ ad mortẽ/ nõ ꝓ illo dico vt oret q̃s. b Dulcedo il lius v̉mes.i.ingeru do cogitationũ: q̃ in ceſſant̃ inquietãt/erit dulcedo illiuſ:id eſt ꝓ dulcedine in inferno. Jtẽ ſũt hic dulcedo il liꝰ:qꝛ illis paſcit̃. Uł vermis dꝛ caro.i.car nis voluptas:q̃ luxu rioſo vł cuilibet volu ptuoſo ẽ dulcedo: ad quã expellendã nihil tãtũ valet/q̃tũ vt q̃ſq qd̃ viuũ diligit:q̃le ſit mortuũ penſet. Uñ cũ q̃dã here mita memoriã cuiuſdã mulieris/quã dilexerat ñ poſſet auel lere a corde ſuo:ea mortua ⁊ fętẽte efoſſo tumulo/fruſtũ eiꝰ abſcidit:⁊ qñ veniebat memoria eiꝰ/ponebat illud fruſtũ fę tidiſſimũ ad os ⁊ ad nares/qd̃ natura vix poterat ſuſtinere: ⁊ ſic liberatꝰ eſt. Uł dulcedo illiꝰ ſũt vermes.i.tpalia:q̃ animũ pungũt ⁊ inq̃etãt. Quid aũt ſit illa obliuio miſericoꝛ dię/oſtendit: c Nõ ſit in recordatione.q.d. nõ ſit in reſpectiõe aĩaꝝ ſanctaꝝ:ſicut dꝛ Sap.iij.c. de bonis: Felix eſt ſterilis ⁊ nõ inquinata:q̃ neſciuit thoꝛũ in delicto/ habe bit fructũ in reſpectione animaꝝ ſanctaꝝ. Dicit̃ aut deus re cordari ⁊ obliuiſci improprie: Nã cũ bona tribuit vel a ma lis liberat/tũc dicit̃ recordari: Qñ v̉o nihil dat/ vel in culpa vel in miſeria relinquit/tũc dicit̃ obliuiſci. Et continuat̃ ſic: Quia dulcedo illiꝰ vermes.i.carnis illecebre vel bona tpalia: Jdeo nõ ſit i recordatiõe/apd̃ deũ:vt.ſ.deꝰ eũ ab ĩiq̃tate reuocet/⁊ aliq̃d ei ꝯferat. d Sʒ ꝯterat̃/i gehẽna: e Quaſi lignũ ĩfructuoſũ:abſciſũ i morte. Matth.iij. c.et.vij.c. Ois arboꝛ q̃ nõ facit fructũ bonũ/excidet̃ ⁊ i ignẽ mittet̃ et ardet. Ezech.xv.a. Fili hois/q̃d fiet de ligno vitꝭ: ecce igni datũ eſt i eſcã. Glo. Lignũ ꝯteri/eſt i gehennã mit ti/⁊ de horto paradiſi tolli. f Pauit eñ ſterilẽ.i.carnẽ q̃ dicit̃ ſterilis:qꝛ dũ ſolũ ꝑſentia appetit/bonas cogitatio nes gignere neſcit. Sʒ qꝛ aliq̃ñ mulieres i iuuẽtute ſũt ſteri les q̃ poſtea pariũt/vt ſara ⁊ heliſabet:caro v̉o nunq̃ parit/ ideo ſubdit: g Et q̃ nõ parit:bonas cogitatiões/vł bo na opa: h Et viduę.i.aię/cuiꝰ vir.i.intellectꝰ/i aliena re gione viuit: i Bñ nõ fecit:qꝛ deſiderijs carnis ſeruiẽs: curã aię/vitã grẽ ⁊ glĩę q̃rere ꝯtẽpſit. Uł ꝑdicatoꝛ erroꝛis/ dũ plebẽ extra ecclĩaʒ poſitã docet/ſterilẽ q̃ nõ parit paſcit: qꝛ i ea laborat/q̃ fructꝰ ſpũales ñ facit. Et viduę bñ ñ fe cit:qꝛ ſanctę ecclĩę/cuiꝰ vir.i.chriſtꝰ mortẽ ꝑtulit: fuire ꝯtẽ nit. k Detraxit fortes i fortitudine ſua.i.ſupbos ⁊ potẽtes:q̃ facilꝰ capiuntur laqueis hereticoꝝ. Eſa.xxvj.d. Terra gigantũ detrahes i ruinã. l Et cũ ſteterit/here ticuſ/viuẽdo in h̃ corpe: m Nõ credet vitę ſuę.i.de eo nõ ꝯſentit vera cogitare. Uł q̃libet impiꝰ eſt i ecclĩa ꝑ fidẽ: ⁊ vitę ſuę non credit:quia fidei opa nõ facit. Fides eñ ſine opibꝰ mortua ẽ: Jacob.ij.d. Et q̃uis h̃ faciat:tñ mira diſpẽ ſatiõe/ n Dedit ei deꝰ locũ pęnitẽtię:vt reuerteret̃ a malo ſuo ⁊ viueret. Ezech.xviij.g.et.xxxiij.c. Nolo mor tẽ pctõꝛis ⁊c̃. o Et ille abutitur eo i ſuperbia/male viuẽdo/⁊ h̃ donũ nõ recognoſcẽdo. Ro.ij.a. An diuitias bo nitatꝭ eiꝰ ⁊ patiẽtię ⁊ lõganimitatꝭ eiꝰ ꝯtẽnis: Jgnoras qꝛ be nignitaſ dei ad pęnitẽtia te adducit: Gregꝰ. Qui accepta pę nitẽtię tpa diuertit ad culpã:diſtrictꝰ i vltimis iudex argu mẽta miſericordię ꝯuertet ad pęnã. Sʒ cũ dñs ſciat ꝙ repro bi ide peioꝛes efficiunt̃:q̃re tã diu expectat: Uñ Eccs.viij. b. Quia nõ cito ꝓfert̃ ꝯtra malos ſnĩa/abſq timoꝛe vllo fi lij hoim ꝑpetrant mala. Hoc ſoluit̃ ibi ſtatim:vbi dꝛ:Et eo ꝙ pctõꝛ centies facit malũ/et ꝑ patiẽtiã expectat̃:ego cog noui ꝙ erit bonũ timẽtibꝰ deũ/q̃ verent̃ faciẽ eiꝰ/⁊ nõ ſit bo nũ impio. Uñ Sap.xi.a. Diſſimulas pec cata hoim ꝓpt̃ penitẽ tiã. p Oculi aũt eiꝰ.i.ipq̃: q Eleua ti ſt i vijſ illiꝰ:ñ i vi ſo dei:qꝛ q̃ ſua ſt ĝria non quę ieſu chriſti.j. Corꝭ.xiij.b. r Ad modicũ: qꝛ oẽ tps reſpectu ętermitatꝭ bre ue ẽ. Pſ. Mille anni tanq̃ dies heſterna q̃ ꝑterijt. Gregꝰ. Mo dicũ fuit qd̃ preterire potuit. s Et non ſubſiſtẽt:in alto: qꝛ eo ꝙ eleuari appetũt:lõgiꝰ a deo fiũt. Pſ. Uidi ipũ ſuperal tatũ ⁊ eleuatũ ſicẽ cedrũ libani/⁊ trãſiui ⁊ ecce ñ erat ⁊c̃. Jtẽ Deieciſti eoſ dũ alleuarẽt̃. Jnfra.xxx.c. Eleuaſti me/⁊ q̃ſi ſu pra ventũ ponẽs eliſiſti me valde. t Et humiliabũtur ſicẽ oĩa/terrena vł tpalia:q̃ tpis volubilitate ad nõ eſſe pcur rũt. v Et auferẽtur/de eſſe. Sed Gregꝰ obijcit de illo v̉bo Eccs.j.a. Generatio aduenit ⁊ generatio ꝑterit/terra aũt i ętermũ ſtat: Nõ igit̃ oĩa auferẽt̃. Hoc ſoluit Gregꝰ. ꝙ oĩa iferioꝛa auferent̃ q̃ ad formã exterioꝛẽ/nõ q̃ ad ſ̉itatẽ na turę. Uñ Eſa.lj.b. Celi ſicut fumꝰ liqueſcẽt/⁊ terra ſicẽ veſti mentũ atteret̃. Glo. Scd̃m figurã/non ſ̉m eſſentiã. Jtẽ.ij. Petri vltꝭ.c. Elemẽta caloꝛe ſoluent̃. Et.j.co. Nouos cę los ⁊ nouã terrã ſ̉m ipſiꝰ ꝓmiſſa expectamꝰ. Glo. Nõ ait ali os/ſ̉ veteres ⁊ antiq̃s i melius cõmutãdos. Et poſtea dꝛ in Glo. De igne ⁊ aqua nihil tale habemꝰ:q̃n potius habemꝰ: Et mare iã ñ ẽ: Jn Apocal̃.xxj.a. Jbi Glo. Jmmutatio ae ris ⁊ t̃rę dubitabilꝭ ñ ẽ q̃n ꝑ ignẽ fiat:ſ̉ de aq̃ dubitat̃:nã pur gationẽ i ſeipa h̃ꝛe credit̃. Jtẽ.ij. Petri vltꝭ.c. Elemẽta calo re ſoluẽt̃. Jbi Glo. Elemẽta q̃ttuoꝛ qbꝰ mũdꝰ ꝯſtat/ille ma ximꝰ ignis abſumet. Nec cũcta itantũ ꝯſumet vt nõ ſint: ſ̉ duo ex toto ꝯſumet/duo i melioꝛem reſtituet faciẽ. Sol. An mare ſiccet̃ an ĩnouet̃/relinq̃t dubiũ Augꝰ.xx.libro de ciui. dei:tñ magꝭ adheret huic pti ꝙ ĩnouet̃. Et de alijs dicẽdũ ſi milit̃. x Et ſic ſũmitates ſpicaꝝ ꝯterẽtur:qꝛ ſicut a riſtę ad alta ꝓſiliũt/⁊ grana inferius latẽt:ſic malis i alto ſe extollẽtibꝰ/boni in imo hũilitatꝭ latẽt. Sʒ ariſtis ꝯtritis ⁊ cõ buſtis/grana patẽt/⁊ in hoꝛreis recõdunt̃:ſic malis in gehẽ na demerſis/boni i glĩa apparebũt. Uñ Matth.iij.c. Per mũdabit dñs areã ſuã/⁊ ꝯgregabit triticũ ſuũ i hoꝛreũ/pale as aũt cõburet igni ĩextinguibili. y Qd̃ ſi nõ ẽ ita ⁊c̃.q. d. ita ſunt cuncta ſicut ꝓtuli: Quę tñ ſi non eſſent ita/a vo bis redargui nõ poſſẽ:qꝛ dũ adhuc ꝓpriẽ ſuccũbitꝭ fallacię alienã redarguere nõ valetꝭ. Uñ Gregꝰ. Juſtꝰ ſi aliq̃ñ loq̃n do delinq̃t/dignũ nõ eſt vt a ꝑuis iudicet̃. Uñ Joh.viij.a. Qui ſine pctõ ẽ vr̃m/ꝑmꝰ i illã lapidẽ mittat. Jbi Glo. Si lex iubet reos puniri/nõ tñ a ſilit̃ puniẽdis. z Et ponere añ deũ ⁊c̃. Uerba añ deũ ponere/ẽ ea apd̃ ſe i ꝯſpectu dei examinare.q.d.iob amicꝭ ſuis:vos ñ poteſtꝭ añ deũ v̉ba po nere:qꝛ faciẽ eiꝰ vob peccãdo abſcõditꝭ. Expo.Ca.XXV.

Reſpõdẽs autẽ baldath. Alta ꝯtra ſupbos di xit iob:ex cuius correctiõe ꝓficiẽs baldath/ꝙ apud ſolũ deũ ſit vera potẽtia agnoſcit:⁊ ꝙ nullus ſit tunc dus niſi ipe. Diuidit̃ aũt hoc capitulũ i duas partes. Jn ꝑ ma parte oſtẽdit baldath/ꝙ deus ſolus timendus eſt/⁊ q̃re. Jn ſecũda/ꝙ hõ nõ cõpatiõe dei/ſ̉ illuſtratiõe iuſtificabit̃. Dicit q̃: b Poteſtas:q̃ ad bonos. c Et terroꝛ:q̃ ad malos. d Apud eum eſt.i.apud deũ ſolũ. Eſa.viij. d. Dñm exercituũ/ipſũ ſactificate:⁊ ipſe pauoꝛ veſter/⁊ ipſe

a ⁊ vſq ad inferos pctm̃ illiꝰ.
Obliuiſcat̃ eiꝰ miſericoꝛdia:
b Dulcedo illiꝰ vermes. Nõ
c ſit i recordatiõe/ſ̉ ꝯterat̃ q̃ſi
d lignũ ĩfructuoſũ. Pauit ei
e ſterilẽ/⁊ q̃ nõ parit:et viduę
f bñ nõ fecit. Detraxit fortes
g in fortitudine ſua:⁊ cũ ſtete
h rit nõ credet vitę ſuę. Dedit
i ei deꝰ locũ pęnitẽtię:⁊ ille ab
k utit̃ eo in ſupbia: oculi autẽ
l eiꝰ ſunt in vijs illiꝰ. Eleuati
m ſunt ad modicũ et nõ ſubſi
n ſtẽt:⁊ humiliabunt̃ ſicut oĩa
o ⁊ auferent̃:⁊ ſicut ſũmitates
p ſpicaꝝ ꝯteret̃. Qd̃ ſi ñ ẽ ita:
q q̃s me põt arguere eſſe men
r titũ:et ponere añ deũ verba
s mea:

Ca.XXV.

a Reſpõdẽs aũt bal
b dath ſuites/dixit:
c d Poteſtas ⁊ terroꝛ apud

Margin: Al.tvermis. — Apocal.2.f. — Phil.2.c. — Pſ.89. — Pſ.36. — Pſ.72. — ca.16.

terroꝛ veſter: ⁊ erit vobis ī ſanctificationē. Matth.x.d. Nolite timere eos q̄ occidūt corpus/aīam aūt nō pn̄t occidere: ſꝫ potiꝰ illū timete/ q̄ pōt corpꝰ ⁊ animā ꝑdere in gehennā. Lucł.xij.a. Ne t̄reamini ab his q̄ occidūt corpꝰ ⁊c̄. Gregꝰ. Nō eſt terroꝛ q̄ ab hoīe incutiť. Vñ Eſa.lj.d. Quis tu vt timeas ab hoīe moꝛtali ⁊ a filio hoīs: q̄ q̄ſi fenum ita areſcet? a Qui facit ꝯcoꝛdiā in ſublimibus ſuis.i.in pfectł hoībꝰ vł in angelis/vł in electis: in q̄bꝰ eſt diſcoꝛdia ꝯcoꝛs. Et licet ſūma pax ſit in ſublimibus.i.ī angeł: tñ Daniel.x.c. leguntꝰ angeli angelis reſiſtere. Sꝫ nō eſt cōtrarietas: qꝛ nō ipſi inter ſe/ſꝫ merita gentiū quibꝰ p̄ſunt diſſident ⁊ diſcoꝛdāt.

B De pe.diſ.2.c. ieni. ſ.15.b. De pe.diſ.2. c.ſi.

A

a eū eſt: q̄ facit ꝯcoꝛdiā ī ſubli/
b mibꝰ ſuis. Nūq̄d eſt numerꝰ
c militū eius: et ſuper quē nō
d ſurgit lumē illiꝰ? Nūq̄d iuſti
e ficari pōt hō cōparatꝰ deo: aūt
apparē mūdus natꝰ de mu/
f liere? Ecce eñ luna nō ſplē/
g h dēt: ⁊ ſtelle n̄ ſt mūde ī ꝯſpē
i k l ctu eiꝰ. Q̄to magł hō putre
m do: ⁊ filiꝰ hoīs vmis.
n Reſpō/ Ca.XXVI.

Verbi gratia: Angelus q̄ loquebať danieli/p̄poſitus erat iudeis captiuis in perſide: Michael p̄poſitꝰ erat iudeis q̄ remanſerāt in iudea. Princeps perſaꝝ p̄erat perſis: princeps grecoꝝ/grecł. Dicit ergo angelus ad danielē: Ego veni ꝓpť ſermonē tuū.i.preces tue exigunt/vt populus a captiuitate liberetur. Sꝫ adhuc eſt in ꝓpľo q̄ꝺ perſaꝝ dominio purgari debet: q̄ꝺ liberatiōi eiꝰ obuiat: Et h̄ ē q̄ p̄nceps pſarū āgelo q̄ loquebať danieli reſtitit. Iudei v̄o qui remāſerāt in iudea oꝛabant ꝓ captiuis liberandis: Et hoc eſt q̄ diciť michael veniſſe in adiutoꝛiū. Q̄ꝛ v̄o princeps grecoꝝ apparere dicitur: ſignificat q̄ ꝯtra grecos aliquid cōmiſerāt iudei: q̄ꝺ eorū liberationi obuiabat. Sic igiť ſublimes ſpiritus nō cōtra ſe certant: ſꝫ ꝯ ſe venire dicūť/cū ſibi ſubiectaꝝ gentiū viciſſim merita ꝯtradicūt. Sequiť: b Nūq̄d eſt numerus militū eiꝰ? Quātū ad nos non eſt certus numerus militū eius.i.angeloꝝ: qui milites dicunť: qꝛ decertāt ꝯtra aereas poteſtateſ: nō laboꝛe ſꝫ imperio/ ꝓhibētes eos a violēta oppreſſione/nō aūt a tēptatione: Vult eñ dñs q̄ tēptemur/vt .ſ. vincamus ⁊ coꝛonemur: qꝛ nō coꝛonabiť niſi q̄ legitime certauerit.ij.Timoth.ij.a. Notandū aūt q̄ illud q̄ꝺ ponit ī queſtione baldath/in vtrāq̄ꝫ partē ſoluiť: qꝛ in cognitiōe dei definitꝰ eſt numerus angeloꝝ: in cognitiōe hoīm indefinitꝰ. c Et ſuꝑ quē nō ſurgit lumē illiꝰ.i.gr̄a p̄ueniēſ: Que ſi in coꝛdibꝰ nr̄is nō ſurgeret: ip̄a in tenebꝛis remaneret. Vñ ſeq̄ť: d Nūq̄d iuſtificari pōt hō cōparatꝰ deo? q.d.nō. Oīs eñ hō illuſtratiōe dei iuſtꝰ ē/nō cōpatiōe: qꝛ etſi hō in p̄ma ꝯditiōe manſiſſet/adhuc eiꝰ iuſticia cōpata iuſticie dei/iniuſticia eſſet. Vñ Eſa.lxiiij.b. Vniuerſe iuſticie nr̄e q̄ſi pannꝰ menſtruate. e Aut apparere mūdꝰ natꝰ de muliere?.i.qꝛ natꝰ de muliere/ꝑ quā a ſerpēte acceſſit culpa viro. Eccſ.xxv.d. A muliere initiū pcī. Itē in eodē. xlij.c. A veſtimēto ꝓcedit tinea: ⁊ a muliere iniq̄tas viri. q.d. nemo mūdꝰ eſt: qꝛ oēs de radice putrida nati ſūt. Et h̄ ꝓbat q̄ſi a maioꝛi: f Ecce eñ luna.i.eccľia/q̄ a ſole iuſticie lumē recipit. g Nō ſplēdet: v̄tute ꝓp̄a: vł reſpectu dei. h Et ſtelle.i.iuſtoꝝ aīe/v̄tutū radijſ ⁊ miraculł emicāteſ: i Nō ſūt mūde/a maculis pctōꝝ/dū coꝛruptiōe carnis p̄munť. j.Ioh.j.d. Si dixerimꝰ q̄m pctm̄ nō habemꝰ: ipſi nos ſeducimꝰ/⁊ v̄itas ī nob nō ē. k In ꝯſpectu eiꝰ: Quia ſi remota pietate iudicemur/oēs īmūdi iueniemur. Vł ī cōſpectu eiꝰ.i.ī cōpatiōe eiꝰ. Sup.xv.b. Celi nō ſūt mūdi ī ꝯſpectu eiꝰ. Itē.ſ.iiij.d. Qui ſeruiūt ei nō ſūt ſtabiles/⁊ ī āgelis ſuis repit p̄uitatē. l Q̄to magł hō putredo ⁊c̄. Hō .i.adā. m Filiꝰ hoīs.i.ceteri hoīes. q.d. ſi a pctō liberi eſſe nequeūt q̄ ī celeſtibꝰ deſiderio ꝯuerſanť: q̄̄to magł q̄ adhuc carnaliť viuūt. Primꝰ hō fuit tm̄ n̄ filiꝰ hoīs: ex q̄ q̄cūq̄ꝫ ꝓdijt: n̄ ſolū hō: ſꝫ filiꝰ hoīs dr̄/ex hoīe natꝰ/vt ex putredie v̄mis. Et ideo v̄mis dr̄/qꝛ ex coꝛruptione ꝓpagať.

n r Reſpondēs aūt iob dixit. Expo.Ca.XXVI.

Finit̄ amicoꝝ v̄bis: iob foꝛtus īſurgit ꝯtra eos: moꝛe peritoꝝ/q̄ argumēta foꝛtia in ꝯcluſionē reſeruāt. Et oñdit iob/baldath ex oſtētatiōe ⁊ p̄ſūptiōe/nō ex charitate locutū in ca.p̄cedenti. Diuidiť aūt h̄ capitulū q̄ſi in tres ptes. In p̄ma irridet iob p̄ſumptionē baldath ⁊ rep̄mit. In ſecunda oñdit q̄ hō de ſcīa ſua nō debet ſupbire/ cū angelos ſupbos abyſſus ignorātie p̄mat. In tertia oñdit q̄ ſi hō hūilitat̄ ſiue humanitat̄ dei admirāda vix ferre pt: multo minꝰ terribilē aduētū ſue maieſtatis poterit tolerare. Dic̄ g̊: o Cuiꝰ adiutoꝛ es? q.d. p̄ſumis deū docere/quaſi prudētioꝛ eo ſis. p Nūq̄d imbecillis? q.d.nō: qꝛ deꝰ foꝛtł ē. Sup̄ ix.a. Sapiēs coꝛde ē/⁊ foꝛtł roboꝛe. q Et ſuſtētas brachiū eiꝰ q̄ nō eſt foꝛtł? q.d. deū iuuare niteris: cuiꝰ magnitudini ſuccūbis. Gregꝰ. Iuuare imbecillē charitatł eſt: potētē iuuare/elatiōis. Tñ aliq̄n dicimur ⁊ nos iuuare deū: cū .ſ. nos humiliť p̄dicādo exteriꝰ/ſubuenimꝰ ei cui ipſe īterius gr̄aꝫ infūdit. Vñ.j.Coꝛł.iij.c. Dei adiutores ſumꝰ. Qui v̄o de ſuo ſenſu p̄ſumit/arbitrās ſe deo eſſe vtilē: adiutoꝛ dei nō ē. Seq̄ť: r Cui dediſti cōſiliū? Foꝛſitā illi q̄ nō hꝫ ſapiaꝫ. Irriſio eſt/rep̄henſiua ſupbie: q.d. q̄ꝺ dixiſti/nō de pietate ſꝫ de oſtētatiōe fuit. Gregꝰ. Stulto dare ꝯſiliū/ charitatł ē: dare ſapiēti/oñtatiōis: dare v̄o ſapie/ꝑuerſitatł. Eſa. xl.c. Quis adiuuit ſpm̄ dñi: aut q̄s ꝯſiliariꝰ eiꝰ fuit? s Et prudētiā tuā/nō dei: t Oſtēdiſti.i.oſtentaſti/plurimā: ꝑ p̄ſūptionē. Gregꝰ. Oīs cui prudētia ē recta/n̄ ē plurima: qꝛ nō plus appetit ſaꝑe q̄̄ opoꝛtet: Ro.xij.a. Cui aūt plurima eſt/recta nō eſt: qꝛ dū vltra modū tendiť/a recto declinať. Eccł.iij.c. Altioꝛa te ne q̄ſieris. v Quē docere voluiſti? Nōne eū q̄ fecit ſpiramentū? id eſt vitā: q̄ſi plꝰ eo ſapiēs ſis a q̄ habes viuere. Gregꝰ. Spiramēto viuimꝰ: prudētia ſapimꝰ: Et ꝑus ē viuere q̄̄ ſaꝑe. Qui g̊ dedit vitā: dedit ⁊ prudētiā. Hūc g̊ velle docere fatuū ē. x Ecce gigāteſ ⁊c̄. Poſtq̄̄ iob tumoꝛē ſupbie baldath coꝛripiēdo breuiť rep̄ſſit: ad doctrinā ſe trāſferēs: docet hoīeꝫ nō debere de ſciētia ſupbire. In q̄ docet iob q̄ parū debemꝰ coꝛripe/ſꝫ diffuſiꝰ docere ⁊ blādiri. Sic ap̄ľs Gał.iij.a. cū increpādo dixiſſet: O inſenſati galathe: q̄s vos faſcinauit/nō obedire veritati? Statim ꝯuerſus ad benignā doctrinā: młtū ſe exhibuit illis amabilem/dicēs: Tanta paſſi eſtis ſine cauſa ⁊c̄. Et.ij. Coꝛ.ij.a. Statui h̄ ip̄m apud me/ne iterū cū triſticia venirē ad vos ⁊c̄. Seneca. Dedignantſ eſt nature animꝰ humanus: faciliꝰ duciť q̄̄ trahať. Dicit g̊: Ecce gigātes.i.ſupbi/ambicioſi honoꝝ: y Gemūt: ex defectu ſcie. z Sub aq̄s .i.ſub regimine ꝓp̄ľi regēdi. Apocał.xvij.d. Aque q̄s vidiſti vbi meretrix ſedet/ſūt ꝓp̄ľi ⁊ gentes. Eſa.xxvj.c. Moꝛiētes nō viuēt/⁊ gigātes nō reſurgēt. Prouerb.xxj.c. Vir q̄ errauerit ī via doctrine/in cetu gigantiū cōmoꝛabiť. Baruch.iij c. Ibi fuerūt gigantes nominati: iſti q̄ ab initio fuerūt ſtature magne: ⁊ ſcientes bellū: nō hos elegit dñs. a Et q̄ habitāt cū eis.i.q̄ talibꝰ ſociant: laboꝛem pond eris tolerant cū eis: dum pariter affectant gloꝛiā honoris. Gregꝰ Pariter gemūt/q̄ coꝝ glie ex delectatiōe ſociāť: Nā occupatio ſecłariū dignitatū: tāto faciliōꝛibꝰ vitijs p̄miť: q̄̄to maioꝛibꝰ curis grauať. Prouerb.ix.d. Ignoꝛās q̄ ibi ſint gigantes/⁊ in ꝓfundis īferni cōuiue illiꝰ.i.mulierł illecebꝛoſe. b Nudus eſt infernꝰ ⁊c̄. q.d. ambitio gigantū nō latet eum: qꝛ infernus nudus eſt ⁊c̄.i.oēs vie repꝛoboꝝ ⁊ demonū patet oculis eiꝰ. Heb.iiij.d. Oīa nuda ſunt ⁊ apta oculis eius/ad

o dēs aūt iob/dixit: Cuiꝰ adiu
p q toꝛ es? Nūq̄d ībecillis: et ſū/
ſtētas brachiū eiꝰ q̄ nō ē foꝛ/
r tis? Cui dediſti ꝯſiliū? Foꝛſi
s tan illi q̄ nō habet ſapiaꝫ: ⁊ t
t prudentiā tuā oñdiſti pluri/
v mā? Quē docere voluiſti?
Nōne eū q̄ fecit ſpiramētū?
x y z Ecce gigātes gemūt ſb̄ aq̄s
a ⁊ q̄ habitant cū eis. Nudus
b eſt infernꝰ corā illo: ⁊ nullū

B

quē nobis ſermo. Noīe īferni/reprobi: noīe ꝑditiōis/diabo/
1.Timoth.2.b. lus deſignat/q̄ oēs hoīes ꝑdere q̄rit: ſic chriſt⁹ oēs vult ſal/
uos fieri. a Qui.ſ.de⁹: b Extendit.i.extēdi ꝑmittit:
c Aquilonē.i.diabolū. Cantꝭ.iiij.d. Surge aquilo ⁊c.
Hiere.j.c. Ab aquilone pandet oē malū. d Sup va/
cuū.i.ſup iudeos va
cuos fide ⁊ grā. Sap.
xiij.a. Vani ſunt oēs
hoīes/in q̄bus nō ē ſa
piētia dei. e Et ap/
C pendit terrā.i.fun/
dat ſanctā eccleſiam.
f Super nihili.i.
ſup gentes. Eſa.xl.d.
Oēs gētes velut nihi
lū/⁊ inane reputate ſt.
Qualit aūt ⁊ q̄ ordi/
ne hoc fiat/oſtendit:
g Qui ligat aq̄s
ī nubib⁹.i.ſciētiā tē
perat in ꝑdicatorib⁹:
B vt īfirmitas auditorꝝ
nutrita ſuaui et facili
rore doctrīe eorꝝ/ꝯua
leſcat. Nā ſi ſcientiā vt corde hauriūt/ita ore effunderent/au
ditores oppīmerēt poti⁹ q̄ⱥ grā rigarēt. Vn̄ Exo.xxj.d. Si
q̄s aperuerit ciſternā.i.ſacre ſcp̄ture penetrauerit occulta: ⁊
nō opuerit eā/ꝑ ſilentiū occultorꝝ: cecideritq̄ⱥ bos vl̄ aſin⁹.i.
fidelis vl̄ infidelis ſcandalicat⁹ fuerit in his q̄ cape nō pōt:
dn̄s ciſterne.i.ꝑdicator/reddet p̄ciū iumētorꝝ.i.re⁹ ad agen/
dū penitētiā tenebit. Et h̄ ē qd̄ legit.ij.Regꝭ.vj.b. de oza/
q̄ tetigit arcā.i.ſecreta ſcripture: ⁊ ideo mortu⁹ eſt. Ideo d̄r
Prouerb.xxx.a. Qui colligauit aq̄s q̄ſi ī veſtimēto: vt gut
tatim īfūdant/n̄ raptim: ne ſubruāt audiētes. Sup.xij.c. Si
ꝯtinuerit aq̄s/oīa ſiccabunt: ſi emiſerit eas/ſubuertēt terrā.
Vl̄ ligat aq̄s ī nubib⁹: q2 ꝓpt̄ p̄cā ſubditorꝝ/claudit dn̄s
ora ꝑdicatorꝝ. h Ut nō erūpāt/aque.ſ.doctrīe: i Pa
riter.i.ſimul: k Deorſū.i. īferius.q.d. iō ligat aq̄s dn̄s
ne ſbruāt īfirmos/⁊ aliq̄d ſeruet ꝑfectꝭ.j.Corꝭ.iij.a. Nō po
tui vobis loq̄ q̄ſi ſpiritualib⁹/ſ3 q̄ſi carnalib⁹. Facti em̄ eſtis
q̄b⁹ lacte opus ſit/nō ſolido cibo: Heb.v.d. Greg⁹. Dignū
eſt vt ꝑdicator audiētiū modū ꝯſideret: q̄ten⁹ ipa ꝑdicatio cū
auditorū ſui incremēto creſcat. l Qui tenet vultū ſolij
ſui.i.cognitionē maieſtatꝭ ſue.q.d. ita ꝑdicator n̄ oīa q̄ no/
uit effūdat īferi⁹/ſic ⁊ de⁹ nō oñdit nob oīa ſupnorꝝ ſecreta.
m Expādit ſuper illū nebulā.i.grāz/ꝑ quā q̄lēcunq̄ⱥ
habem⁹ de ipſo cognitionē/ad minus enigmaticā.j.Corꝭ.
xiij.d. Videm⁹ nūc ꝑ ſpeculū ī enigmate. Eccꝭ.xliij.c. Me/
dicina oīm in feſtinatiōe nebule. Vl̄ expādit ſuper illud
nebulā.i.ignorantie nr̄e caliginē/ꝓpt̄ quā illum hic videre
nō poſſumus. Exo.xxxiij.d. Nō videbit me hō ⁊ viuet.iij.
Regꝭ.viij.b. Dn̄s dixit vt hītaret in nebula. Ps. Caligo
Ps.17. ſub pedib⁹ eius. Bn̄ dicit ſub pedib⁹ eius: q2 nō ea claritate
ab īferiorib⁹ cernit/q̄ in ſupiorib⁹ dn̄at. Vn̄ Eſa.vj.a. d̄r: q̄
ſeraphin velabāt faciē ⁊ pedes ſedentꝭ in throno: q2 nec nos
nec etiā ipſi angeli plene intelligūt ipſū. n Terminū cir
cūdedit.i.hoīm ſcientiā moderat: vt ad cognitionē ꝑfecte
Ps.103. claritatꝭ nō attingat. Ps. Terminū poſuiſti/quē nō tranſ/
gredient. Exo.xix.d. Conteſtare ppl̄m ne forte velit tranſ/
cendere terminos ad videndū deū ⁊ pereat. o Uſq̄ⱥ dū
finiāt lux et tenebre.i.tp̄m viciſſitudīes: vl̄ vſq̄ⱥ q̄ curſus
iuſtorꝝ ⁊ iniuſtorꝝ finiat: Illi ī glīa/iſti ī gehēna. p Colū
ne celi.i.angeli vl̄ ſancti ꝑdicatores/ſup q̄s fabrica eccl̄ie
fundata eſt: q Cōtremiſcūt et pauēt ad nutū ei⁹.i.
in ꝯtēplatiōe ei⁹. Et accipit hic tremor ⁊ pauor/nō ꝑ pena/
li timore/ſ3 ꝓ admiratiōe: Vl̄ ſub hypoteſi/ſic: Cōtremiſ/
cūt ⁊ pauēt.i.ꝯtremiſcerēt ⁊ pauerēt ſi fieri poſſet. De hiſ
colūnis d̄r Prouerb.ix.a. Sapiētia edificauit ſibi domū/⁊
excidit colūnas ſeptē. Gal.ij.b. Iacobus ⁊ cephas ⁊ iohā/
nes/q̄ videbant eſſe colūne eccl̄ie/dederūt mihi dexteras et

a est operimētū ꝑditiōi. Qui
b extēdit aquilonē ſup vacuū:
c ⁊ appendit terrā ſup nihili.
d Qui ligat aquas in nubib⁹
e ſuis: vt nō erūpāt parit de/
f orſum. Qui tenet vultū ſo/
g lij ſui: ⁊ expādit ſup illū ne
n bulā ſuam. Terminū circū/
o dedit aq̄s: vſq̄ⱥ dū finiantur
p lux ⁊ tenebre. Columne celi
q ꝯtremiſcūt ⁊ pauēt ad nutū
r eius. In fortitudine illi⁹ re/
s pente maria ꝯgregata ſunt:
t ⁊ prudētia ei⁹ ꝑcuſſit ſupbū.
Spūs eius ornauit celos: ⁊
a obſtetricāte manu ei⁹ educt⁹
b eſt coluber tortuoſus. Ecce
c hec ex parte dicta ſūt viarū
f ei⁹: Et cū vix paruā ſtillā ſer
g monis ei⁹ audierim⁹: q̄s pō/
terit tonitruū magnitudinis
illius īturi? Ca.XXVII.

b Addidit q̄3 iob/aſſu/
i mens parabolā ſuā/
k et dixit: Viuit deus
l qui abſtulit iudicium meū:

barnabe ſocietatis. Apocal.iij.c. Qui vicerit/faciā illū colū
nā in tēplo dei mei. Hiere.j.d. Dedi te hodie in ciuitatē mu
nitā ⁊ in colūnā ferreā. r In fortitudine illi⁹.i.in fide
īcarnatiōis illi⁹: s Maria.i.amara ⁊ diſcrepantia cor/
da hoīm: ꝯgregata ſūt. Actꝭ.iiij.f. Multitudinis aūt cre
dentiū erat cor vnū et
aīa vna. t Et pru/
dentia ei⁹.i.nō vi ſ3
rōne: v Percuſſit
ſuperbū.i.diabolū:
q̄ ſupbe appetijt eſſe
ſimis altiſſimo. Eſa.lj.
d. Nūq̄d nō tu ꝑcuſſi
ſti ſuperbū/vulneraſti
draconē: x Spūs
ei⁹.i.dei: y Orna
uit.i.repleuit. z Ce
los.i.diſcipulos. Actꝭ.
ij.a. Repleti ſunt oēs
ſpūſctō. Vl̄ ornauit
A .i.v̄bo firmauit. Ps.
Ps.32. Verbo dn̄i celi firma
ti ſūt ⁊c. Et ꝑ illos ſic
ornatos: a Obſte
tricāte manu ei⁹.i.mediāte grā/vl̄ medicāte: b Edu/
ctus eſt coluber tortuoſus/de cordib⁹ p̄tōꝝ.i.antiqu⁹
hoſtꝭ/q̄ hoī ore colubri locut⁹ ē. Qui tortuoſus d̄r: q2 ī recti/
tudine v̄itatꝭ nō ſtetit. Ioh.viij.f. Et tortuoſos facit ſibi con
ſentiētes. Hic coluber/manu dei.ſ.grā obſtetricāte.i.ad
modū obſtetricꝭ iuuāte puerperā/educt⁹ eſt de cauernis ſu/
is.i. de cordib⁹ p̄tōꝝ. Eſa.xj.b. Sup foramina aſpidis ⁊ in
cauerna reguli/q̄ ablactat⁹ fuerit/manū ſuā mittet: nō noce/
būt ⁊ nō occidēt. Itē Eſa.xxvij.a. In die illa viſitabit dn̄s
ſup leuiathan/ſerpentē tortuoſū. c Ecce hec. Sup di/
ctū eſt de ꝑmo aduētu: hec eſt tertia ps capituli: ī q̄ de ſcdo
aduētu adiūgit iob dicēs: Hec/q̄ dicta ſt.ſ. d Ex parte
.i.imꝑfecte/dicta ſūt. e Viarū ei⁹.i.de vijs.ſ.de actioni
bus ei⁹. Alia em̄ ē actio q̄ nos ꝯdidit: alia q̄ nos redemit. De
his d̄r Prouerb.iij.b. Vie ei⁹ vie pulchre/q̄ntū ad īcarnati/
onē: ⁊ ſemite ei⁹ pacifice/q̄ntū ad paſſionē: q2 nūc facta ē pax
īter deū ⁊ hoīes. f Et cū vix par.ſtil.ſer.ei⁹ audieri
mus.i.ſi hūilitatꝭ ei⁹ admirāda vix ferim⁹: g Quis po.
to.mag.il.īturi?.i.ſecūdū aduētū/ī q̄ cū poteſtate mag/
na adueniet/⁊ manifeſte. Primū aduētū vocat iob ſtillā puā/
ꝓpt̄ ſuauitatē eloquij. Cantꝭ.v.d. Labia eius lilia diſtillātia
myrrhā ꝑmā. Deut.xxxij.a. Fluat vt ros eloquiū meū/q̄ſi i/
ber ſup herbā/⁊ q̄ſi ſtille ſup gramia. Secūdū aduētū vocat
tōitruū/ꝓpt̄ t̄ribilē ſn̄iaz. Malach.iij.a. Quis poterit cogitare
diē aduēt⁹ ei⁹: ⁊ q̄s ſtabit ad vidēdū eū: j.xxvij.a. Tonabit
de⁹ ī voce ſua mirabilit.j.Regꝭ.ij.b. Dn̄m formidabūt ad/
uerſarij ei⁹/⁊ ſup ipſos ī celis tonabit. Expo.Ca.XXVII.

b Addidit q̄3 iob. Quob⁹ modis patit iob amara ab
hoſtib⁹. Verbis/vbi exercet ei⁹ ſapia: flagellis/vbi
ꝓbat ei⁹ patiētia. He em̄ ſūt due ale q̄ date ſūt mu/
lieri.i.eccl̄ie/vt fugeret ī deſertū: Apocal.xij.d. Proſequēs
aūt iob de ea ꝑſecutiōe vbi falſis aſſertiōib⁹ laceſſit: dic ſe nec
v̄bis nec flagellis ceſſurꝝ: nec a v̄itate receſſurꝝ dū vixerit. Et
q2 ſt q̄dā q̄ ī aduerſis poſiti/deū eē nō credūt: De q̄b⁹ Ps. Ps.13.
Dixit inſipiēs ī corde ſuo/nō eſt de⁹. Et ſūt alij q̄ deū eē cre/ Ps.93.
dūt: ſ3 res hūanas minie curare credūt: De q̄b⁹ Ps. Nō vi/ Ps.72.
debit dn̄s nec ītelliget de⁹ iacob. Et alibi: Quō ſcit de⁹/⁊ ſi ē
ſcia ī excelſo? Cōtra vtroſq̄ⱥ iob tā ī ꝑſona ꝑpa q̄ⱥ ī ꝑſona ec/
cleſie ī afflictiōe poſit⁹: ⁊ deū eē fatet dicēs: ibi: Viuit de⁹:
et hūana curare ſubdens: ibi: Qui abſtulit iudiciū. Di/
uidit aūt h̄ capitulū ī duas ptes. In ꝑma agit de culpa ma/
lorꝝ. In ſecūda/de pena eorūdē. Dic ḡ: Addidit q̄3 iob/
ꝑdictꝭ ſeq̄ntia: i Aſſumēs parabolā.i.ſimilitudinē/ſiu/
am. In q̄ oñdit iob ſe nō ſolū hiſtorice/ſ3 magi myſtice loq̄.
Et ait: k Viuit de⁹: ſeipo/q̄ eſt vita. Ioh.v.c. Sic pī h3
vitā ī ſemetipo ⁊c. l Qui abſtulit iudiciū meū.i.co/

ꝯnitionē: q̄꜡ nō ītelligo q̄re hec patioꝛ: ⁊ hoc tñ ſcio a q̄ pati
oꝛ. a Et omnipotēs: ſuppleuiuit: b Qui ad amari/
tudinē/ pñtē: adduxit/ q̄ſi ex occultꝭ iudicijs ſuis/ nō ex
meis meritꝭ. q.d. q̄re patioꝛ neſcio: ſꝫ q̄꜡ nō caſu ſꝫ deo diſpo
nēte patioꝛ/ nō ignoꝛo. Uñ nō tēptatoꝛi/ ſꝫ deo poteſtatē ſue
afflictiōis attribuit: q̄
illū ꝑualere nō niſi iu/
ſte pmiſit. Ad qđ aūt
ſe aſtringat iob oñdit:
c Quia donec. q.
d. viuit deꝰ. Modꝰ iu
ramēti eſt. Quia. i.
ꝙ. donec. i. dum:
Supeſt halitꝰ i me
d Et ſpūs dei. i. a
deo: e In naribꝰ
meis. i. ꝙ diu viuā:
f Nō loq̄nꝫ labia
mea iniq̄tatē. i. ali/
qđ ꝯ eq̄tatē: g Nec
lingua mea medi/
tabitur: id ē coꝛ me/
um: ex cuiꝰ abundātia
loquiꝫ: Matth. xij. c.
h Mendaciū: q̄꜡

...s. diſ. c. ſunt ...alli: in fine.

1. Job. 3. d.

B

a ⁊ omnipotēs q̄ ad amaritudi/
b c nē adduxit aīaꝫ meā: q̄꜡ dō/
d nec ſupeſt halitꝰ i me: ⁊ ſpūs
e f dei i naribꝰ meis: nō loq̄ꝫ
g labia mea iniq̄tateꝫ: nec lin/
h gua mea meditabiꝫ mēdaci/
i um. Abſit a me vt iuſtos voſ
k eē iudicē. Donec deficiā/ ñ
l recedā ab inocētia mea. Iu/
m n ſtificationē meā quā cepi tē/
o p nere nō deſerā: Neq̄ em̄ re/
q pꝛehēdit me coꝛ meū/ i oīni
r vita mea. Sicut ip̄iuſ inimicꝰ
s t meꝰ: ⁊ aduerſariꝰ meꝰ q̄ſi ini/
v quus. Que eſt em̄ ſpes hy/
x y pocrite ſi auare rapiat/ et nō
z liberet deꝰ aīam eiꝰ: Nūq̄d
a deꝰ audiet clamoꝛē illiꝰ cū vē
b nerit ſup eū anguſtia: Aut
poterit i oīpotēte delecta/
c ri: ⁊ inuocare deū in oīni tpe:
d e Docebo vos p manū dei q̄
f g oīpotēs habeat: nec abſcō/
h dā. Ecce vos oēs noſtis: ⁊
i k q̄d ſine cā vana loq̄mi: Hec
l m eſt pars hoīs ip̄ij apud deū
⁊ hereditaſ violētoꝝ quā ab
n oīpotēte ſuſcipiēt: Si mul/

os qđ mētiꝫ/ occidit aīaꝫ. Sap. j. c. Gregꝰ. Peiꝰ eſt mēdaci
um meditari ꝙ loq̄. Uex ē/ ꝙ lo q̄ ſimpliciꝫ. Sꝫ loq̄ cū ꝑme
ditatiōe ſiue cū deliberatiōe mēdaciū/ maiꝰ pctm̄ ē: Nā illō
eſt ſtudioſe prauitatis: loq̄ ꝟo plerūq̄ ꝑcipitationis. Job
ꝟo ꝑfecte adherēs veritati: ſpondet ſe nec ſtudio nec ꝑcipita/
tiōe mētiri. Uñ in q̄bus ipſe hereat ꝟitati/ oñdit: i Abſit
a me ⁊c̄. q.d. ita ꝟitati adhereo/ ꝙ vos iuſtoſ iudicare ñ va
leo. Sic em̄ de bonis mala eſtimare ꝑnicioſū ē: ſic de malis
bona credere. Uñ Prouerb. xvij. c. Et q̄ iuſtificat impiū: ⁊
q̄ ꝯdēnat iuſtū: abominabilis eſt vterq̄ apud deū. Eſa. v. c.
Ue q̄ dicitꝭ malū bonū/ ⁊ bonū malū. Gregꝰ. Sūt nōnulli/ q̄
dū male facta hominū laudibꝰ efferūt/ augēt q̄ increpare de/
buerūt. De q̄bus Ezech. xiij. b. Ipſe edificabat parietē: illi
aūt liniebāt eū luto abſq̄ paleis. i. adulatiōe/ q̄ ē ſine fortitu
dine: ſic lutū ſine admixtiōe palee. k Donec deficiā/
vita: l Nō recedā ab inocētia: coꝛdis. m Iuſti/
ficā. meā: in operibꝰ: n Quā cepi tenere: firmo mē/
tis ꝓpoſito: o Nō deſerā: vſq̄. ij. Theſſal. ij. b. Qui te
net/ teneat: donec de medio fiat. Gregꝰ. Ceptā iuſtificatio/
nē deſereret/ ſi in laude peccātiū declinaret. p Neq̄ em̄
repꝛehendit me coꝛ meū. i. ꝯſciētia mea de aliq̄. ſ. qđ fece/
rim: q In oī vita mea. q.d. ꝓ vobis trahar ad pctm̄/ in
dignos vos laudādo/ q̄ a ꝓꝑijs pctis me coarto. Gregꝰ. Bñ
em̄ ab alienis pctīſ abſiſtit/ q̄ ꝑus ſe a ꝓꝑijs cuſtodit. j. Joh.
iij. d. Si coꝛ nr̄m nō repꝛehēderit nos/ fiduciā habemꝰ ad deū/
ꝙ q̄cq̄d petierimꝰ accipiemꝰ ab eo. Sꝫ quō irrepꝛehenſibilē a
coꝛde ſuo ſe dic̄ iob: q. ſ. ix. c. dixit: Si iuſtificare me volue/
ro/ os meū ꝯdēnabit me: Sol. Reuera iob peccauit/ ad minꝰ
cogitādo aliq̄ñ illicita: ſꝫ q̄꜡ foꝛtiꝫ reſtitit cogitatiōi: ſe nō repꝛ/
hēdi a coꝛde ſuo fateꝫ. r Sic ip̄ius. i. ꝟe īfidelis/ q̄ a pie
tate religiōis eſt alienꝰ: s Inimicꝰ meꝰ: ſupple ē. t Et
aduerſariꝰ meꝰ eſt q̄ſi iniquꝰ. i. ꝟe iniquꝰ: q̄ ꝑuitate ope
ris ab eq̄tate diſcoꝛdat. Iuxta hāc expoſitionē: ſic ⁊ q̄ſi/ ſūt
nota affirmatiōis ſiue expꝛeſſionis/ nō ſilitudinis: ſicut i Pſ̄.
Pſ̄. 125. Facti ſumꝰ ſic ꝯſolati. Et Joh. j. b. Quaſi vnigeniti a pr̄e. i.
ꝟe vnigeniti. Uł pñt accipi ꝓ ſilitudine: Et legiꝫ de falſis
fratribꝰ: q̄ fideles ſe vocibꝰ appellāt/ moribꝰ aūt negāt. Et di/
cit iob i pſona eccłie vł ſua. Inimicꝰ meus ē ſic ip̄ius. i.
ſilis ip̄io: i h ꝙ ope nō ꝯfiteꝫ deū/ licet oꝛe: Et aduerſariꝰ
meus q̄ſi iniquꝰ. i. ſilis iniq̄: q̄꜡ etſi iuſtus videaꝫ exteriꝰ/
intus tñ a iuſticia eſt alienus. Matth. xij. c. Qui nō eſt me/
cū/ ꝯ me eſt. v Que ē em̄ ſpes hypocrite: q̄ tm̄ dili/
git pñtia: q.d. nulla: q̄꜡ ſpes d̄ futuro bono ē. Uñ Matth.
vj. a. Amē dico vobiſ/ receperūt mercedē ſuā. Sap. iij. c. Ua/
cua ē ſpes illoꝝ/ ⁊ laboꝛeſ eoꝝ ſine fructu. Iō d̄r eiſ Matth.

xxiij. c. Ue vobis hypocrite/ q̄ ſiles eſtꝭ ſepulchrꝭ dealbatꝭ/ q̄ fo
ris parēt hoibꝰ/ intus aūt pleni auaricia ⁊ iniq̄tate. Uñ ⁊ h ſbiū
giꝫ. x Si auare rapiat/ hūanā laudē: y Et ñ liberet
deꝰ aīaꝫ eiꝰ: ab iterioꝛi iniq̄tate ꝑ grāꝫ: ⁊ a pena gehēne ꝑ
gliaꝫ. Gregꝰ. Hypocrita/ auarꝰ raptoꝛ eſt: Dū em̄ iniq̄ agēs
deſiderat ſe de ſctita/
te venerari: laudē ra/
pit vite aliene. z Nū
q̄d deus. Poſt cul/
pā hereticoꝝ: agit iob
d̄ pena eoꝝ: qđ ⁊ ami
cis eiꝰ hypocritꝭ ꝯue/
nit: q̄ tpe ꝓſꝑitatꝭ ſue
dñm clamantē nō ex/
audierūt: ⁊ ideo tpe an/
guſtie remediū nō iue
nient/ in clamoꝛe ſuo.
Uñ Prouerb. j. c.
Uocaui et renuiſtis:
extendi manū meā/ et
nō fuit q̄ aſpiceret: et
deſpexiſtis omne ꝯſi/
liū meū/ ⁊ icrepatiōeſ
meas neglexiſtis. Et
poſtea mutata pſona/

C

dicit: Tunc inuocabūt me ⁊ nō exaudiā: mane ꝯſurgēt ⁊ nō
inuenient me. In hac auctoꝛitate tanguntꝫ q̄ttuoꝛ vocatiōes:
quibus nos vocat dñs. ſ. ꝑ ꝑdicationē: ibi: Uocaui. Per be/
neficioꝝ exhibitionē: ibi: Extendi manū. Per inſpirationē:
ibi: Conſiliū meū. Per flagella: ibi: Increpatiōeſ ⁊c̄. Item
Prouerb. xxviij. b. Qui auertit aurē ſuam ne audiat legem/
oꝛatio eius fiet execrabilis. Mich. iij. b. Tunc clamabūt ad
dñm/ ⁊ nō exaudiet eos: ⁊ abſcōdet faciē ſuā ab eis i tpe illo:
ſic neq̄ter egerūt i adinuētiōibꝰ ſuis. Et h eſt: Nūq̄d deꝰ
audiet clamoꝛē illiꝰ. i. in iudicio: a Cū venerit ſup
eū anguſtia/ oppꝛimes ſub ſe. q.d. nō audiet clamoꝛē illiꝰ. i.
ſi clamaret/ ñ audiret illū deꝰ ad miſerēdū. b Aut pote
rit i oīpotēte delectari: q.d. nō: q̄꜡ i ꝟrenis delectaꝫ. Ja/
cob. iiij. b. Quicūq̄ voluerit amicꝰ eē huiꝰ mūdi/ inimicꝰ dei
ꝯſtituiꝫ. Gregꝰ. Aīa ſine delectatiōe eē nō pōt: aut em̄ de/
lectaꝫ i ſūmis/ aut i īfimis: q̄ vtraq̄ ſimł ⁊ eq̄liꝫ amari ñ pñt.
Iō dic̄ Pſ̄. Renuit ꝯſolari aīa mea/ memoꝛ fui dei ⁊ delecta Pſ̄. 76.
tus ſū. c Et inuocare deū i oī tpe: ſupple nūq̄d poterit:
q.d. nō. Hypocrita eī tm̄ tpe afflictiōiſ deū iuocat. Uñ Hie
re. ij. f. Uerterūt ad me tergū ⁊ nō faciē: ⁊ i tpe afflictionis ſue
dicēt: ſurge ⁊ libera nos. Glo. Impudētꝭ eſt/ tpe neceſſitatꝭ
ab eo q̄rere auxiliū/ quē in pace ꝯtēpſerat. d Docebo
vos ⁊c̄. Euulſis hactenus malis: iob moꝛe boni hoꝛtulani
recta plantare intendit: Iuxꝫ illud Hiere. j. b. Ecce ꝯſtitui te
ſup gentes ⁊ regna/ vt euellas ⁊ deſtruas ⁊ diſperdas ⁊ diſſi
pes ⁊ edifices et plantes. Dic̄ ergo: Docebo vos: nō ar/
guam/ nō deridebo/ ſicut vos me: e Per manū dei: nō
ex me/ ſicut vos: qui nō manu dei. i. gratie dei/ ſꝫ vobis attri/
buitis: f Que omnipotēs habeat: et ſcire expedit.

Scire expe/dit quinq̄:
- Quid credendū. ſ. articulos fidei.
- Quid faciendum. ſ. pꝛecepta.
- Quid vitandū. ſ. peccata.
- Quid timendū. ſ. pena eterna.
- Quid appetendū. ſ. vita eterna.

g Nec abſcondam: in cauerna inuidie. Sap. vij. b. Si
ne fictione didici/ ⁊ ſine fictione communicabo: ⁊ honeſtatē
. i. veritatē/ illius. i. ſapientie non abſcondā. h Ecce vos
omnes noſtis: quid facere debeatꝭ aut dicere. q.d. ſapiē/
tes eſtꝭ. i Et q̄d ſine cā: rōnabili: k Uana. i. ſupba:
l Loq̄mini/ oblatrātes ꝟitati. q.d. iob: Bonū ſcitꝭ/ ſꝫ ñ fa
citis/ ideo magis peccatꝭ: q̄꜡ ſcienti bonū facere ⁊ nō faciēti:
pctm̄ eſt illi: Jacob. iiij. d. Luc. xij. f. Seruus qui cognouit
volūtatē dñi ſui ⁊c̄. Et. ij. Pet. ij. d. Meliꝰ erat illꝭ ñ cognoſ/
cere viā iuſticie ⁊c̄. m Hec ē pars hoīs ip̄ij. ſ. q̄ ſeqꝫ:
n Si mltiplicati ⁊c̄. Impios vocat īfideles: Uioletos

dicit oẽs / q̃ faciũt iniuriã ꝓximis suis. Vl' impij dicũt hereti
ci: q̃ a cognitiõe veritatꝫ ꝛ religiõis sũt alieni ꝑ errorẽ suũ. Qui
etiã violẽti dicunt: qꝛ sacrã scripturã ad prauũ intellectũ vio
lent inflectũt: sicut multi hodie faciũt. Sꝫ Aug⁹. dic sup Geñ.
in ꝑncipio: Nõ velimus eũ sensũ scꝑture esse q̃ noster est: ꝭ
potius scripture sentẽ
tiã faciam⁹ nr̃am. Si
mltiplicati fuerit:
mõ in perdita liberta/
te: a Filij eius:
ad litterã: Vel imita/
tores: b In gla/
dio erunt. i. in de/
uoratiõe sentẽtie dei /
qua dicet̃: Ite male/
dicti ꝛc̃: Matth. xxv.
d. De h̃ gladio dr̃. s.
xix. d. Fugite a facie
B gladij. Et Deut. xxxij
f. Si acuero vt fulgur
gladiũ meũ / ꝛ arripue
Ps. 48. rit iudiciũ man⁹ mea.
Modo ẽ iudiciũ dei
in ore ꝑdicantiũ: tunc

tiplicati fuerint filij eius: in
gladio erũt: ꝛ nepotes eius
nõ saturabũt pane. Qui re/
liqui fuerit ex eo: sepelient i
iteritu: ꝛ vidue illi⁹ nõ plora/
bũt. Si cõportauerit q̃si ter
rã argentũ: ꝛ sic lutũ ꝑpara/
uerit vestimẽta: ꝑparauit q̃/
dẽ: sꝫ iust⁹ vestiet illis: ꝛ ar/
gentũ inocẽs diuidet. Edifi/
cauit sic tineã domũ suã: ꝛ si
cut custos fecit vmbraculũ.
Diues cũ dormierit nihil se/

erit i manu dei. Cũ ꝗ arripuerit iudiciũ man⁹ mea: reddã vl
tionẽ hostib⁹ meis. c Et nepotes ei⁹. i. filij filioꝝ / ad lit
terã: vl' q̃ de filioꝝ erratiũ ꝑdicatiõe generant: d Nõ sa/
turabunt pane: sacre scꝑture: Quia vt dic Greg⁹. dũ i sa
cra scriptura plus q̃rũt itelligere q̃ꝫ oportear: sp a veritatꝫ cog
nitiõe ieiuni remanent: ꝛ scientiã quã hĩc voluerũt ad q̃stio
nẽ / hĩc ñ valẽt ad refectionẽ. e Qui reliq̃ fuerint ex eo
.s. ꝑplo: f Sepelient i iteritu. i. q̃ ad lucẽ veritatꝫ nõ redie
rint / i pena ppetua deprimũt ꝑ eternã itelligẽtiã. Hiere. xxij.
e. Sepultura asini sepelietur / putrefact⁹ ꝛ piect⁹ extra portas
hierl'm. g Et vidue illi⁹. i. plebes ab illis pus decepte
ꝭ ad veritate regresse: q̃ pus errori subiacebãt / q̃si marito sub/
iacet mulier: h Nõ plorabũt: d morte hereticoꝝ / vl' q̃/
rũlibet ipioꝝ. i Si cõportauerit: heretic⁹ vl' hypocri/
ta: k Quasi terrã. i. terrenã intẽtionẽ: l Argentũ. i.
eloquiũ sacre scripture. m Et sic lutũ. i. sordida mente:
n Vestimẽta ei⁹ ꝑparauerit. i. auctoritates / vñ se tueat.
o Preparauit q̃dẽ. i. testimonia scꝑture collegit: p Sꝫ
iust⁹ vestiet illis. i. muniet illis / ondẽs illa ꝑ se facere ꝛ ꝯ he
reticũ: ꝯuincẽs illũ ex pprijs sentẽtijs: sic dauid goliã ꝓprio
gladio iterfecit. j. Regꝫ. xvij. g. Et amã i stipite quẽ paraue/
rat mardocheo / suspensus est: Hester. vij. d. De h̃ dr̃ Zach.
ix. a. Coaceruauit tyrus. i. heretic⁹ (Tyrus eñ iterp̃tat an/
gustia) argẽtũ q̃si humũ: ꝛ auꝝ vt lutũ plateaꝝ: ecce dñs pos
sidebit eã. q Argentũ inocẽs diuidet. i. sacra eloq̃a
discrete exponet alijs. Prouerb. xvij. a. Seru⁹ sapiẽs dña/
bit stultꝫ filijs: ꝛ iter frẽs hereditatẽ diuidet. Vl' sic: Argẽ/
tũ inocẽs diuidet. i. testimõia scꝑturaꝝ / q̃ heretic⁹ pestife
re ꝯgregauerat / salubrit discernit. Eccs. ij. d. Pctõri dedit
de⁹ afflictionẽ ꝛ curã supfluã / vt addat ꝛ ꝯgreget / ꝛ tradat ei
q̃ placuerit deo. Hoc etiã ad lrãz q̃tidie videm⁹ / qꝛ hoẽs bo/
ni testamẽta maloꝝ exequũt ꝛ diuidũt. Prouerb. xiij. d. Cu
stodit iusto substãtia pctõris. r Edificauit: heretic⁹ vl' hy
pocrita: s Sic tinea: q̃ locũ i q̃ hitat corrũpit. t Do/
mũ suã. i. locũ ꝑfidie sue i mẽb⁹ simpliciũ / q̃s hitãdo cor/
rũpit. Esa. l. d. Quasi vestimẽtũ ꝯterent / tinea comedet eos.
v Et sic custos / vineaꝝ: x Fecit / heretic⁹: y Vm/
braculũ: qd̃ sine fundamẽto est / ꝛ tpe trãseũte destruit: sic
reqes pmissa ab hereticis / post hãc vitã nõ iuenit. Esa. j. c.
Derelinq̃t filia sion sic vmbraculũ i vinea. Hec oĩa ad lrãz
legũt de ipijs. z Diues cũ dormierit / somno mortis:
Ps. 75. a Nihil secũ auferet: ex his q̃ habuit. Ps. Dormiert
somnũ suũ ꝛc̃. Diues aũt dr̃ / ñ qꝛ diuitias hꝫ: ꝭ qꝛ eis habitꝫ tu
met. Eccs. v. b. Qui amat diuitias / fructũ nõ capiet ex eis.
Hiere. xvij. b. Fec diuitias ꝛ ñ i iudicio: in medio dieꝝ suoꝝ
derelinq̃t eas. b Apiet oculos suos: iteriores / p⁹ mortẽ.

c Et nihil iueniet / de his q̃ somniãdo tenebat. Esa. xxix. c.
Sic somniat esuriẽs ꝛ comedit: cũ aũt fuerit expgefact⁹ / vacua
est aĩa ei⁹: sic erit multitudo oĩm q̃ dimicauerũt ꝯtra montẽ
sion. Greg⁹. Cũ corp⁹ dormit i morte: aĩa vigilat ipa cogni
tiõe: Et tũc videre cogit / qd̃ h̃ videre ꝯtẽpsit: Vt patet i di/
uite epulone: q̃ i infer/
no posit⁹ / laçaꝝ vidit /
quẽ ad ianuã suã etiã
audire noluit: Luc.
xvj. f. d Apphẽ/
det eũ q̃si aq̃ ino/
pia / ois boni. Vñ di/
ues in inferno / cogẽte
iopia / ad minia peten
da. i. guttã aq̃ copuls⁹
ẽ. Vñ Greg⁹. Guttã
aq̃ petijt / q̃ micã pa/
nis negauit. e No/
cte opp̃met eum
tẽpestas. i. turbo iu/
dicij. Nocte dicit diẽ
iudicij / ꝑpt icognitũ ꝛ
repẽtinũ aduentũ ei⁹.
Vñ. j. Thessal. v. a.

cũ auferet: apiet oculos suos
ꝛ nihil iueniet. Apprehẽdet
eũ q̃si aq̃ inopia: nocte op/
p̃met eũ tẽpestas. Tollet eũ
vent⁹ vrens ꝛ auferet: ꝛ ve
lut turbo rapiet eum de lo/
co suo. Emittet sup eũ et nõ
ꝑcet: de manu ei⁹ fugiẽs fu/
giet. Stringet sup eũ man⁹ su
as / ꝛ sibilabit sup illũ / itueẽs
locũ ei⁹. Ca. XXVIII.

Habet argentũ vena/
rũ suaruꝫ principia: A

Dies dñi sic fur in nocte ita veniet. Vl' dicit noctẽ tps mor/
tis. Luc. xij. c. Stulte hac nocte animã tuam repetũt a te.
f Tollet eũ vent⁹ vrens. i. diabol⁹: q̃ illos q̃s succẽdit
nũc igne puerse ꝯcupiscẽtie: postmodũ rapit ad flãmas ge/
henne. De hoc vento dicit Amos. iiij. c. Percussi vos i vẽ
to vrente. g Et velut turbo. s. repente: h Rapiet
eũ / in infernũ. i De loco suo. i. de mundo / in cui⁹ amo/
re q̃escit. Osee. viij. b. Ventũ seminabunt / ꝛ turbinẽ metẽt.
k Emittet / dñs / super eũ / flagellũ qd̃ ñ poterit effugere.
Hic dic Greg⁹. Quotiẽs de⁹ peccatorẽ feriẽdo corrigit: ad
h̃ flagellũ emittit vt parcat. Sꝫ reprobi flagello dñi abutun
tur sepe / murmurãdo / nec se emẽdando: Vñ sequit: l Et
nõ parcet / in futuro. Vl' sic: Emittet / de⁹ hic flagelluꝫ. s.
super eũ: ꝛ ñ parcet / hic / vt i futuro parcat. m De ma
nu eius. i. de vindicta siue ꝑcussione futura. n Fugiẽs
fugiet: puitatẽ suã corrigẽdo. Greg⁹. De manu dei feriẽt̃
fugit: q̃ se corrigit. Vl': de manu ei⁹. i. opatiõe siue exẽplo
ꝑcussi fugiens pctm̃: q̃libet qui viderit fugiet vindictam dei.
Prouerb. xix. d. Pestilente flagellato / sapiẽtior erit paruu/
lus. o Stringet super eũ man⁹ suas: q̃libet. s. visa pe
na impij / restringet opa sua dissoluta. Vñ Ps. Man⁹ suas Ps. 57.
lauabit in sanguine pctõris. i. pena illi⁹ visa / purgabit opera
sua. p Et sibilabit super illũ. i. admirabit i iferno / vel
in p̃senti: q Intuens locũ eius / in tormentis. Soph.
ij. d. Omnis q̃ transit ꝑ eã / sibilabit ꝛ mouebit caput suum.
Hiere. l. c. Omnis q̃ trãsibit ꝑ babylonẽ / stupebit ꝛ sibilabit
sup vniuersis plagis eius. Exposi. Ca. XXVIII.

r Habet argentũ ꝛc̃. Dixerat iob sup parũ: Argen
b tũ inocẽs diuidet. i. sacrũ eloquiũ discrete exponet:
Sꝫ qꝛ heretici / q̃ ꝑ eliphaz ꝛ baldath / ꝯtra q̃s iob di/
putat designant / de nitore sui eloquij gloriant: nulla tñ sa/
cre scripture auctoritate illud ꝯfirmantes: ideo iob oñdit de
q̃ materia debeat sumi argẽtũ sacri eloquij siue sancte ꝑdica
tionis / dicẽs: Habet argentũ venarũ suarũ princi/
pia. i. recta predicatio originẽ habet a sacra scriptura. Vñ
qui vere loqui desiderat: ab ea / necesse est / vt originẽ sumat:
vt dicit Greg⁹. Vñ Hiero: Noli mihi credere / nisi quod di/
xero: de veteri vel de nouo testamento ostendero tibi esse de
riuatum. Sed dicet aliquis: Thema debet sumi a canone /
alia vero de ꝓprio sensu pñt inueniri / vel de alijs philoso/
phis adduci. Cõtra hoc dicit Interliñ. Nõ est absolut⁹ de/
bitor qui multa reddidit / sed q̃ oĩa. Esa. xl. b. Super mon/
tem excelsum ascende ꝛc̃. Ibi Glo. super christum: vt nihil
aliud nuncies / nisi quod ab ipso habes. Prouerb. xx. c. Au/
rum ꝛ multitudo gemmarum ꝛ vas preciosũ / labia scientie.
Prouerb. x. b. Vena vite os iusti ꝛc̃.

a ꝛ auro locus eſt in q̄ ꝯflat. b Ferrū de terra tollit: ꝛ lapis c ſolut' calore in es vtit: d Tps e poſuit tenebris: ꝛ vniuerſo f rū finē ipſe ꝯſiderat. g Lapidē h q̄ȝ caliginis ꝛ vmbrā mortꝭ i ꝉ diuidit torrēs a pplo pegri k nātē: eos q̄s oblitus eſt pes l egētis hoīs ꝛ inuios. Terra m de q̄ oriebat panis in loco n ſuo ꝉ igni ſubuerſa ē. Locus o ſaphiri lapides eius: ꝛ glebe p illius aurū. Semitā ignora q uit auis: nec intuit' eſt ꝉ ocu r los vulturis. Non calcaue s rūt eā filij inſtitorū: nec per t tranſiuit per eā leenā. Ad ſi u licē extendit manū ſuam:

a Et auro. i. claritati vite ꝛ ſapiētie: b Loc' eſt in q̄ ꝯflat. i. purgat iniq̄r. ſ. ꝑſecutio: i q̄ fideliū ſapia q̄ſi aur in fornace ꝓbat. j. Petri. j. b. Modicū nūc ſi oportet ꝯtriſtari in varijs tēptationib' / vt ꝓbatio fidei vr̄e multo p̄cioſior ſit auro / qđ p ignē ꝓbat. Uel auro. i. viro iuſto: loc' eſt in q̄ ꝯflat. ſ. ſctā eccl'ia. Et hoc dicit iob ꝯtra hereticos / q̄ ſe multa pati pro chriſto glo- (Al. c. ferrū.) riant / ꝛ martyres fieri ſperāt / ſ; fruſtra: Extra eccleſiam eñ pati poſſūt / ſ; martyres fieri nō poſſunt: q̄ꝛ loc' (Al. ꝉ diuidet.) ē in q̄ ꝯflat aur. ſ. eccl'ia. Nec ēt no fulgore pōt clareſcere / niſi p̄us in officina charitatꝭ accēdat. Uñ. j. Corꝭ. xiij. b. Si tradidero corp' meū ita vt ardeā / charitatē aūt nō habeā / nihil mihi ꝓdeſt. Deut. xij. b. Caue ne offeras holocauſta tua in oñi loco quē videris: ſ; in eo quē elegerit dñs. Ibi Glo. myſtice innuit / nullū munuſ acceptabile deo extra eccl'iaȝ. c Ferrū de terra tollit. i. fortꝭ pugnator eccl'ie / de trenorꝝ dilectiōe ſepat: vt patet in mattheo / quē de teloneo vocauit dñs ad p̄dicādū euāgeliū: Matth. ix. b. Et in paulo / quē ꝑſequētē eccl'iaȝ: ad eccl'ie defenſionē vocauit: Actꝭ. ix. a. Et h̄ dicit iob ꝯtra hereticos: q̄ de ſua iuſticia falſa gloriātes / catholicos p̄dicatores vel eſſe vel fuiſſe iniq̄ſ criminat. S; male: q̄ꝛ etſi fuerīt mali / mō nō ſūt: q̄ꝛ ferrū de terra tollitur. i. p̄dicator de terrenorꝝ dilectiōe ſepatur. Matth. iij. b. Potēs eſt de' de lapidib' iſtis ſuſcitare filioſ abrae. Hiere. j. d. Ego dedi te hodie i ciuitatē munitā / ꝛ i colūnā ferreā: ꝛ murū eneū ſup oēm terrā. d Lapis. i. p̄us obſtinat' ꝛ frigidus: e Solut' calore. i. igne charitatꝭ mollit' ꝛ calefact': f In es vtitur. i. i p̄dicatorē patientē ꝛ bñ loq̄ntē. Hec eſt mutatio dextere excelſi. (Ps. 76.) Eſa. xl. g. Qui ꝯfidūt in dño / mutabūt fortitudinē. Uñ aūt hec mutatio ſit oñdit: Quia. ſ. g Tps poſuit tenebris. i. modum ꝯſtituit pctōrib' / in q̄ iniq̄ eſſe deſiſtāt. Ro. xiij. d. Nox p̄ceſſit ꝛc. Eph. v. b. Eratꝭ aliq̄n tenebre / nūc aūt lux i dño. h Et vniuerſorꝝ. ſ. electorꝝ ꝛ reproborꝝ / finē ꝯſiderat. Uidet eñ terminū / q̄n electi ex malo mutent i bonū: ꝛ videt finē q̄ reprobi ex malo trahent ad ſuppliciū. Uidet etiā gentilitatꝭ finē: q̄ q̄n q̄ȝ luce fidei clareſcēt. Itē vidit iudeorꝝ terminū: q̄ tenebris ꝑfidie excecarent. Et h̄ eſt qđ ſeq̄t: i Lapidē q̄ȝ caliginis. i. iudeū / crudelitate durū: ꝛ īfidelitate obſcurū: k Et vmbrā mortꝭ. i. eundē iudeū: q̄ vmbra mortꝭ. i. imitator diaboli d̄r: q̄ꝛ illius iniq̄tatē ſeq̄ns / imaginē ei' i ſe expſſit: l Diuidit: vł / diuidet: m Torrēs a populo pegrinātē. i. ignis a ꝯſpectu iudicꝭ velocit egrediēs in die iudicij / ſepabit reprobos ab electꝭ: q̄ in h̄ mūdo pegrini hāc vitā ſibi reputāt exiliū / ad patriā ſuſpirātes. ij. Corꝭ. v. b. Bonā voluntatē habem' magꝭ pegrinari a corpe / ꝛ p̄ſentes eſſe ad deū. Heb. xj. c. Defūcti ſunt oēs iſti: nō acceptis ꝓmiſſiōib' / ſ; a longe eas aſpiciētes ꝛ ſalutātes ꝛ ꝯfitentes: q̄ꝛ pegrini ꝛ hoſpites ſūt ſup terrā. Hi ſunt illi q̄ dicunt Heb. xiij. c. Nō habem' hic manentē ciuitatē: ſ; futurā inq̄rim'. Itē. j. Petri. ij. b. Obſecro voſ tāq̄ȝ aduenas ꝛ pegrinos / abſtinere vos a carnalibuſ deſiderijs. Geñ. xlvij. a. Ad pegrinādum i terrā tuā venim'. Cyprianus: Philoſophātibus tot' mūdus exiliū eſt. De h̄ aūt torrēte d̄r Daniel. vij. c. Fluui' igne' rapiduſq̄ȝ egrediebat a facie ei'. Hic erit vehiculū / malorꝝ in gehēnā / ꝛ bonorꝝ i patriā. Pōt etiā dici torrēs / p̄dicatio euāgelij: q̄ mētes reproborꝝ deſerēſ / ꝛ ad corda hūiliū ſe ꝯuertēs: diuiſit lapidē caligis ꝛ vmbrā mortꝭ a pplo pegrinante. i. iudeos icredulos / a pplo gentili / q̄ credidit. De h̄ torrente d̄r Prouerb. xviij. a. Aqua ꝓfunda verba ex ore viri: ꝛ torrēs redundās / fons ſapie. Quos aūt dixerit lapidē caliginis ꝛ vmbrā mortꝭ / determinat. ſ. n Eos q̄s oblit' ē pes egētꝭ hoīs ꝛ iuioſ. i. iudeos: q̄s p̄dicatores / q̄ dicunt pedes egētꝭ hoīs. i. chriſti paupis / nō habētꝭ vbi caput reclinaret: q̄ſi obliti reliq̄rūt: q̄ꝛ inuij erāt v̄bo dei / trāſtulerūt ſe ad gētes. (Matt. 8. c.) Actꝭ. xiij. g. Uob oportebat p̄mū loq̄ v̄bū dei: ſ; q̄ꝛ repellitꝭ illud ꝛ idignos vos iudicatꝭ vite eterne: ecce ꝯuertimur ad gētes. Qualꝭ aūt iudea p̄us fuerit: ꝛ q̄d poſtea ptulerit oñdit: o Terra d' q̄ oriebat panis. i. iudea / de q̄ exibāt v̄ba legꝭ / ad reficiendū aīas: (Al. ꝉ igne.) Iuxt illud Eſa. ij. a. De ſion exibit lex ꝛc. (Al. ꝉ neſt eā ocul'.) p In loco ſuo: ſupbie ꝛ īfidelitatꝭ: q Igni: inuidie: r Subuerſa eſt: ꝯtra chriſtū ꝛ (B) apl'os / viſis miraculis eorꝝ. Uñ. Ps. Supcecidit ignis. ſ. inuidie: ꝛ ideo nō viderūt ſolē. i. claritatē miraculorꝝ. (Ps. 57.) s Locus. Adhuc deſcribit iudeā qualis fuerit: q̄ꝛ ex p̄cedēti gloria / auget ſeq̄ns culpa. Dicit ergo: Locus: Hoc ponit vt habeat locū ſeq̄ns relatio. t Saphiri / fuerū: / lapides eius. i. habitatores iudee fuerūt fortes ꝛ ſancti / celeſtib' deſiderijs inherentes. v Et glebe illius. i. ꝓphe ꝛ doctores / ex humore gratie ꝛ puluere mortalitatꝭ / q̄ſi glebe coadunati fuerunt: x Aurū. i. virtute vite ꝛ ſapientie clari. S; poſtea obſcuratū eſt hoc aurū tenebris ꝑfidie. Uñ Threñ. iiij. a. Quō obſcuratū eſt aur: mutatuſ eſt color optim'. S; obijcit ꝯtra hec: dixit eñ dauid: Nō eſt q̄ faciat bonū. Et (Ps. 13. et. 52.) Eſa. lxiiij. c. Nō eſt q̄ ꝯſurgat ꝛ teneat te. Item Hiere. v. a. Querite in plateis hierl'm / an inueniatis virū facientē iudicium ꝛ q̄rentē fidem: ꝛ ꝓpitius ero ei. Et ita videt q̄ pauci vel nulli boni fuerint in iudea. Sol. Poteſt dici q̄ dauid locut' eſt ꝑ tpe p̄ſenti / qđ nūc eſt. Ul' poteſt dici ad primū: Nō eſt q̄ faciat bonū: illud. ſ. excellēs bonū noſtre redēptionis / qđ fecit chriſtus: Uñ adiunxit: Nō eſt vſq̄ȝ ad vnū. Ad ſecundū dicimus: Nō eſt q̄ ꝯſurgat ꝛ teneat te: ita. ſ. bñ vt moyſes. Ad tertiū dicimus: q̄ etſi in plateis hierl'm nō erat faciens iudiciū: erant tñ multi i iudea. Cur aūt tot bona p̄diderit iudea / oñdit iob: q̄ꝛ. ſ. non cognouit bñficia incarnationis filij dei. Et hoc eſt: y Semitā auis. i. humilitatē chriſti: q̄ in carne aſſumpta volauit ad celum: z Ignorauit. ſ. iudea. De hoc Eſa. xlvj. d. Uocans ab oriente auē / in natiuitate chriſti: ꝛ de terra longinqua virū miſericordie / in aſcenſione. De hac ſemita dicit ſalomon Prouerb. xxx. c. Tria ſunt mihi difficilia: et quartum penitus ignoro: Uiā viri in adoleſcētia. a Nec intuitus eſt: populus iudaicus: b Oculos vulturis. i. intentionē chriſti / qui dicit vultur: quia de ſublimitate ſue diuinitatis deſcendit ad cadauer noſtre mortalitatis: qđ ſibi vniuit. Nec dicit: non eſt intuitus vulturē: ſed oculos vulturis: quia chriſtū vidit populus iudaicus: ſ; intentioneȝ eius quam apl'i predicauerūt poſtea nō attendit. Uñ de illis ſequit: c Nō calcauerūt eā. i. eius vitia nō repreſſerūt: d Filij inſtitorū. i. apl'i / filij ꝓphārꝝ. Uel inſtitores ſunt apl'i. Filij iſtitorꝝ / paſtores ꝛ doctores eccl'ie: q̄ ſpiritualē negociationē exercent / dū auditoribus verba p̄dicationis prebent / vt fidem ꝛ recta opa recipiant ab eis. De hac negociatione dicit Lucꝭ. xix. b. Negociamini dum venio. Prouerb. xxxj. c. Guſtauit ꝛ vidit: quia bona eſt negociatio eius. e Nec pertranſiuit per eā. i. per iudeā: f Leena. i. ſancta eccleſia: que viuentes in vitijs / ore ſancte predicationis interficit. Uñ petro dictū eſt: Macta ꝛ manduca: Actꝭ. x. b. i. a peccato in quo viuūt interfice / ꝛ eccl'ie icorpora. Ergo eccl'ia trāſijt p eā. Uerū eſt / ſ; non pertranſijt: quia paucos ad fidem rapuit: quia inde fuit repulſa ꝛ ad gentes ſe conuertit: Actꝭ. xiij. g. Unde ſequit: g Ad ſilicem. i. ad duriciā gentiū: h Extendit manum ſuam: id eſt operationem ſue predicationis.

ſubuertit a radicib⁹ montes.
In petris riuos excidit: ⁊ oē
precioſū vidit oculus eius.
Profunda q̄z fluuioꝝ ſcru
tatus eſt: ⁊ abſcondita ꝓdu
xit in lucē. Sapientia vero vbi
inuenitur: ⁊ quis eſt loc⁹ in/
telligentie? Neſcit homo p̄/
ciū eius: nec inuenit in terrā
ſuauiter viuētiū. Abyſſus
dicit: nō eſt i me: ⁊ mare loq̄/
tur nō eſt mecū. Nō dabit
aurū obriçū ꝓ ea: nec appē
det argētū i cōmutatiōe ei⁹.
Nō ɔferet tinctꝭ indie colo/
rib⁹: nec lapidi ſardonico p̄/
cioſiſſimo vel ſaphiro. Non
adequabit ei auꝝ vel vitrū:

a Subuertit a radicibus. i. a prauis cogitationibus
eradicauit: b Montes. i. ſupbos ⁊ potētes. Hec eſt bona
ſubuerſio: De q̄ Prouerb. xij. a. Uerte impium ⁊ nō erit.
c In petris. i. in durꝭ cordib⁹ gentiū: d Riuos exci
dit. i. fluuios ſancte p̄dicatiōis aperuit. Unde Ps. Eduxit
Ps.77. aquā de petra: ⁊ dedu
xit tāq̄ flumina aq̄s.
Eſa. xlj. e. Aperiā in
Al. ſcidit. ſūmis collibus flumi/
na: ⁊ in medio cāpoꝝ
fontes. e Omne p̄/
cioſū. i. oēm abiectū
i oculis ſuis: f Ui/
Prouerb.3.b. dit oculus ei⁹. i. ele
Ibidē.8.b. git: ⁊ gr̄a repleuit/ ⁊ ſa
pientia: Quia tāto fit
q̄ſq̄ p̄cioſior aň ocu/
los dei: q̄nto eſt deſpe
ctior aň oculos ſuos.
Un̄ dn̄s ad ſaulē dixit: Nōne cū puul⁹ eēs i ocul' tuis: caput
factus es in tribub⁹ iſrl': j. Reg. xv. d. g Profunda q̄z
fluuioꝝ. i. abſcōdita ⁊ obſcura legꝭ: h Scrutat⁹ eſt/
dn̄s. i. ſcrutari fecit. Eccl'ia em̄ ꝑ ſpm̄ agnouit: qḋ ſynagoga
ꝑ lr̄am intelligere nō potuit. i Et abſcondita ꝓduxit
in lucē/ ꝑ apl'os ⁊ expoſitores: q̄bus dn̄s ſenſū aperuit ad
intelligendū ſcripturas. Luc. vlt. g. Tūc aperuit eis ſenſum
vt intelligerēt ſcripturas. Sup. xij. d. Qui reuelat ꝓfunda de
tenebris: ⁊ ꝓducit in lucē vmbrā mortis. Eſa. xxxiij. d. Loc⁹
fluuioꝝ riui latiſſimi ⁊ patētes. Math. x. c. Qḋ dico vobis
in tenebris: dicite in lumine. k Sapientia vero vbi in/
uenitur: Recte ponit hic q̄ſtio hec. Profunda em̄ ⁊ abſcō/
dita fluuioꝝ de quib⁹ dictū eſt: ſine ſapiētia dei penetrari nō
pn̄t. Sȝ q2 paucꝭ cognita eſt hec ſapia: ideo ſub q̄ſtione agit
de ipſa. Et circa duo vtit hec q̄ſtio. Primo q̄rit de p̄cio ei⁹:
Secūdo d̄ loco. Et rn̄dent duo: nō ſoluēdo/ ſȝ q̄ſtionē augē
do. Et ſic dic Greg⁹. ipſa difficultate lr̄e cogimur ad ſnīas
hoꝝ vboꝝ myſticas vigilare. Un̄ exponit h' de chriſto/ q̄ eſt
dei vtus ⁊ dei ſapia. j. Corꝭ. j. d. Cui⁹ p̄ciū neſcit hō: q2 nll'o
Roma.xi.a. merito nr̄o venit ad nos. Gr̄a q̄ppe ei⁹ redēpti ſum⁹: Sic dr̄
ad Titū. iij. b. Nō ex opib⁹ iuſticie q̄ fecim⁹ nos: ſ; ſm̄ ſuā mi
ſericordiā ſaluos nos fecit: ſeipm̄ dans in p̄ciū. Un̄. j. Corꝭ.
vj. d. Empti eſtis p̄cio magno. Nos vo exponem⁹ ad lr̄am
de ſapiētia ac itelligētia/ q̄ dant a deo viris iuſtis: qb⁹ cele/
ſtia ⁊ obſcura ſcripturaꝝ ꝑquirēdo cōtēplant. Dic ḡ: Ubi
ſapientia iuenit: i. p̄ciū ſapiētie. Et eſt ſilis modus loq̄n/
di Lucꝭ. xvij. e. ſm̄ vnā expoſitionē: Regnū dei itra vos ē. i.
id q̄ poteſtꝭ acq̄rere regnū dei. Glo. ibi dic: Regnū dei ſeipm̄
dic itra ſeipſos poſitū ⁊ in cordib⁹ eoꝝ q̄ crediderīt regnātē.
l Et q̄s ē loc⁹ itelligētie: q̄ obſcura ꝑſcrutāt: Ad p̄mā q̄/
ſtionē rn̄det iob: m Neſcit hō p̄ciū ei⁹. Ubi dic Glo.
Nō dr̄ p̄ciū eē ⁊ neſciri: ſed ideo neſciri/ q2 deeſt. Un̄ Pro/
uerb. xvij. c. Quid ꝓdeſt diuitias hr̄e ſtulto/ cū ſapiētiā eme
re nō poſſit: Sȝ ɔtra. Eſa. lv. a. Oēs ſitiētes venite ad aq̄s:
⁊ qui nō habetis argentū ꝓperate/ emite ⁊ comedite. Item
Prouerb. xxiij. c. Ueritatem eme. Sol'. Glo. ſupra dictū lo/
cū Eſa. ſoluit: q̄ dicit: Emite/ fide ⁊ ope. q. d. eā acq̄rite cre/
dendo ⁊ opando. Preciū ḡ ſapientie/ eſt fides ⁊ opa. Seq̄t:
n Nec iuenit ⁊c̄. Rn̄ſio eſt ad ſecundā q̄ſtionē: vbi q̄rit
de loco ſapiētie. Nec dic vbi ſit ſapia: ſ; vbi nō eſt. Nec i/
uenit inquit: o In terra. i. in aīa: p Suauiter. i. vo
luptuoſe ⁊ delicioſe: viuentiū. Nā ſi vere ſaperent: i h' exi/
lio potius lugerēt q̄ gauderēt: ⁊ ſic ſapiaȝ iuenirēt. Nā i ter
ra euilath naſcit auꝝ optimū: Gen̄. ij. b. Aialis hō nō ꝑcipit
ea q̄ dei ſūt. j. Corꝭ. ij. d. Baruch. iij. b. Quis aſcēdit i celū
⁊ accepit eā. i. ſapiētiā/ ⁊ eduxit eā de nubib⁹: Quis trāſfre/
tauit mare ⁊ iuenit illā/ ⁊ attulit illā ſup aurū electū: Nō ē q̄
poſſit ſcire vias ei⁹. q Abyſſ⁹. i. cor hois/ ꝑ lapſū fluidū ⁊
ꝑ duplicitatꝭ caliginē tenebroſū: r Dic: nō ē i me: q2 i ma
liuolā aīaȝ nō itroibit ſapia/ nec hitabit i corpe ſbdito pctīs:
Sap. j. a. Ul' abyſſū vocat ſapiētes hu⁹ mūdi: i qb⁹ nō eſt

ſapientia dei: q2 ſapiētia hu⁹ mūdi/ ſtulticia eſt apud deū. j.
Corꝭ. iij. d. s Et mare. i. mens ſeculariū/ amara ⁊ iquie/
ta/ ꝓcellis actionū ɔcitata. De q̄ Eſa. lvij. d. Impij q̄ſi ma/
re feruēs/ qḋ q̄eſcere nō poteſt: t Loq̄t/ nō eſt mecū.
Hec em̄ ſapia: ſic dic Greg⁹. tāto a terrenis fugit/ q̄to apō
eos q̄rere nō iuenit. Jo
iſrl' hȝ ſabbatū Exo.
xx. b. egypt⁹ muſcas:
Exo. viij. f. Ideo dic
Ecc⁹. xxxviij. c. Sa/
pientiā ſcribe i tpe va
cuitatꝭ: ⁊ q̄ minoratur Sap.7.a.
actu ſapientiā ꝑcipiet.
v Nō dabit aurū
obriçū ꝓ ea. Hic re
ſpōdet p̄me q̄ſtioni:
vbi q̄ſitū eſt de p̄cio
ſapie. Nō dicit q̄d ſit
p̄ciū ſapiētie: ſ; q̄d nō
ſit. q. d. p̄cioſior eſt auro obriço. Prouerb. iij. b. Melior eſt
acq̄ſitio ei⁹ negociatiōe auri ⁊ argēti: p̄mi ⁊ puriſſimi fruct⁹
ei⁹: Precioſior ē cūctꝭ opib⁹ ſapia: ⁊ oīa q̄ deſiderāt nō valēt
huic cōꝑari. Greg⁹. alit dicit in moralib⁹. Nā ꝑ illa duo: Sa
piētia vbi inuenit: ⁊ q̄s eſt loc⁹ itelligentie: ꝓponit loc⁹ ſapi/
entie ſub q̄ſtiōe. Per hoc qḋ ſeq̄t: Neſcit hō p̄ciū ei⁹: nec in
uenit i terra ſuauit viuentiū: negatiue ꝓponit de p̄cio eius.
Et p̄me q̄ſtioni rn̄det qḋ ſeq̄t: Abyſſus dicit: nō eſt i me. Se
cunde rn̄det qḋ ſubiungit: Nō dabitur aurū obriçū pro ea
. i. aurū purū ſine omi macula. x Nec appendet argē
tū in cōmutatiōe eius: Ad lr̄aȝ. Prouerb. xvj. b. Poſſi
de ſapientiā: q2 auro melior eſt: ⁊ acq̄re prudentiā/ q2 p̄cioſi/
or ē argēto. Hic dic Greg⁹. Hec oīa digna ſūt deſpectui/ ſi ex
ſola hiſtorica narratiōe penſent: Ideo myſtice de chriſto ex/
ponit ſic: k Sapia. i. chriſt⁹: Ubi iuenit: in ſinu p̄ris.
Joh. j. a. In p̄ncipio erat vbū ⁊c̄. i. fili⁹ apud patrē. l Et
q̄s eſt loc⁹. i. mēs mūda/ q̄ myſtice hec itelligit. Prouerb.
viij. d. Delitie mee ſūt eſſe cū filijs hoim̄. m Neſcit hō
p̄ciū ei⁹: q2 nō eſt p̄ciū qḋ poſſit ei cōꝑari. Ul' neſcit hō p̄
ciū ei⁹: intrāſitiue. i. q̄ntū p̄ciū ipſa ſit: qḋ tn̄ ꝓ hoie eſt da/
tū. n Nec iuenitur i terra ſuauit viuentiū. i. inter vo
luptuoſos ⁊ delicioſos. s Et mare loq̄tur nō ē mecū. i.
diuites ſeclꝭ/ amari ⁊ turbidi. v Nō dabit aurū obriçū
ꝓ ea. i. ſcti āgeli claritate iuſticie fulgidi/ nullo ɔtagio culpe
infecti/ nō mittent ad redemptionē generꝭ humani ꝓ chriſto.
x Nec appēdet argentū i cōmu. ei⁹. i. nec hō iuſt⁹ ⁊
eloquēs q̄ntūcūq̄ etiā ſcītatꝭ fuerit/ ꝓ chriſto mittet ad redi
mēdū gen⁹ hūanū: ſ; ipe q̄ fecit/ ipe feret: ⁊ q̄ creauit/ ipſemet
recreabit/ vt tot⁹ honor ſuus ſit. Un̄ dic ꝑ Eſa. xlij. b. Gl'iaȝ
meā alteri nō dabo: qḋ eſſet/ ſi alius recrearet q̄ qui creauit.
y Nec ɔferetur. i. nō cōꝑabit ſapia dei: z Tinctꝭ indie
colorib⁹. i. mūdi ſapiētibus: q̄ cū rerū vtute careāt/ aliud ſe
eē q̄ ſint vboꝝ cōpoſitiōibus q̄ſi ſupductꝭ coloribus mēti/
unt. j. Corꝭ. ij. a. Nō ē p̄dicatio mea i ꝑſuaſibilib⁹ hūane ſa
piētie vbis/ ſ; i oſtēſione ſpūs ⁊ vtutꝭ. a Nec lapidi ſar/
donico p̄cioſiſſimo/ cōꝑat. i. p̄rib⁹ veterꝭ teſtamēti/ trenā
q̄dā ſectātib⁹. Sardonic⁹ em̄ terre rubee ſilis eſt. b Uel ſa/
phiro: q̄ ē aerei colorꝭ. i. p̄rib⁹ noui teſtamēti/ celeſtia ſola
q̄rētib⁹. Ul' ꝑ ſardonicū hoies accipiūt: q̄ facti ſūt de t'ra ru/
bra. Per ſaphiꝝ āgeli q̄ i celo fuert creati: q̄s vtroſq̄ lōge ꝓ
cedit ſapia dei. c Nō adeq̄bit ei aurū vl' vitrū. i. ſcī
iā bti/ q̄ claritate fulgēt/ qḋ ꝑ auꝝ dſignat: q2 ɔſciētie ſibi ad
inuicē patēt: qḋ ꝑ vitrum ſigt: in q̄ talis appet liquor exteri⁹/
q̄lis ɔtinet iteri⁹. Ibi em̄ vt dic Greg⁹: vniuſcuiuſq̄ mēte ab
alteriuſ ocl'is mēbroꝝ corpulētia nō abſcōdet. Ul' ꝑ auꝝ ſcti
eccl'ie militantꝭ/ fulgētes vtutib⁹ ſignt. Per vitrū/ ſancti ec/
cleſie triūphātꝭ/ puritate trāſlucētes. Un̄ Apocal. xxj. c. Ip
ſa ciuitas aurū mūdū/ ſile vitro mundo: q2 eccl'ia militās ſi/
milis eſt triūphāti. Hi ſimiles erūt chriſto: q2 beati. j. Joh.
iij. a. Scimus cū apparuerit/ ſimiles ei erimus: q2 videbim⁹
eū ſicuti ē. Nō tn̄ adeq̄nt: q2 creatura ſt ⁊ ille creator. Seq̄t:

a Nec cōmutabūtᷣ ꝓ ea vaſa auri excelſa ⁊ emine̅tia.i.helias/iobes/hieremias:excelſi vita/eminētes ſapia: Quos ꝓ ea cōmutāt/ q̄ aliquē illoꝝ chriſtū eē putāt: vt q̄dā Matth.xvj.b. Quē dicūt hoīes eſſe filiū hoīs ⁊c. De his vaſis d̄ Eccl.xliij.b. Vaſa caſtroꝝ i excelſis/in firmamento celi reſplendēt glīoſa.

b Nec cōmemorabunᷣ i cōpatione ei⁹: q2 q̄ntumcūq3 ſint ſcti/tn̄ in cōparatiōe chriſti prauí videnᷣ. Uij.ſ.xxv.b. Ecce luna ſi ſplēdet: ⁊ ſtelle nō ſūt mūde in ꝯſpectu eius.ſ.j.Regl. ij.a. Nō eſt ſctūs vt ē dn̄s. Et Ps. Quis in nubib⁹ eq̄bitᷣ dn̄o: ſilíis erit deo in filíjs dei. Quia ꝟo hec ſapientia latenᷣ īfundiᷣ

Ps.88.

a nec cōmutabūtᷣ ꝓ ea vaſa au
b ri excelſa ⁊ eminētia: nec cō
memorabūtᷣ i cōpatiōe ei⁹.
c Trahitᷣ aūt ſapientia de oc
d cultis. Non adeq̄ábitur ei
f tōpaci⁹ de ethiopia: nec tin
cture mundiſſime cōponētᷣ.
g Uñ ḡ ſapiētia venit: ⁊ q̄s eſt
i loc⁹ itelligētie: Abſcōdita ē
k ab ōculis oīm viuentiū: vō

l lucres q3 celi lātet. Perdi
o tio ⁊ mors dixērūt: auribus
p nr̄is audiuim⁹ famā ei⁹. Dē
q us itelligit viā ei⁹: ⁊ ipſe no
r uit locū ei⁹. Ipſe eñ fines
x mūdi ituetᷣ: ⁊ oīa q̄ ſub celo
y ſunt reſpicit. Qui fecit vētis
3 pond⁹: ⁊ aq̄s appēdit i me
a ſura. Qñ pōnebat pluuijs
b lēgē: ⁊ viā ꝓcellis ſonātib⁹:

dicto q ab omní creatura ſit abſcondita ſapia dei: oſtenditᷣ q̄s ſcit eā dicēs: p Deus: nō pura creatura: q Intelligit viā ei⁹.ſ.ſapiētie/q̄ venit in nos ꝑ gr̄as: vl̄ ad nos/ꝑ carnē aſſumptā. r Et ipſe/de⁹/⁊ ñ ali⁹: s Nouit/ꝑ ſe et a ſe: t Locū ei⁹.i.ſeipm: vl̄ coꝛ mundū.q.d.deo notū eſt nō alij/ qñ in hoīes ꝑ gr̄as vl̄ ad hoīes ꝑ carnē aſſumptā veniat/ vlᷣ quō apud patrē inuiſibiliter ꝑſiſtat/ etiā cū foꝛis apparuit factus hō. Nota loc⁹ chriſti duplex eſt. Unus localis: q̄ cōt nec inq̄rātū hō. Ali⁹ nō localᷣ.ſ.p̄: i q̄ eſt iq̄ntū de⁹: Iux illō Ioh.xiiij.b. Ego in patre ⁊c. Terti⁹ locus ē coꝛ humanū/i q̄ hītat ꝑ gr̄as. Ro.v.a Charitas dei diffuſa

B

Al.nō hītin.

coꝛdib⁹ hoīm: ſic de ſpū dicitᷣ Ioh.iij.a. Neſcis vñ veniat aut q̄ vadat. Et.ſ.ix.b. Si venerit ad me: nō videbo eū: Iō ſbdiᷣ: c Trahitᷣ aūt ſapiētia de occultl.q.d.cū ſit iuiſibilis ſapia/nō niſi i iuiſibili iuenitᷣ. Ul̄ ſic: Trahitᷣ ſapia de occultl.i.chriſt⁹ de ſinu p̄ris tract⁹ eſt in mundū q̄ſi q̄buſdā funib⁹.ſ.deſiderijs ⁊ ſuſpirijs antiq̄rū patrū: vt patet Exo.iiij.d. Mitte quē miſſur⁹ es. Et Eſa.lxiiij.a. Utinā dirūperes celos ⁊ deſcēderes. Et Canc.j.a. Oſculetᷣ me oſculo oꝛis ſui. Et Ps. Emitte manū tuā d̄ alto. d Nō adeq̄bitᷣ ⁊c. Pretulit iob ſapiā3 dei/angel/ſctis gl̄ificatl/ꝓphetl/philoſophis: Nūc icrepat hereticos: q̄ chriſto q̄ſi puro hoī ꝯuerſos ad fidē eq̄bāt: dicētes chriſtū eſſe filiū dei ꝑ adoptionē. Uñ Arrius dixit: Nō iuideo chriſto facto deo: poſſū ⁊ ipſe de⁹ fieri ſi volo. Dic̄ ḡ: Nō adeq̄bitᷣ ei.i.chriſto: e Topaci⁹ de ethiopia.i.ꝯuerſi ad fidē/ꝓus nigri pctis/mō donis ſpūſcti locupletati: ⁊ q̄ſi multl coloꝛib⁹ multis ꝟtutū ſpecieb⁹ decoꝛati. Dicitᷣ aūt topaci⁹ q̄ſi topanti⁹/a pan q̄d eſt oē: q2 omī coloꝛe ſplēdet. Eſt ḡ ſenſus: Topaci⁹ nō adeq̄bitᷣ ei.i.q̄ntūcūq3 ꝑfect⁹/oī genere ꝟtutū reſplēdēſ. f Nec tincture mūdiſſime cōponetᷣ.i.baptiſati/oī ꝟtute pleni/⁊ baptiſmalē ſctitatē hūilitᷣ ꝯſeruātes/nō cōparabūtᷣ ei: q2 oēs excellit chriſt⁹. Et nota q ſuperi⁹ idie coloꝛes nō dixit mūdos: hic tincturaſ dic̄ mūdiſſimas: vt.ſ.tincturā gr̄e/diſtiguat a tinctura pctī: q̄ ꝑ coloꝛē idie deſignatᷣ. g Uñ ḡ ſapiētia venit/i mundū: vl̄ i coꝛda hoīm: A patre/a q̄ nata eſt ab eterno/cui⁹ via occulta eſt. Uñ Eſa.liij.c. Generationē ei⁹ q̄s enarrabit: h Et q̄s eſt loc⁹ itelligētie: Mūda mēs hoīs: q̄uā cū replet/ſanctā facit/ibi iuiſibiliter veniēs/requieſcit. i Abſcōdita eſt: ſapia dei.i.ipſe de⁹: k Ab ocul oīm viuētiū.i.tā exterioꝛib⁹ q̄3 interioꝛib⁹: q2 dū hic viuitᷣ/ videri de⁹ ꝑ ſue nature ſpeciē nō pōt: licet ſb imagine q̄dā viſus ſit moyſi: Exo.iij.a. Et Iacob Gen. xxxij.f. Et mltl alijs. Uñ moyſi dictū ē Exo.xxxiij.d. Nō videbit me hō ⁊ viuet. Ioh.j.b. Deū nemo vidit vnq̄3. Eſa. xlv.c. Uere tu es de⁹ abſcōdit⁹. l Uolucres q̄3 celi.i. aías ſctās/pēnis ꝟtutū a terra ſblimatas/vl̄ āgelos: m Latet/ hec ſapia. Uñ ⁊ q̄dā āgeli ignozātes myſteriū icarnationiſ/iterrogauerūt i aſcēſiōe: Quiſē iſte q̄ venit de edō: Eſa. lxiij.a. n Perditio ⁊ moꝛſ.i.maligni ſpūs/iuētoꝛes moꝛtis ⁊ ꝑditiōiſ: Ul̄ reꝓbi/ꝑditiōi moꝛtl eterne ꝑſciti: o Dixerūt: aurib⁹ nr̄is audiuim⁹ famā ei⁹.i.experiētie ſenſu ei⁹ potētiā cognouim⁹. Hic dic̄ Greg⁹. Audiuim⁹ dic̄/nō vidim⁹: q2 deū videre/eſt deū hr̄e. Ex q̄ patet/q viſio ⁊ cōꝑhenſio idē ē: ꝟ viſio ſuccedet fidei/cōꝑhēſio ſpei. Ergo viſio ſuccedet fidei ⁊ ſpei: ḡ tm̄ ſᷣ due dotes aīe.ſ.viſio ⁊ dilectio: Qd̄ multi ꝯcedūt. Alij tertiā ponūt/cōꝑrehēſionē ſiue apꝑehēſionē/q̄ ſuccedet ſpei: Et exponūt iſtō.ſ.videre deū/ē hr̄e deū.i.qui videt/habet. Aug⁹ videtᷣ velle q tres dotes aīe gloꝛificate ſint/ viſio/dilectio/fruitio. In laudē ꝓꝑuſpēs

Ps.143.

eſt in coꝛdib⁹ noſtris ꝑ ſpm̄ſctm̄ qui dat⁹ eſt nobis. Itē chriſtus eſt via ꝑ tranſitū humanitatl/⁊ locus ꝑ ſtatū diuinitatl. Uñ ſuper illō Matth.xx.d. Stetit ieſus ⁊c. dic̄ Glo. Stās ieſus illuminat/tranſiēs audit: q2 ex natura diuinitatis ex q̄ ſemp ſtat/illuminat. Audit: q2 ex natura humanitatl ꝑ quam trāſit cōpatiᷣ. Q2 aūt de⁹ viā ⁊ locū ſapiētie nouerit/ ꝓbat: v Ipſe eñ fines mūdi intuetᷣ: ad lr̄a3. x Et oīa q̄ ſub celo ſᷣ reſpicit: Eccl.xxiij.d. Dn̄o deo añq̄3 crearetᷣ oīa ſunt agnita: ſic ⁊ poſtꝑfectū reſpicit oīa. Ul̄ ſic: Intuetur: refoꝛmādo ꝑ gratiā: Finel mūdi.i.illos in q̄b⁹ amoꝛ mundi finitus eſt. Et oīa q̄ ſub celo ſunt.i.illos q̄ terre adherent per amoꝛē/nec ad celū ſe erigūt per cōtēplationē: reſpicit/ſepe reſpectu miſericoꝛdie/deſtruendo i eis malum amoꝛem/⁊ infundendo bonū. Prouerb.xx.b. Rex qui ſedet in ſolio iudicij / intuitu ſuo diſſipat omne malum.
y Qui fecit ventis pondus.i.animabus/que ꝓpter ſubtilitatē nature ⁊ velocitatē deſiderij dicunᷣ vēti/ dedit grauitatē ſctitatis ⁊ maturitatis. De q̄ Ps. In ꝑplo graui laudabo te. Alia eſt grauitas iniq̄tatl. De q̄ Eſa.j.a. Ue genti peccatrici/populo graui iniquitate. Ul̄ ventl pondus fecit.i.animabus coꝛpus dedit q̄ grauatᷣ. Sap.ix.c. Coꝛpus q̄d coꝛrumpitᷣ/aggrauat animā. Ul̄ ſm̄ Gregl. ventis pondus facere/eſt conceſſā hic electis de virtutib⁹ gloꝛiā ꝑmixta infirmitate tēperare: Nam vt dicit Greg⁹: cuſtos virtutis eſt infirmitas. 3 Et aquas appendit in menſura.i. electoꝝ mentes ſpūſctō repletas/quibuſdā temptationibus reꝑmit: ne cū ad ſumma rapiunᷣ/elatione ſupbiant: ſic paulo accidit: Prius raptus eſt ad tertiū celū: poſtea carnis ſtimulo humiliat⁹. Uñ.ij.Coꝛl.xij.b. Et ne magnitudo reuelationū ⁊c. Similitᷣ helias mira fecit. Ignē de celo oratione extraxit.iij.Regl.xviij.f. Duos q̄nq̄genarios iterfecit.iiij. Regl.j.b. Moꝛtuū ſuſcitauit.iij.Regl.xvij.d. ꝟ poſtea timoꝛe percuſſus/mulierculā fugit.iij.Regl.xix.a. Ubi dicit Glo. Sancti viri ſubleuante ſpiritu ad ſūma rapiunᷣ: ꝟ q̄3diu in hac vita ſunt / ne ſuperbiant temptationib⁹ reꝑmūtur. a Qñ ponebat pluuijſ.i.p̄dicatoꝛib⁹: b Legem: faciendi que dicunt. De qua Ps. Tempus faciendi dn̄e/diſſipauerunt legē tuam. Ad hoc eñ tenenᷣ. Uñ Prouerb.vj.a. Illaqueatus es verbis oꝛis tuis. Greg⁹. Auctoritas loquēdi perditᷣ: qñ vox opere non adiuuatᷣ. Ideo dicit apl̄s.j.Coꝛl.ix.d. Caſtigo coꝛp⁹ meū ⁊c. Ul̄ poſuit legē pluuijſ.i.p̄dicatoꝛib⁹/ne ſubtilia ſimplicib⁹ ꝑdicēt. Prouerb.viij.d. Circūdabat mari terminū. c Et viam pro cellis ſonantibus.i.p̄dicatoꝛibus iudiciū cōminantibus. Hanc viā ponit deus: qñ ad coꝛda auditoꝛum terroꝛe iudicij percuſſa/aditum facit. Greg⁹. Prius lex ponitur: poſtea via panditur: quia illa vox coꝛda penetrat auditoꝛū/ que hoc quod dicit/opere ſeruat. Neceſſe eñ ē: vt cuius vita deſpicitur/eius p̄dicatio contemnatur.

Ps.54.

Ps.118.

a Tūc vidit illā: deus/ q̄ñ ponebat h̄. b Et enarrauit. i. enarrabilē ꝯſtituit. Uł illā. i. īcarnatā ſapientiā: Uidit tūc. i. videri fecit. Enarrauit. i. enarrari fecit/ ꝑ ꝑ̄dicatores. c Preparauit ⁊ iueſtigauit. i. ꝑparari ⁊ iueſtigari ab auditoꝛib⁹ fecit/ ꝑ bonā vitā. Greg⁹. Sibi ſapientiā ꝑparat/ qſqs illā bñ viuendo ī die iudicij ſibi ꝓpitiam ſeruat. Et nota ꝙ q̄ttuoꝛ de ſapientia dicta ſt̄: Uidit/ enarrauit/ ꝑparauit ⁊ iueſtigauit. Uidit: qꝛ ſpecies eſt. Heb. j. a. Qui cum ſit ſplendoꝛ glorie ⁊ figura ſubſtātie eius. Enarrauit: qꝛ verbum. Joh. j. a. In principio erat verbū. Preparauit: qꝛ remedium ſiue medicina. Eccl. xxxviij. a. Altiſſimus de terra creauit medicinā: ⁊ vir prudēs nō abhoꝛrebit eā. Inueſtigauit: qꝛ occultū. Eſa. xlv. c. Uere tu es de⁹ abſcondit⁹. Quid igit̄ ſapiētia ī ſe/ ⁊ a q̄ cognita. ſ. a deo / dictū eſt: Nūc qd ſit in nobis oñdit. d Et dixit homini: de⁹ ꝑ effectū grē: e Ecce timoꝛ dñi: q̄. ſ. dñs timet̄ filialit̄. De q̄ Eccl. j. c. Timoꝛ dñi expellit pctm̄. Eccs. vij. c. Qui timet deū/ nihil negligit. f Ipſa eſt ſapiētia. i. cū ſapientia. q. d. ſi times deū/ plen⁹ es ſapiētia. Sic̄ Eſa. xxxiij. a. Sapiētia ⁊ ſcia timoꝛ dñi/ ipſe eſt theſaur⁹ ei⁹. g Et recedere a malo/ itelligētia. i. q̄ ſe a prauis opib⁹ cuſtodit/ vim diuini amoꝛis intelligit.

Prouerb. i. a.
c. 9. c. Eccl. i. b
Ps. 110.

A

a Tūc vidit illā ⁊ enarrauit/ ⁊
b ꝑparauit ⁊ inueſtigauit: Et
d dixit homini: Ecce timoꝛ do
e
f mini: ipſa eſt ſapientia: ⁊ re
g cedere a malo / itelligentia.

b Addidit q̄ʒ iob/ aſſumens ꝑabolā ſuā / ⁊ dixit: Quiſ mihi tribuat vt ſim iux
i
k menſes p̄ſtinoſ/ ſm dies qb⁹

Ca. XXIX.

Expoſitio Ca. XXIX.

b Addidit q̄ʒ iob ⁊c̄. Duobus modis eccl̄ia pſecutiones patit̄. ſ. ꝟbis ⁊ gladijs. Uerboꝝ q̄dē pſecutione exercet̄ ei⁹ ſapiētia: ſ cū gladijs impugnat̄/ ei⁹ patientia ꝓbat̄. Prioꝛē pſecutionē q̄tidie patit̄ eccl̄ia: cū heretici ſibi linguis ſubdoliſ ⁊ falſa hūilitate blandiunt̄. Secūda etiā pſecutio iux̄ finē mundi ſecutura eſt: vt grana celeſtibus hoꝛreis recondenda/ tāto verius a peccatoꝝ paleis exuant̄/ quāto acrius affligentur. Tūc omnes electi qui tūc fuerint/ reminiſcent̄ hoꝝ temporū/ in quibus eccleſia nunc fidei pacem tenet/ ⁊ ſupba colla hereticoꝝ premit: nō potentia culminis / ſed iugo rationis. Jdeo iob typū eccl̄ie tenens / que tūc in illis anguſtijſ inueniet̄/ ſic ſua tranſacta narrat/ vt alijs ventura nunciet. Futurū eſt em̄ vt tres perſecutiones quas nunc eccleſia occulte patit̄. ſ. falſoꝝ fratrū/ hereticoꝝ/ gentilium: conflent̄ in vnam. Nunc em̄ congregate ſunt in vtre aque maris. i. in mente peruerſarū amaritudo cogitationū: que tunc in vocē praue libertatis prorumpit̄. Tunc em̄ ſoluet̄ ſathanas de puteo abyſſi/ vbi nunc tenet̄ incluſuſ: Apocal. xx. c. Et veniet filius perditionis antichriſtus: et tunc peruerſi qui nunc pre timoꝛe ſilent: aperte hereſim predicabūt. Uñ. j. Timoth. iiij. a. Spūs manifeſte dicit: quia in nouiſſimis tēpoꝛib⁹ diſcedēt quidā a fide/ credētes ſpiritib⁹ erroꝛis/ ⁊ doctrinis demonioꝝ/ ī hypocriſi loquētiū mendacium/ ⁊ cauteriatā habentiū ꝯſcientiā. Et congrue vltim⁹ ſermo iob agit de vltimis tempoꝛib⁹: q̄ñ erit erroꝛ apertus qui nūc latet in coꝛde multoꝝ occult⁹. Innuit aūt ſe iob myſtice locutū ꝑ h̄ qd̄ dic̄: Addidit q̄ʒ iob aſſumēſ parabolā. i. ſimilitudinē. i Et dixit: Quis mihi tribuat vt ſim iuxta menſes priſtinos: Nō eſt veriſile ꝙ iob deſideret eſſe in tp̄e ꝓſpitatiſ ſue iā trāſacto/ cū patiēter ſuſtineret miſeriā ſuā: Sʒ myſtice loq̄t̄ in ꝑſona eccl̄ie/ q̄ erit ī vltimis tēpoꝛib⁹: q̄ñ tant̄ ꝑmet̄ malis: ⁊ hec nr̄a tempoꝛa cū ſuſpirio deſideret/ reminiſcēs pfectiōis p̄ſtine/ q̄ñ ꝑ̄dicationis ſue lucra. ſ. collectiōes aīaꝝ repoꝛtabat. Noīe mēſiū hic pfectio deſignat̄: ſic̄ ibi: Erit menſis ex menſe. Eſa. vlt. g. i. pfectio erit eis ī reqe: q̄bus fuit hic in opatiōe. Itē nomine menſiū/ collectiones animaꝝ accipiunt̄: q̄ ꝑ̄dicatione eccl̄ie ī vna fide colligunt̄/ ſicut menſis ex diebus. Dicit ḡ: Quis mihi tribuat vt ſim iuxta menſes priſtinos. i. vt ſim in priſtina pfectione: q̄ñ anime colligebant̄ in vnū ꝑ̄dicatiōe mea. Et vt ſim/ k Scd̄m dies qb⁹ de⁹ cuſtodiebat me. id eſt vt ſim talis q̄lis erā in dieb⁹ qb⁹ deus cuſtodiebat me: ꝯtra mundū/ carnē ⁊ ꝯtra diabolū. Et hoc dicit/ qꝛ videt ſe caſurā ī membꝛis infirmis: q̄ ſtat modo ī foꝛtibus. l Qñ ſplēdebat lucerna ei⁹ ſup caput meū. i. q̄ñ ſacri eloquij ꝑ̄dicatio mentē ei⁹ irradiabat. m Et ad lumē eius. i. lucerne ſacre ſcꝑture: n Ambulabā: bñ opando/ iuxta ꝑcepta ⁊ exempla ſanctoꝝ: o In tenebris: hui⁹ mundi. De hac dicit Ps. Lucerna pedib⁹ meis verbū tuū. Prouerb. vj. c. Mandatū lucerna/ ⁊ lex lux. Itē in eodē. xx. d. Lucerna dñi ſpiraculū luminis. ij. Petri. j. d. Habem⁹ firmioꝛē ꝓphicū ſermonē: cui bñ facitis attēdētes q̄ſi lucerne lucenti ī caliginoſo loco. p Sicut fui ī diebus adoleſcentie mee. i. tp̄e apl̄oꝝ ⁊ martyruꝫ/ repleta ſpūſctō ꝑ ꝑ̄dicatione ī filioꝝ ꝓpagatione fecundabar. Primo em̄ paruula fuit eccl̄ia: cū adhuc infirmis auditoꝛib⁹ nō poterat dare niſi lac ſimplicis doctrine. Sʒ poſtea adulta fuit: q̄ñ repleta ſpūſctō/ ꝟbo ꝑ̄dicatiōis pluref pepit. Itē iuxta finē mūdi/ q̄ſi ſenex ⁊ ſterilis erit: q̄ñ abundāte iniq̄tate/ filios nō pariet. Sequit̄: q Qñ ſecreto deus erat ī tabernaculo meo. i. in mente mea habitās ꝑ graꝫ: vbi tacita mandata cogitabā. Illi em̄ ſecreto de⁹ eſt in tabnaculo: q̄ mandata dei tacit⁹ cogitat/ vt dicit Greg⁹. Illi ꝟo ī publico eſt: q̄ videri deſiderat. ſ. in bonis opib⁹. De qb⁹ dr̄ Matth. vj. a. Cū oꝛatis nō eritis ſic̄ hypocrite triſtes: q̄ amāt in ſynagogis ⁊ ī angulis plateaꝝ ſtātes oꝛare: vt videant̄ ab hoīnibus: Amē dico vobis/ receperūt mercedē ſuā: Tu autē cū oꝛauer/ itra in cubiculū tuū/ ⁊ clauſo oſtio/ oꝛa patrē tuū in abſcondito. r Qñ erat omipotēs mecū: exteri⁹ cuſtodiendo. s Et ī circūitu meo pueri mei: q̄. ſ. ſpūal̄ diſcipline regulis obſequūt̄. Tales mō ſūt ī circuitu eccl̄ie: qꝛ fere ī cūctis gentib⁹ reperiunt̄. De h̄ dicit Eſa. viij. d. Ecce ego et pueri mei q̄s dedit mihi dñs ī ſignū ⁊ ī poꝛtētū iſrl̄i. apl̄i pueri vita: q̄ dati ſt̄ ī ſignū ꝑ obſuātiā ꝑceptoꝝ: ī poꝛtētū/ ꝑ impletionē ꝯſilioꝝ. Uł in ſignū/ q̄ ad exemplū bone vite: in poꝛtentū / ꝓpt̄ miracula que fecerūt. Luc. xj. a. Noli mihi moleſt⁹ eē/ iā oſtiū clauſū eſt: ⁊ pueri mei mecū ſunt in cubili/ nō poſſum ſurgere. t Qñ lauabā pedes meos butyro. Duobus modis exponit̄ hoc. Nā pedes eccl̄ie dicunt̄ miniſtri inferioꝛū operum: qui dū ad vſus neceſſarios exercent exterioꝛa/ velut pedes terre inherēt: quibuſ debent ꝑlati ſepe pinguedinē crebre admonitionis infundere: Qd̄ iob teſtatur ſe feciſſe ſuis. Pedes igit̄ ſuos lauat eccl̄ia butyro: quādo prelati officiales ſuos admonitionib⁹ ſanctis reficiunt. Uel q̄ñ clauſtrales pro his pingues ad deum fundunt lachꝛymas ⁊ oꝛōnes. Uel pedes dei/ ſūt ꝑ̄dicatoꝛes: quib⁹ frequent̄ puluis alicui⁹ negligētie adheret. Uñ Greg⁹. Uix predicatio ſine aliq̄ tranſitur admiſſo. Nā q̄libet predicātiſ/ aut ad quantulācūq̄ʒ indignationē trahit̄: ſi contemnat̄: aut ad quantulācūq̄ʒ gloꝛiam/ ſi ab audiētib⁹ venerat̄. Jdeo dicit dominus diſcipulis Matth. x. b. Excutite puluerē de pedibus veſtris. Jacob. iij. a. Nolite plures magiſtri fieri/ ſcientes q̄m iudicium maius ſumit̄. Hi pedes butyro lauantur: id eſt pinguedine bonoꝛum operum purgantur. De quā pinguedine dicitur Hiere. xxxj. c. Inebꝛiabo animas ſacerdotum pinguedine: ⁊ populus meus bonis meis adimplebitur/ ait dominus. Uel pedes dei butyro lauant: qui predicatoꝛibus ſtipendia debita ſoluunt.

Ps. 118.

l deus cuſtodiebat me: Qñ ſplendebat lucerna ei⁹ ſup
m caput meū: ⁊ ad lumē eius
n
o ambulabā in tenebris. Sic
p fui in diebus adoleſcentie
q mee: q̄ñ ſecreto deus erat in
r tabnaculo meo. Qñ erat oi
s potēs mecum: ⁊ in circūitu
t meo pueri mei. Qñ lauabam pedes meos butyro:

a ꝛ pétra fundebat mihi riuos
b olei. Quãdo ꝓcedebam ad
c portã ciuitatis: ét in platea
d parabant cathedrã mihi. Ui
e f debant me iuuenes ꝛ abſcõ
g debant: ét ſenes aſſurgentes
h i ſtabãt. Principes ceſſabãt
k l loqui: ét digitũ ſupponebãt
m n o ori ſuo. Uocem ſuã cohibe
p q bant duces: ꝛ lingua eorum
r gutturi ſuo adherebat. Au
s ris audiẽs beatificabat me:

t ꝛ oculus videns teſtimoniũ
v reddebat mihi: eo ꝙ liberaſ
x ſem pauperẽ vociferantẽ/ et
y pupillum cui non eſſet adiu
z tor. Benedictio pituri ſuper
a b me veniebat: ꝛ cor viduę cõ
c ſolatus ſum. Juſticia indut⁹
d e ſũ: ꝛ veſtiuit me ſicut veſtimẽ
f g h to/ ꝛ diademate iudicio meo.
i k Oculus fui cęco/ ꝛ pes clau
l do. Pater eram pauperuz:
m et cauſam quam neſciebam/

a Et petra: id eſt chriſt⁹: De qua Deut. xxxij. b. Ut ſugeret mel de petra/ oleumq́ꝫ de ſaxo duriſſimo. j. Corinth. x. b. Petra aũt erat chriſtus. b Fũdebat: abũdanter. c Riuos olei. i. doctrinã euãgelij: vel dona ſpũſſancti. d Qñ ꝓcedebã ad portã ciuitatis. Ad litterã exponit̃ hoc de iob. Judices em̃ antiquit⁹ ſedebãt in porta ciuitatis: vt omib⁹ tã ciuib⁹ q̃ž alijs iuſticia pata eſſet: qd iob credit̃ feciſſe pro iuſticia obſeruãda. Allegorice aũt d eccleſia/ vt pat⁹. Per portã bona operatio accipit̃: p quã ad ciuitatem cęleſtis aulę ſiue curię igredit̃: Cathedra/ magiſterij auctoritas. Modo ergo ſancta eccleſia ad portã ciuitatis ꝓcedit: q͛ vt ad regnũ cęli ꝑueniat/ in bonis operib⁹ ſe exercet. Bñ ergo dicit: Qñ ꝓcedebã ad portã ciuitatis. i. qñ in bonis opibus me exercebã. e Et in platea parabant cathedrã mihi. i. ĩ latitudine gentiũ/ q̃ mihi reuerentiam exhibebant: magna auctoritas magiſterij erat mihi. f Uidebãt me/ tũc/ g Juuenes. i. illi qui nulla cõſilij grauitate fulciunt̃: qui ſtultũ cõſiliũ dederũt roboã. iij. Reg̃. xij. c. h Et abſcõdebant̃: p̃ reuerẽtia. i Et ſenes: nõ tpe/ ſ; mor̃ grauitate: De quib⁹ Sap. iiij. b. Senect⁹ venerabilis eſt: non diuturna/ nec numero ãnor̃ cõputata: Cani enĩ ſũt ſenſus hoĩs: ꝛ ętas ſenectutis vita ĩmaculata. Ecci. xxv. a. O ſpecioſa veteranis ſapiẽtia/ ꝛ glioſis intellect⁹ ꝛ conſiliũ. k Aſſurgẽtes: mihi. l Stabãt: p̃ reuerẽtia. q. d. ecclię vigorẽ ĩmaturi formidãt/ grãdęui glificãt. m Principes/ mali. i. heretice prauitatis auctores: De quib⁹ Ps. Effuſa ẽ cõtentio ſup ꝑncipes/ ꝛ errare fecit eos in inuio ꝛ non in via. n Ceſſabãt loqui. i. nõ audebãt loqui ꝯ eccleſiã. o Et digitũ ſupponebãt ori ſuo. i. a falſis q̃relis virtutis rõne ſe reprimebãt. Uñ Michee vlti. d. Ponẽt manũ ſup os ſuũ: et aures eor̃ ſurdę erũt. p Uocẽ ſuã cohibebãt duces: qui poſt ſe trahebãt errantes. Unde nõ ſunt leuiter excõicãdi ꝑncipes: ne p⁹ ſe trahãt ſubditos. Uñ Matth. xiij. d. Sinite vtraq́ꝫ creſcere: ne ſimul eradicet̃ ꝛ triticũ. Ibi Glo. Multitudo nõ ẽ excõicanda/ nec duces ꝓpli. q Et lingua eor̃ gutturi ſuo adherebat: Quia etſi mõ ꝑuerſa loq̃ libera voce nõ audeãt: int⁹ tñ cõtegũt/ q̃ cõtra fidẽ ꝓponere/ poſtea moliunt̃. r Auris audiẽs ꝛc. Ad litterã: Job cõtra increpatiões amicor̃ oſtẽdit ſe fuiſſe veneratiõi vidẽtib⁹ ꝛ audientib⁹: In quo qualis in ſermone/ ꝛ q̃lis in ope fuerit/ demõſtrat: q͛ in vtroq́ꝫ ꝑfectus. Dicit ḡ: Auris audiẽs. i. intelligens. s Beatificabat me: cõmendando verba mea. t Et ocul⁹ videns: opa mea: v Teſtimoniũ reddebat mihi: de innocẽtia. x Eo ꝙ liberaſſẽ pauperẽ vociferãtẽ: a potẽte p iniuria opprimẽtẽ: Jux̃ ꝯſiliũ ſalomõis Prouerb. xxiiij. b. Erue eos q̃ ducunt̃ ad mortem: ꝛ qui trahunt̃ ad interitũ liberare nõ ceſſes. y Et pupillũ cui nõ eſſet adiutor: ad lr̃az. Uel ĩ ꝑſona eccleſię/ ſic: r Auris audiẽs: p̃dicationẽ meã: s Btificabat me: faciẽdo qd audiebat a me. Ecci. xxv. b. Beat⁹ q̃ enarrat ſapiẽtiã auri audiẽti. Prouerb. xx. b. Aurẽ audiẽtẽ/ et oculũ vidẽtẽ: dñs fecit vtrũq́ꝫ. t Et ocul⁹ vidẽs/ opa ecclię. v Teſtimoniũ reddebat mihi: bñ viuẽdo/ et deũ glificãdo. Matth. v. b. Sic luceãt opa vr̃a corã hoĩb⁹: vt videãt opa vr̃a bona/ et glorificẽt pr̃ez vr̃m q̃ eſt ĩ cęlis ẽ. x Eo ꝙ liberaſſẽ paupẽ. i. pctõrem pctã mlta hñtẽ. vociferãtẽ/ in cõfeſſiõe. liberaſſẽ culpã relaxando/ veniã petenti dando: a potente. i. a diabolo. Nã qui obturat aurẽ ad clamorẽ paupis: ipſe clamabit ꝛ non exaudiet̃: Prouer. xxj. b. y Et pupillũ: Cui pater mũd⁹: ꝛ mater ꝯcupiſcẽtia mortui ſũt: vt iam nõ dicat̃ ei: Pat̃ tuus amorre⁹/ ꝛ mater tua cethea: Ezech. xvj. f. Hęc ſũt opa miſericordię/ q̃ quotidie facit ecclia. ſ. pauperẽ liberare/ pupillũ eripere/ viduã cõſolari. Uñ Eſa. j. c. Subuenite oppſſo/ iudicate pupillo/ defendite viduam. Jaco. j. d. Religio mũda et ĩmaculata apud deũ ꝛ patrẽ/ hęc eſt/ viſitare pupillos et viduas in tribulationib⁹ eorum. z Bñdictio pituri ſup me veniebat. Ad lr̃az/ de iob planũ eſt: q͛ illi q̃s liberauit a morte/ benedicebãt eũ. Sup eccleſiã etiaz bñdictio pituri venit: cũ peccatoris interitũ ſanctis exhortatiõib⁹ ꝑuenit: ꝛ a fouea peccati reducit. a Cor viduę. i. fidelis aĩę. b Cõſolat⁹ ſum: aduentũ viri ſui nũciando: vel bona aliqua de eo p̃dicãdo. c Juſticia. i. opib⁹ iuſticię. d Indut⁹ ſũ: vndiq́ꝫ. ſ. circũſpect⁹. e Et veſtiuit me/ de⁹/ iuſticia. ſ. f Sicut veſtimẽto/ vndiq́ꝫ: vt nuſq́ꝫ ſit adit⁹ hoſti. Alit̃ em̃ nõ valet: Nã q̃ in vno offendit/ fact⁹ ẽ omniũ reus. Jaco. ij. b. Eccs. ix. d. Qui ĩ vno offẽdit: multa bona pdet. Hinc eſt ꝙ phariſęus qui tot bona fecerat: q͛ ſupbiuit/ oĩa amiſit. Luc̃. xviij. b. Hinc eſt ꝙ eleaçar⁹ elephantẽ occidit: ſed ſub ipſo occubuit. j. Machab. vj. f. Eos ſignificãs q̃ de victoria vitior̃ ſupbiũt. Jdeo dicit ſalomon: Prouerb. iiij. d. Omi cuſtodia/ cuſtodi cor tuũ. g Et diademate/ veſtiuit: h Judicio meo. i. diſcretiõe: q̃ ſcio qd deo/ qd ꝓrimo debeã: p quo nõ terrenã/ ſed ęternã q̃ro mercedẽ/ q̃ per diadema ſignificat̃. Prouerb. xij. a. Cogitatiões iuſtorum iudicia. j. Corinth. xj. g. Si noſmetipſos iudica. ꝛc. i Ocul⁹ fui cęco. Ad litterã: manuducẽdo. k Et pes claudo: ipm portãdo p ſemetipſum. Sciebat em̃ iob a deo plus penſari animũ q̃ž factũ. Uñ Marci. xij. d. Plus oĩbus miſit hęc ꝛc. Ibi Glo. Nõ reſpicit de⁹ q̃ntũ ſupple tm̃mõ: ſ; ex quanto. Itẽ ecclia ocul⁹ eſt cęco ꝛ pes claudo: q͛ cęcos. i. impitos p̃dicãdo illuminat: et claudos. i. debiles: et paupes opitulando ſuſtẽtat. Uñ Gal. vlti. a. Alt̃ alteri⁹ onera portate. Uel cęcũ/ dicit populũ gẽtilẽ: De quo Eſa. ix. a. Popul⁹ gentiũ q̃ ambulabat ꝛc. Claudũ/ dicit iudaicũ ꝓplm. Uñ ꝛ iacob claud⁹ effect⁹ ẽ vno pede. Geñ. xxxij. g. Item. iij. Reg̃. xviij. d. Uſq́ꝫquo claudicat̃ in duas ptes: Et recte gẽtilis cęcus dicit̃: iudę⁹ claud⁹: q͛ ille legẽ nõ habuit: iſte habuit/ ſed in ea nõ iuit. l Pater erã paup̃er̃: neceſſaria eis miniſtrãdo/ nõ diuitib⁹. Eſa. lviij. b. Frãge eſuriẽti panẽ tuũ ꝛc. Per h̃ ꝙ dicit/ Pater/ affectũ ſuę opatiõis nobis ad imitãdũ exp̃ſſit. Aliud eſt em̃ bonũ facere ex p̃cepto: aliud ex affectu. Quidã em̃ multa tribuũt paupib⁹: nõ q͛ eos diligũt: ſed niſi tribuãt/ irã dei formidãt. Et hic grad⁹: vt dicit Greg⁹. ꝓrim⁹ eſt incipientiũ: vt q̃ adhuc ꝓrimũ ſic̃ ſe neſcit diligere: iã incipiat iudiciũ dei formidare. Et notãdus ẽ ordo: Poſt iuſticiã ſequit̃ pietas. Ille em̃ bñ agit q̃ pia ſunt/ q̃ ꝑus ſeruat in ſe q̃ iuſta ſunt: Et ſic ex fonte iuſticię/ debet oriri riuul⁹ pietatis. Multi autẽ pietatẽ habent ad ꝓrimũ/ q̃ iuſticiã non habent ĩ ſeipſis: Quib⁹ dicit Ecc⁹. xxx. d. Miſerere anime tuę placens deo. q. d. ꝑus ſtude placere deo p iuſticiã: ꝛ poſt miſerere ꝓrimo p miſericordiã: Nam qui ſibi nequã/ cui bon⁹? Ecci. xiiij. a. Itẽ eccleſia pr̃ eſt pauperũ ſpũ: q͛ p p̃dicationẽ eos chriſto generat. m Cauſam quã neſciebam ꝛc. Hic docet nos iob/ ne ſententiã p̃cipitanter ꝓferam⁹: ne indiſcuſſa temere iudicemus: ne mala audita cito nos moueãt: ne dicta paſſim ſine ꝓbatione credam⁹: Sicut domin⁹ mala ſodomę audita/ ſtatim noluit iudicare: ſed ad ea cognoſcenda p angelos deſcẽdit. Unde dixit: Deſcendã ꝛ videbo vtrum

B

C De pe. diſ. 2. c. ſapiens

Ps. 106.

Myſtice.

clamorē qui venit ad me/ope cōpleuerint. Gen̄.xviij.c.tamē cū ea vera eſſe repperit/ſine mora percuſſit: dans nobis exēplū: ſicut dicit Greg⁹: maiora crimia tarde credere: ſed cū fuerint cognita/cit⁹ punire. Vn̄ Eccl.xj.a. Prius q̄ interroges/ ne vitupes quēq̄: ꝛ cū interrogaueris/ corripe iuſte. Itē in ꝑſona

Myſtice. eccleſie. Cauſā quā neſciebā: operādo:

a Diligētiſſime i/ueſtigabā: in carna/libus corrigēdo. Vbi videt Greg⁹. innuere q̄ ſoli boni debēt con/ſtitui iudices/maxime in cauſa ſpūali. Unde

Al. ſecus Luc.x.a. Miſit illos binos ꝛc. Ibi Gloſa. Per hoc q̄ binos mit/tit/innuit q̄ nemo p̄di/cationis officiū debet ſuſcipe: qui ad alios charitatē nō habet. j.Corinth.vj.a. Se/cularia iudicia ſi habueritis: contemptibiles q̄ ſunt in eccleſia illos cōſtituite ad iudicandū.i.illos q̄ ſūt minoris meriti/ter/renis negocijs ꝑpōite. Vn̄ ꝛ moyſes ad cōſiliū ietro ſup ꝑplīn viros de plebe cōſtituit: Exo.xviij.d. Et apl̄i /ſeptē diacōes ad miniſtrandū paupibus elegerunt. Act.vj.a. Ubi dixerūt apl̄i: Nō eſt equū nos derelinquere verbū dei/ꝛ miſtrare mē ſis. Greg⁹.tn̄ dicit: cū deſunt tales q̄ cauſis exteriorib⁹ deſer/uiant/ſpūales ꝑrimoꝝ negocijs debent adeſſe quātū decen/ter poſſunt/ſalua ordinis et religionis diſciplina. b Con/terebā molas iniqui ꝛc. Ad litterā patēt hec de iob: qui

Myſtice minores/cōtra diripientes defendebat. Myſtice de eccleſia. Iniqu⁹ eſt diabolus: mole ei⁹/occulte inſidie ei⁹: dentes/apta culpe ꝑpetratio: preda/aīa iā peccato illaqueata. Dicit ergo eccleſia: Cōterebā/p̄dicando: molas.i.occultas inſidias: iniqui.i.diaboli: Et de dentib⁹ illi⁹.i.de aptis peccatis: Auferebā predam.i. animā iā peccato captā.q.d.occul/tas inſidias demonū vt vitarent ꝑdidi: ꝛ iam lapſos i pecca/to liberaui. Nota ꝑceſſum: Iob iuſt⁹ fuit in actib⁹ ſuis: pius in ꝑximi infirmitatib⁹: pater in pauperū neceſſitatib⁹: ſtrenu⁹ i negocijs ꝛ iudicijs terminādis: fortis in oppſſis liberandis. Sed cū dicat dn̄s Matth.vj.a. Attendite ne iuſticiā veſtrā corā hoīb⁹ faciatis: Et apl̄us.ij.Corinth.iiij.b. Nō em̄ noſ/metipſos p̄dicamus.i.p̄dicare debemus: Ideo quęret aliq̄s: quare iob bona ſua recolat: Ad hoc dicim⁹: vt ex hoc cōſolet in aduerſis: in quo docuit nos ſimiliter facere cōtra deſpera/tionē. Licz em̄ ſācti bona ſua occultare deſiderēt: tamē vt eo/

Matth.9.d rum exemplo alij ꝑficiant/aliq̄n oſtēdūt. Unde cecis illumi/natis p̄cepit domin⁹/ne cui dicerent: illi tamē diffamauerunt hoc vbiq̄. Sequit: c Dicebāq̄/ in nidulo meo mo/riar: id eſt i tranq̄llitate pacis: licet modo aduerſitate ꝑmar. e Et ſicut palma multiplicabo dies: id eſt multo tem/pore in pace illa ꝑmanebo: licet cū difficultate ad illū ſtatum ꝑueniā: ſicut palma q̄ tarde ꝑficit/ſ3 diu in viriditate cōſiſtit. f Radix mea: id eſt occulta cogitatio. g Aperta eſt iuxta aquas: id eſt expandit/ ad ꝑcipienda veritatis fluen/ta.q.d.cogitatio mea veritatē intelliget. h Et ros mora/bit in meſſiōe mea. Ad litterā.q.d. adhuc habeo agros ꝛ ſegetes. i Gloria mea.i.ꝓſperitas k Semꝑ inno/uabit: l Et arcus me⁹: id eſt poteſtas mea/mihi reſtau/

Myſtice. rabit. Vel Myſtice in ꝑſona eccleſie. c Dicebāq̄: id eſt dicam tempore illius future tribulationis. d In nidulo meo moriar: id eſt in fide/extra quā nō fiunt fetus: De quo

Pſ.83. Pſ. Paſſer inuenit ſibi domū/ꝛ turtur nidū ꝛc. e Et ſi/cut palma multiplicabo dies: id eſt paulatim ꝑficiam: Et licet cum difficultate et multo tēpore: tamē ꝑueniā ad pa/

Pſ.91. cis et lucis patriā: vbi diu.i.i eternū manebo. Pſ. Iuſtus vt palma florebit. Nō ſubito/ſicut illi: de quibus Prouerb.xiij. b. Subſtantia feſtinata minuet: que autem paulatim colligit manu/multiplicabit. Palma infer⁹ eſt aſpera ꝛ deſpecta: ſu/perius folijs ꝛ fructibus pulchra: Sic eccleſia inferius in ter/ra deſpicit/aſpera ꝑ penitentiā: ſ3 ſuperi⁹ in celo pulchra ē ꝑ gloriā. Item palma inferius eſt anguſta/ſuperius ampla: ſic eccleſia ad terrena anguſta/ ad celeſtia lata eſt. f Radix mea aperta eſt iuxta aq̄s: id eſt chriſti incarnatio in fide radicata ſiue manifeſta eſt: iuxta decurſum noſtre mortalita/

a diligētiſſime iueſtigabam.
b Cōterebā molas iniqui: ꝛ de dentib⁹ illius auferebā prā/
c d dā. Dicebāq̄: i nidulo meo
e moriar: ēt ſicut palma mul/
f tiplicabo dies. Radix mea
g h āpta eſt iuxta aquas: et rōs
i morabit i meſſiōe mea. Glō/
k l riā mea ſēmꝑ inouabit: ꝛ ār/
m cus meus in mānu mea in/
n o ſtāurabitur. Qui me audie/
p bāt / expectabāt ſentētiā: ēt intenti tacebant ad conſiliū
q meum. Verbis meis addere
r nihil audebāt: ꝛ ſūp illos ſtil/
s labat eloquiū meū. Expēcta
t v bāt me ſicut pluuiā: ꝛ ōs ſuū
x y āpiebant q̄ſi ād imbrē ſeroti/

tis. Vn̄ Pſ. de chri/ Pſ.1.
ſto ait: Et erit tāq̄ li/gnum qd̄ plantatū eſt ſec⁹ decurſus aquarū. B
b Et ros mo/ Al.
rabit in meſſione mea: id eſt gratia de/ſup veniēs/iuſtoꝝ ani/mas iam maturas ꝛ a terra deciſas/ dignas faciet/vt i celeſtib⁹ hor/reis colligant. Eſt aūt meſſis ecclie duplex. Una iuſtificatiōis/ q̄ falce p̄dicationis deciſi a terra fideles per gratiā colligunt in grangia militantis eccleſie. De hac meſſe dicit Ioh.iiij.c. Videte regiones/q3 albe ſūt ad meſſem. Alia eſt glorificati/onis/ qua falce mort fideles deciſi/ a miſia per gloriā colli/gunt in horreū eccleſie triūphantis. De hac dicit Eſa.ix.a. Letabunt coram te/ſicut qui letant in meſſe. Pſ. Veniētes Pſ.125.
autem venient cum exultatione/portantes manipulos ſuos. i Glīa mea: de multiplicatiōe et ſtatu fideliū: k Sem/per innouabit: de bono i melius ꝑficiendo. Vel inno/uabit/ꝑ penitentiā: ſi q̄ſq̄ ceciderit ꝑ culpā. l Et arc⁹ meus: id eſt ſacra ſcriptura. m In manu mea: id eſt in opatione bona: n Inſtaurabit. Qd̄ fit cū illud qd̄ ſtu/dendo cognoſcit/viuendo implet. De hoc arcu dicit Eſaie vij.d. Cū ſagittis ꝛ arcu igredient illuc: Et loquit de apl̄is. o Qui me audiebant: expectabāt ſententiā/mea3 ſc3 quaſi ſenioris. Ad litterā patent hec de iob. Tante em̄ re/uerentie fuit apud omnes/vt eo loquente oēs tacerent. Sed Myſtice
myſtice: de eccleſia q̄ in fine tribulationibus ꝓſſa reminiſcens prioꝝ tempoꝝ/dicet: Qui me audiebāt: docentē ꝛ p̄di/cantē: expectabant ſententiam: nō ſicut erronei: q̄ mō quaſi docēdo p̄currūt. Luc.xix.g. Oīs populus ſuſpenſus erat/audiens illū. p Et intenti tacebant ad conſiliū meū. Nō econuerſo/multi ipſa p̄cepta emolliūt: cōſilia ad terrorē dicta aſſerunt. q Verbis meis addere nihil audebant: nouū vel extneū. Apoc.vlt.d. Si q̄s appoſue/rit ad hec: apponet de⁹ ſup eū plagas ſcriptas. Deut.iiij.a. Nō addetis ad verbū qd̄ loquor vobis: nec auferetis ex eo. r Sup illos ſtillabat eloquiū meū. In hac ſtillatiōe eloquij/menſura p̄dicationis iuxta capacitatē audientiū acci/pit. In verbis autē p̄cedentibus cōmendat reuerentia audi/torū: hic indicat diſpenſatio magiſtroꝝ. Debet em̄ q̄ docet vel predicat/vires audientiū attendere/ne paruis ſublimia: ꝛ iō nō ꝓfutura loquat. Hinc ē q̄ ad mēſam tabnaculi p̄cepit dn̄s fieri non ſolū phialas: ſ3 etiā ciathos. Exo.xxv.c. Per phialas alta p̄dicatio: ꝑ ciathos hūilis p̄dicatio ſignificat. Qui hoc attendit/bon⁹ eſt diſpenſator. Luc.xij.e. Quiſpu/tas eſt fidelis diſpenſator ꝛ prudens: quē cōſtituit dn̄s ſuper familiā ſuā: vt det illis i tpe tritici mēſurā. s Expectabat me.i.rorē p̄dicatiōis mee: t Sicut pluuiā/deſideriti ſupple agricole/tpe ſiccitat: vt potu ſācte p̄dicatiōis aridi ir/rigarent. v Et os ſuū.i.cordis deſideriū. x Apiebāt: qd̄ prius fuerat clauſum ꝛ obturatū terra.i.amore terrenoꝝ. y Quaſi ad imbrē ſerotinū: qui magis deſiderat. Ad litterā: Imber temporane⁹ eſt imber veris: ſerotin⁹ imber in Myſtice
fine autūni. Myſtice: Predicatio legis ꝛ ꝓphaꝝ/fuit imber tēporane⁹: Predicatio chriſti ꝛ apl̄oꝝ/imber ſerotinus: que quaſi in fine mūdi venit. Unde.j.Corinth.x.c. Nos ſumus Moraliter
in quos fines ſeculi deuenerūt. Moraliter. Imber tempo/rane⁹ eſt gratia in p̄ſenti. Serotinus/gloria in futuro. Vel tē/poране⁹/gloria ꝑueniēs: ſerotinus/gratia ſubſequēs. Hiere. v.f. Metuamus dominū qui dat nobis pluuiā temporaneā

⁊ ſerotinã ĩ tẽpore ſuo. a Si qñ ridebã ad eos: ex leticia: b Non credebant. i. dubitabant: an. ſ. riſiſſem. Ita enim iob moderabat ſe erga ſubditos: vt ⁊ ridens timeret: ⁊ iratus amaretur: Sic prelatus (vt dicit Grego⁹.) ſe debet habere ad ſubditos / vt ridens timeri / ⁊ irat⁹ poſſit amari: ne nimia leticia vilẽ: vl' ĩmoderata ſeueritaſ reddat odioſum. Prouerb. xix. b Sicut fremit⁹ leonis / ita ira regis: et ſicut ros ſup herbã / ita ⁊ hilaritas ei⁹. i. fecũda ⁊ vtilis et ſuauis. c Et lux vultus mei nõ cadebat in terrã: q. d. hilaritas quã exhibebam ſubditis / nõ erat ꝓpter appetitum terrenoꝝ: ſed propter deũ. Eccs. ij. c. Oculi ſapiẽtis ĩ capite ei⁹: id eſt in chriſto / cui⁹ opa videt imitãda. Prouerb. xvij. d. In facie prudẽtis lucet ſapiẽtia / oculi ſtultoꝝ ĩ finibus terre. Uel in pſona capitis dicit eccleſia: Si qñ ridebam ad eos. i. ad homies. i. ſi fauorẽ gratie aliqñ eoꝝ operibus cõferebam: Nõ credebant. i. nõ erãt ſecuri: ſꝫ de ſua infirmitate titubabant. Et lux vultus mei. i. claritas viſionis chriſti: non cadebat in terrã. i. in terrenos. Et hoc dic̃ eccl'ia: q2 claritas chriſti terrenis pdicatorib⁹ non apparet. Uel q2 ipa / clara myſteria chriſti / terrenis non pdicat. Uel q2 chriſtus claritatẽ ſuã in iudicio peccatoribus abſcondet. Uñ Eſa. xxvj. b. ſcõm litterã. lxx. Tollat impi⁹. i. tollet / ne videat gloriã dei. d Si voluiſſem ire ad eos: ſedebã prim⁹. i. in pmo ⁊ nobiliori loco quaſi maior. e Cũq; ſederẽ quaſi rex. Hic ipa hiſtoria edificat ⁊ docet: vt ĩ rectore quolibet / ⁊ regẽdi auctoritas ſit / ⁊ benignitas cõſolandi. Unde ſamaritan⁹ vulneribus ſauciati / adhibuit vinũ ⁊ oleũ. Luc. x. f. Et in arca tabnaculi / vga ſimul ⁊ mãna fuerũt. Myſtice de chriſto: d Si voluiſſem ⁊c̃. Hic notat ꝙ dñs qñ vult venit: ⁊ qñ venit / primus ſedet in corde noſtro: q2 aduẽtus eius gratuit⁹ eſt: ⁊ appetitus deſiderij eius / ceteris deſiderijs non equalis. Unde ſup illud Bonũ mihi lex ⁊c̃. Dicit Glo. Plus diligit charitas deũ / ꝙ̃ cupiditas aurũ vl' argentũ. e Cunq; ſederẽ ⁊c̃. q2 q̃ſi rex ſedet dñs in corde. f Circũſtante exercitu: q2 circũſtrepentes motus aiaꝝ regit. Prouerb. xx. b. Rex q ſedet in ſolio ⁊c̃. Uel quaſi rex ſedet dñs in corde: q2 pſidentẽ mẽtibus electoꝝ / circũſtat eũ turba virtutũ. Prim⁹ ſedet: q2 electi pri⁹ eterna cogitãt: poſtea tpalia ad neceſſitatẽ ꝓcurant. Matth. vj. d. Primũ q̃rite regnũ dei: ⁊ iuſticiã ei⁹ ⁊c̃. g Erã merentiũ. ſ. p icolatu pñtis miſie ⁊ dilatiõe pñe / h Cõſolator / ꝓmiſſiõe. Uñ Ioh. xvj. e. Uos q̃dẽ nũc triſticiã habetis: iterũ aũt videbo vos: ⁊ gaudebit cor veſtrũ ⁊c̃. Uel ad eccleſiã põt hoc referri / in q ordo doctoꝝ q̃ſi rex pſidet: quẽ fideliũ turba circũſtat: q corda merentiũ ꝯſolat / dũ erũnas pſentis miſerie ſeu pegrinationis ꝓmiſſione eterne remuneratiõis leuiat: Sic̃ aplus Roma. viij. d. Exiſtimo ꝙ nõ ſint cõdigne paſſiones ⁊c̃. Ideo dicit Ecc⁹. vij. d. Ne deſis plorãtib⁹ in cõſolatiõe / ⁊ cũ lugẽtib⁹ ambula.

45. diſ. c. diſciplina. in fi.

Myſtice.

Myſtice.

Pſ. 118.

a nũ. Si qñ ridebã ad eos: nõ
b c credebãt: ⁊ lux vult⁹ mei nõ
d cadebat in terrã. Si voluiſſem ire ad eos: ſedebam pri-
e mus. Cũq; ſederẽ quaſi rex
f g circũſtãnte exercitu: erãm tñ
h merentium cõnſolator.
b Nunc aũt Ca. XXX.
n deridẽnt me iuniores
k l tpe: quoꝝ patres nõn
m dignabar põnere cũ canib⁹
n o gregis mei. Quoꝝ vtus ma-
p q nuũ erat mihi ꝓ nihilo: et vi-
ta ipſa putabantur indigni:
r s egeſtate ⁊ fame ſteriles. Qui
t v rodebant in ſolitudine ſqualentes calamitate ⁊ miſeria:
y z Et mandebant herbas ⁊ ar-
a borũ cortices: ⁊ radix iunipe-
b c roꝝ erat cib⁹ eoꝝ. Qui dẽ cõ-
d e uallib⁹ iſta rapiẽtes: cum ſin-
f gula reppeiſſent: ad ea cum

Expo. Ca. XXX.

b Nunc aũt deridẽt ⁊c̃. Littera plana eſt / ⁊ apta hiſtoria. Reminiſcit em̃ iob q̃nta afflictis exhibuerit bñficia pietatis: q nũc a ſtultis ⁊ penit⁹ idignis deridet. Myſtice. Qd myſtice exponit de eccl'ia / cui⁹ pſonã gerit iob: q in extremis tpib⁹ ab aduerſarijs ſuis oppſſa: antiq regimis ⁊ pietatis reminiſcẽs / ꝯq̃rit ſe ab hereticis derideri. Dicit g Nũc autẽ. q. d. eccl'ia in tpe pſecutiõis: ita fui olim merentiũ conſolatrix / qñ libere currebat ſancta pdicatio: Nũc autẽ deridẽt me iuniores tpe. i. doctrinã meã. Uel me. i. doctores ⁊ plaros: quoꝝ vita ab hereticis deridet: et ꝓpter eos tota eccl'ia. Roma. ij. d. Qui in lege gl'iaris: p puaricationẽ deũ inhonoras: Nomẽ em̃ dei blaſphemat p vos inter gẽtes. Iuniores tpe / dicũt heretici: q2 ipſi ab eccl'ia / nõ eccl'ia ab eiſ cepit exordiũ: ex q egreſſi ſunt. Uñ. j. Ioh. ij. c. A nobis exierũt: ſed ex nob nõ erãt. l Quoꝝ patres. i. hereſiarchas. k Nõ dignabar. i. õdignabar. l Ponere. i. ãnumerare. m Cũ canib⁹ gregis mei. i. cũ ſctis doctorib⁹: q hñt linguã medicinalẽ / odioſi lupis: et bolíſmũ. i. deſiderium comedẽdi vel mordẽdi patiũt. i. ſalutẽ aiarũ eſuriunt. Uñ Pſ. Famẽ patient vt canes: ⁊ cicũibũt ciuitatem. Et cuſtodiũt gregẽ fideliũ. Eſa. lxij. b. Sup muros tuos hieruſalem ꝯſtitui cuſtodes: tota die ⁊ nocte / ppetuo nõ tacebũt. n Quoꝝ. ſ. hereticoꝝ. o Uirt⁹ manuũ. i. opatio. p Erat mihi ꝓ nihilo: q2 ſine charitate. Uñ. j. Corinth. xiij. b. Si tradidero corp⁹ meũ ita vt ardeã: charitatẽ aũt nõ habuero: nihil mihi pdeſt. Heb. xj. a. Sine fide impoſſibile eſt placere deo. q Et vita ipſa putabant indigni: imo ad lraz ſic ẽ: ſic dic̃ Aug⁹: Pctõr indign⁹ ẽ pane q veſcit. Uel vita gr̃e ⁊ glorie ſunt indigni. Uel ſic ſm Greg. Uita ipſa putabant indigni. i. honore q exhibet eis ꝓ miraculis: vel ꝓ auſteritate vite: q2 ſine hũilitate hec faciẽt. Uel vita. i. chriſtiano noĩe: qd falſo ſibi vſurpant. r Egeſtate. i. defectu vere ſcientie. s Et fame: id eſt deſiderio ſciendi / ſteriles. Heretici em̃ cognitionẽ ſupne ſcie / q plus appetũt / plus amittunt. Scrutant em̃ ꝓfunda vt docti ⁊ loquaces videant: non vt iſtruãt vl' inſtruant: De qb⁹. ij. Timoth. iij. b. Semp diſcẽtes: ⁊ nũq̃ ad veritatis ſciẽtiã puenientes. Prouerb. xxiij. a. Noli laborare vt diteris: ſꝫ prudẽtie tue pone modũ: Nec erigas oclos tuoſ ad opes q̃s nõ potes hre: q2 faciũt ſibi pẽnas vt aqle / ⁊ volabũt in celũ. Roma. xij. a. Non plus ſapere ⁊c̃. t Qui rodebant: circa corticẽ ſcripture laborãtes: ⁊ nũq̃ ad medullã ſpiritalis intelligẽtie puenientes. v In ſolitudine. i. extra eccleſiã / a ſocietate fideliũ ſepati. Eſt em̃ ſolitudo mala: De q Eccs. iiij. c. Ue ſoli. Eſt etiã bona: De q Oſee. ij. c. Adducã eã in ſolitudinẽ: et ibi loquar ad cor eius. x Squalẽtes calamitate ⁊ miſeria. i. moꝝ pnicie ⁊ ſenſus prauitate deſpecti. y Et mãdebãt herbas. i. leuia tm̃ intelligebãt / ⁊ exteriora q oib⁹ patẽt. Uel herba eſt trena cõſolatio / quã appetũt. z Et arboꝝ cortices. i. gloriã exteriorẽ / quã querũt. Uel cortices ſũt exteriora dicta patrũ antiquoꝝ. Heretici em̃: vt dicit Greg⁹. vix quedã tenera et exteriora cognoſcũt de ſacra ſcriptura. Ul' herbas mãdere / ẽ miora pcepta legis ſuare / ⁊ maiora negligere: Quos dñs increpat / Matth. xxiij. c. Ue vob ſcribe ⁊ phariſei hypocrite q decimatis mẽthã ⁊ anethũ ⁊ cyminũ: dando. ſ. vel exigendo: ⁊ reliq̃ſtis q grauiora ſũt legis / iudiciũ / ⁊ miſicordiã / et fidẽ: Hec oportuit facere / ⁊ illa nõ obmittere: Duces ceci / excolãtes culicẽ / camelũ aũt glutiẽtes. Arboꝝ vo cortices mãdere / ẽ ſolã lre ſupficiẽ venerari: nec q̃cq̃ de ſpũali itelligẽtia cuſtodire. Et q2 tales p ea q dicunt / tm̃ terrena appetũt / ſubdit: a Et radix iuniperoꝝ erat cibus eoꝝ: id eſt auaricia in corde latẽs: quã dum cogitant / quaſi cibo ea veſcunt. Et recte p radicẽ iunipi auaricia ſignificat: q2 ſic ex radice iuniperi frutex ſpinaꝝ orit: ſic ex auaricia oĩa pctã / q q̃ſi ſpine mẽtẽ lacerãt / oriũt. Uñ. j. Timoth. vlt. b. Radix oĩꝫ maloꝝ ẽ cupiditas. Et quõ ab hac radice pũctiões oriant: ſtati ſubiũgit apl's: Quã quidã appetentes / errauerũt a fide: et inſeruerũt ſe dolorib⁹ multis. b Qui. ſ. heretici: c De cõuallib⁹. i. d hũilib⁹ patrũ dictis: d Iſta q p ſe vident facere. e Rapiẽtes. i. violẽter exponẽtes: ⁊ a vero ſẽſu diſtorq̃ntes in teſtimoniũ ſui erroris. f Cũ ſingula reppiſſẽt: ad ea cũ clamore currebãt. i. deſiderio clamãdi: q2 oẽ qd ſen-

Pſ. 58.

Al. mandu-cabant

ſtunt heretici/ſtatim ad aures hoīm diuulgare conanť. a ❡In deſertis habitabāt torrentiū/ꝛ in cauernis terre vl ſup glareā. Torrētes/dicunť riui qui hyemalib⁹ aqs colli/gunť: ꝛ certis tpib⁹ areſcūt. Per qs ſignificanť doctores he/reticoꝝ: q tpe pſecutiōis creſcūt: ſ; redeūte pace eccleſie/ꝛ ſilio/ne ꝛ rōcinatiōe fideliū ex/iccanť. De his tor/

† Pſ.17. rētib⁹ dicit Pſ. Tor/rētes iniqtatis cōtur/bauerūt me. Per ca/uernas terre/intelligū/tur clādeſtina ꝯuenti/

B cula hereticoꝝ: vbi cō/ueniunt/ vt errori ſuo ꝑbeāt ex ipa occulta/tiōe reuerētiā/ quā nō valēt ex rōne. Unde i typo hereticoꝝ dicit mulier: Prouer.ix.d. Aque furtiue dulcio/res ſūt: ꝛ panis abſcō/ditus ſuauior. Glaree dicūť minuti lapides

a clamore currebāt. In deſer/
tis habitabāt torrentiū/et in
cauernis tre/vel ſup glareā.
b Qui inter huiuſcemodi letā/
c d banť: ꝛ ēſſe ſub ſentib⁹ dēli/
e f tias cōputabant. Filij ſtūl/
g h torum ꝛ ignobiliū: et in terra
i penit⁹ nō parentes. Nūnc in
k eoꝝ canticū verſ⁹ ſum: et fa/
ctus ſum eis prouerbium.
l m Abōmianť me ꝛ lōnge fūgi/
n o ūnt a me: ꝛ fāciē meā cōſpue

p re non verenť. Pharetram
q enim ſuam aperuit/ et āffli/
r s xit me: ꝛ frēnum pōſuit in os
t meū. Ad dēxterā orientl̄ ca
lamitatis mee ilico ſurrexe/
u x rūt. Pēdes meos ſubuērte/
y rūt/ ꝛ oppſſerūt quaſi fluctib⁹
z a ſēmitis ſuis. Diſſipāuerūt iti
b c nera mea: inſidiāti ſunt mihi
d e ꝛ ꝑualuerūt: ēt non fuit q fer/
f ret auxiliū. Quaſi rupto mu
g h ro: ꝛ āpta ianua irrūerūt ſup

dicarē indignis/q inde peiores fieret. Matth.vij.a. Nolite ſctm̄ dare canib⁹ ꝛc. Prouerb.ix.b. Noli arguere deriſorē ne oderit te. Eccl.xxviij.d. Uerbis tuis facito ſtatherā/et frenos ori tuo rectos: et attēde ne forte labar̄ i lingua. Uſ.ij. Ma/chab.x.f. Cū vehemens pugna eſſet: apparuerunt aduerſa/rijs viri q̄nq de celo in equis/frenis aureis decori ducatū p̄bētes iudeis. Zach.xiiij.d. In die illa erit qd ſup frenū eq eſt ſctm̄ dn̄o/ t ❡Ad dexterā ori/entis calamitatis mee ilico ſurrexe/rūt. i. q videbanť ſe/dere vel ſeſſuri ad dex/terā chriſti: cui nomē oriens: Zach.vj.c. Il/li pſequūť me: vel ma/li pſequūť ſeſſuros ad dexterā. Uel calami/tates: ꝛ ſic planior ē littera.

Al. calami/tates

Al. ſemitas meas

qs aq̄ fluuialis trahit: Et ſignificāt leues mētes hoīm: q nul/la ſtabilitatis grauitate ſolidanť: quos quaſi de loco ad locū ſemꝑ trahūt flumia erroꝝ. Uñ aplus exhortās ad ſtabilitatē fidei: dicit Eph.iiij.c. Nō ſim⁹ paruuli fluctuātes: nec circū/feramur oī vēto doctrine. Dicit ğ eccl'ia ꝯ hereticos: In de/ſertis habitabāt torrētiū. i. in ꝑdicatiōib⁹ ꝛ doctrinis he/reſiarchaꝝ deſtis a gr̄a: Et in cauernis tre. i. i occult̄ do/ctrinis eoꝝ q trena ſapiūt. Quos dn̄s deteſtať Matth.xxiiij. b. Tūc ſi qs dixerit vob: Ecce hic ē chriſt⁹ aut illic: nolite cre/dere: Surgēt em̄ pſeudo chriſti/ꝛ pſeudo ꝓphe: ꝛ dabūt ſigna ꝛ ꝓdigia: ita vt in errorē inducanť: ſi fieri pōt: etiā electi. Si ğ dixerint vobis: Ecce in deſerto ē/nolite exire: ecce in penetra/lib⁹ eſt/nolite credere. Hoc ibi dicit/in penetralib⁹: quod hic dicit/in cauernis. Uel ſup glareā: ſupple habitabāt. i. ſup le/ues ꝛ mobiles homīes: qs ad errorē ſuū trahebāt. b ❡Qui inter huiuſcemodi/iniqtates. c ❡Letabanť: de quib⁹ flendū erat. Prouerb.ij.c. Qui letanť cū male fecerint/ꝛ ex/ultant in rebus peſſimis. d ❡Et eſſe ſub ſentibus: pecca/torū. e ❡Delitias cōputabāt. Nā cū aliquē ad errorem trahūt: vnde peccata alios ꝑdendo ſibi cumulāt: inde qſi du/ces iuſticie exultāt. f ❡Filij. i. imitatores. g ❡Stultoꝝ et ignobiliū. i. hereticoꝝ: q dicunť ſtulti ꝑ ignorantiā: ꝛ igno/biles ꝑ malā vitā. Hiere.x.c. Stultus fact⁹ eſt oīs hō a ſcien/tia ſua: cōfuſus eſt oīs artifex in ſculptili: qm̄ falſū eſt qd cōfla/uit. j. Regū.ij.f. Qui ꝯtēnūt me/ erūt ignobiles: dicit dn̄s ad heli. h ❡Et in terra penit⁹ nō parētes. i. in eccl'ia/ vel in terra viuentiū: a q extranei ſiūt/dū hic videri aliqd appetunt. i ❡Nūc. i. tpe aduerſitat̄. k ❡In eoꝝ cāticū verſus ſū: id eſt i deriſum. Per qd ſignificať tpus/q publice a reprobis irridebiť eccl'ia: ꝛ in ꝓuerbiū erit eis: qꝛ cū bonos ꝑ chriſto cruciari videbūt: inde ſimilitudinē maledicēdi accipiēt/dicen/tes: Sic eueniat tibi ſicut Laurētio. Uñ Thren.iij.b. Fact⁹ ſum in deriſum omi ꝑplo: canticū eoꝝ tota die. Et hoc eſt qd dicit hic: Et factus ſum eis ꝓuerbiū. l ❡Abomianť me/apte exprobrādo. m ❡Et lōge: nō loco/ſed merito. n ❡Fugiūt a me: nō greſſib⁹/ſed morib⁹. o ❡Et faciē meā cōſpuere nō verenť. ſ. verba cōtumelioſa/qſi ſputū ab ore defluēs/i ſanctos turpiť iaciēdo. Eſa.l.c. Faciē meā nō auer/ti ab increpātibus ꝛ cōſpuētib⁹ in me. p ❡Pharetrā em̄ ſuā apuit: de⁹. ſ. q ❡Et afflixit me. q.d. iob vel eccl'ia/oc/culto iudicio me flagellauit dn̄s. Oꝛ em̄ flagellať hō/videm⁹: ſ; nō ex q cauſa. Per pharetrā/occultū dei cōſiliū deſignať: Quā clauſā tenet: dū mala nr̄a videt/ꝛ tñ manū ad vindictā ñ cōmouet. S; illā apit/ꝛ ſagittā inde emittit: qñ feriēdo idicat qd i nob ei diſplicuit. Hiere.l.d. Apuit dn̄s theſauꝝ ſuū/ꝛ ꝓ/tulit vaſa ire ſue. r ❡Et frenū/ſiletij. s ❡Poſuit dn̄s i os meū: dicit iob vel eccl'ia: vt nō r̄ndere ad cōtumelias: vel ꝑ/

v ❡Pedes meos. i. infirmiores/terrenis ſeruiētes: qui tanto citius falli poſſunt: quāto minus ſupna intelligūt. x ❡Subuerterūt: heretici vel falſi fratres. i. ꝓmiſſiōib⁹ pſuaſos/vel minis per/territos/ vel cruciatibus fractos/a recto tramite diuerterūt: y ❡Et oppſſerūt: me. z ❡Quaſi fluctib⁹: maris. a ❡Se/mitis ſuis. i. prauis opibus ſuis. q.d. ſic fluctus maris ob/ruūt: ita maloꝝ opa obruūt infirmos: qꝛ cū infirm⁹ ꝑuerſos florere cōſpic̄: i pelag⁹ ꝑuerſitat̄/ſtati eū vnda miſerē imita/tiōis demergit. Hiere.xxxviij.f. Demerſerūt te i inferno/ꝛ i lubrico pedes tuos. b ❡Diſſipauerūt itinera mea. i. opa mea: dicit iob de malignis ſpiritib⁹: vel eccl'ia de pſecu/torib⁹: q ei⁹ itinera diſſipāt/dū infirmoꝝ mētib⁹ viā veritat̄ callida pſuaſiōe ꝑturbāt. Thren.iij.b. Concluſit vias meas lapidib⁹ qdris: ſemitas meas ſubuertit. Ibi Glo. Cōcluſit vi/as lapidib⁹ qdris. i. itinera diuinaꝝ ſcpturaꝝ philoſophorū qdratis eloquijs/ne ad optatā patriā citi⁹ recto tramite fidei ꝑueniant. c ❡Inſidiati ſunt mihi: ꝑ ſimulationē. d ❡Et ꝑualuerūt: qꝛ qs apte nequeūt trahere ad malū/diabolus vel pſecutores/bona ſimulādo ꝑuertūt. Unde Thren.iij.b. Urſus inſidiās fact⁹ ē mihi/leo in abſcōditis. e ❡Et nō fuit q ferret auxiliū: Qd de⁹ ꝑmittit/et ſuos ad tps relinqt/vt ꝓbet q ſint ei⁹: ꝛ vt poſtea gratior ſit ꝯſolatio. Uñ Eſa.liiij. b. Ad punctū in modico dereliq te/ꝛ in miſeratiōib⁹ magnis cōgregabo te. S; tēptatis ꝛ tribulatis ſemꝑ videť tarda cō/ſolatio. Uñ pħus: Deſiderāti aīo tarda videť ipſa celeritas. f ❡Quaſi rupto muro: fidei. g ❡Et apta ianua: erro/ris. h ❡Irruerūt ſuꝑ me: demones vel pſecutores. Mu/rus eccl'ie chriſt⁹: q ad nos ꝑtingere malignoꝝ ſpirituū curſū vetat. Eſa.xxvj.a. Saluator nr̄ poneť i ea mur⁹: ꝛ ātemura/le. Dicit aūt mur⁹: qꝛ aīaꝫ ꝓtegit. Dicit/antemurale: qꝛ etiā corp⁹ cuſtodit ab impetu demonū. Hic mur⁹ rūpiť: cū fides chriſti i corde nr̄o deſtruiť. Uel mur⁹ eccl'ie dī munitio diſci/pline: q diſſipata/hoſtis ingrediť. Thren.ij.b. Factus ē dn̄s velut īimic⁹: ꝑcipitauit hierl'm: ꝑcipitauit oīa mēnia ei⁹: diſ/ſipauit oēs munitiōes ei⁹. Itē mur⁹ eccl'ie/ſunt doctores ſa/cre ſcripture: quib⁹ ꝑ vitia diſſipatis/ libere hoſtis ingrediť. Thren.ij.c. Cogitauit dn̄s diſſipare murū filie ſion/tetēdit funiculū ſuū/ꝛ nō auertit manū ſuā a ꝑditiōe: luxitq3 antemu/rale/ꝛ mur⁹ pariť diſſipat⁹ ē. Ibi Glo. Murus diſſipat⁹ ē. i. rectores ꝛ defenſores. Itē mur⁹ eccl'ie/cuſtodia angeloꝝ: qꝝ adiutorio maligni ſpiritus arcenť: quib⁹ a nobis ſemotis ad tpus/meritis noſtris exigētibus hoſtis ingrediť. Eſaie.v.b. Auferā ſepē eius: id eſt eccleſie: ꝛ erit in direptionē: diruam maceriā eius/ꝛ erit in cōculcationē: ꝛ ponā eam deſertā. Itē mur⁹ eccleſie/virtutes anime: quib⁹ diſſipatis/ patet ingreſ/ſus hoſtibus. Prouerb.xxiiij.d. Per agrum hominis pigri tranſiui: ꝛ ꝑ vineā viri ſtulti: ꝛ ecce totum repleuerant vrtice:

opueru͂t ſupficiē eius ſpinꝫ: ⁊ maceria lapidū.i.cōgeries virtutū/deſtructa eſt. Jtē murꝰ dꝛ temptatio vel tribulatio. Pſ. Jn deo meo tranſgrediar murū. Pſ.17. Sequit: a Et ad meas miſerias: multiplicādas vel faciēdas. b Deuoluti ſūt: demones.ſ.vł reprobi: qꝛ prius ad ſuas. Unde Gregꝰ. Poſt ſuas reprobi ad nr̄as miſerias reuoluūt: qꝛ ad ea mala in qbꝰ ipſi iā implicati ſunt/ qſdā nobis vnitos trahūt. Al.†Abſtuliſti c Redactꝰ ſum in nihilū: ſm̄ eſtimationē reproborū: q ꝟrena tm̄ diligūt. Uñ q̄cqd de ꝟtutibꝰ electoꝝ vidēt/nihil eē eſtimāt. d Abſtulit quaſi ventꝰ.i.trāſitoria delectatio/q ē q̄ſi ventꝰ. e Deſideriū meū:

a b me: ⁊ ad meas miſerias de-
c uoluti ſunt: Redactus ſum
d in nihilū.†Abſtulit q̄ſi ventꝰ
e f deſiderium meū: ⁊ velut nu-
g h bes pertrāſijt ſalus mea.
i k Nunc aūt ĩ memetipſo mar-
l ceſcit aīa mea/⁊ poſſidēt me
m n dies afflictionis. Nocte os
o meū pforāt doloribꝰ: ⁊ q me
p comedūt/ nō dormiūt. Jn

de eternis bonis. Sed quō cōuenit h iob vel ſancte eccl'ie/ que oēm delectationē trāſitoriā q̄ſi venenū refugit et expellit? Ad hoc rn̄det Gregoꝰ. qꝛ fidelis ꝓplus ſe pati denūciat/ ꝙ eos q̄s diligit/ pati dolet: Quoꝝ deſideriū ventꝰ tollit/cū res q̄libet trāſitoria eternitatis appetitū deſtruit. Oſee.xiij.d. Adducet ventū vrentē dn̄s de deſerto aſcēdentē: ⁊ ſiccabit venas eius/ ⁊ deſolabit fontē eius: ⁊ ipſe diripiet theſaurū oīs vaſis deſiderabilis. f Et velut nubes.i.cito ⁊ leuit. g Pertrāſijt.i.ꝑfecte trāſijt. h Salꝰ mea.i.tpalis glīa. Sap.v.c. Spes impij q̄ſi lanugo q a vēto tollit. Prouerb.x.d. Quaſi tēpeſtas trāſiēs/ñ erit impiꝰ. Oſee.xiij.a. Quaſi nubes matutina/⁊ q̄ſi matutinꝰ ros ꝑteriens. i Nūc autē. Hic loquit iob in ꝑſona electoꝝ: q in vltimis tribulatiōibꝰ fortes inueniēt. Dicit ḡ: Nūc autē.i.in p̄ſenti vita. k Jn memetipſo marceſcit aīa mea: q ab auctoris lumīe repulſa ē: ſ in futuro vireſcet/in deo ſeipaꝫ trāſiēs. l Et poſſidēt me/nō: m Dies afflictiōis. Sꝫ poſtmodū erūt dies leticie ⁊ exultatiōis. Prouerb.vlti.d. Ridebit ĩ die nouiſſimo.q.d.ĩ ſua ⁊ oīm electoꝝ ꝑſona. Jd qđ ĩ p̄ſēti ē momētaneū ⁊ leue tribulatiōis nr̄e: ſup modū in ſublimitate eternū glīe pondꝰ opat in nob: nō cōtēplantibꝰ nobis q vident: ſꝫ q nō vident.ij.Corĩ.iiij.d. Gregꝰ. Oīa hec ad litterā exponunt d iob: q tn̄ ꝑtereo: qꝛ plana ſūt. Sꝫ qꝛ tpe vltime ꝑſecutiōis plures cadēt/⁊ pauci ſtabūt: Jdeo iob pauca de bonis: plura ꝟo de ꝟuerſis dic. Uñ ad illos q corruēt redit/dicēs: n Nocte os meū pforāt doloribꝰ. Si ipſi hiſtorie intendimꝰ: patet cauſa: qꝛ ſancti viri corpꝰ ꝑ ſinus vlcerū ſcaturiēs/ vermiū multitudo lacerabat. Allegorice. Si ꝟo allegorie myſteriū ꝑſcrutamur: qđ poſſa niſi fortes in eccl'ia deſignāt: q tn̄ in nocte vltime tribulatiōis dolore ⁊ timore cōcutient. Ait ḡ: Nocte.i.obſcuritate tribulatiōis: os meū.i.fortes mei: q q̄ſi oſſa corpꝰ/me ſuſtinēt ⁊ portant: pforāt doloribꝰ/ ꝓ caſu infirmoꝝ: ⁊ ꝓ timore de ſeipſis. o Et q me comedūt.i.cōſumūt/ q ad infirmos ⁊ carnales q corruent. p Non dormiūt. Hi ſunt maligni ſpiritꝰ/carnales de eccl'ia cōſumētes: q tāto magꝭ a tēptatiōibꝰ ñ q̄eſcūt: quāto nullo carnis pōdere grauāt. Eſa.v.g. Nō ē deficiēs neqꝫ laborās ĩ eo: nō dormitabit neqꝫ dormiet/neqꝫ ſoluet cingulū renū eiꝰ. q Jn multitudine coꝝ.ſ.demonū vel ꝑſequētiū: q graues ſūt ⁊ mlťi. r Cōſumit veſtimētū meū. Dicit eccl'ia.i.fideles/q mihi fidelit adherēdo/q̄ſi veſtimentū/ornabāt vndiqꝫ. Eſa.xlix.e. Oībꝰ his velut veſtimēto vel ornamēto veſtieris. De his etiā dꝛ Eſa.l.d. Oēs q̄ſi veſtimētū cōterent: tinea.i.luxuria/q de carne naſcit/et illā corrodit: vł d vana glīa/ q orit d ꝟtutibꝰ/⁊ eas deſtruit/comedet eos. s Et q̄ſi capitio tunice ſuccinxerūt me: ꝑſecutionibꝰ.q.d. vitā fidei ⁊ vocē p̄dicatiōis ĩ me ſuffocare nitūt. Capitio em̄ tunice/ſi collū ſtringat/⁊ vſus vocis ⁊ vitalis flatus necat. Et ideo infideles q fidei p̄dicationē extīguere moliūt: recte capitio tunice comparant. Ad litteram exponit de iob: o Qui me comedūt.ſ.vermes. p Nō dormiūt.i.nō q̄eſcūt. q Jn mltitudie coꝝ.i.ꝟmiū. r Cōſumit veſtimētū meū.i.corpus meū. s Et q̄ſi capitio tunice ſuccinxerunt me.i.vſqꝫ ad collū corrodūt me vndiqꝫ. t Cōpatꝰ ſū luto: qđ pedibꝰ cōculcat: ita iob a vilibꝰ ⁊ infimiſ cōtēnit. v Et aſſimilatꝰ ſū fauille ⁊ cineri.i.vilis ⁊ abiectꝰ reputatꝰ ſū. Et iō opto ꝯditionē meā mutari: ſꝫ quia differt gemo. Et h ē: x Clamabo ad te: non ad alium. ʒ Et nō exaudies me/ ſtati.i. ad effectū audies. Sic em̄ medicꝰ egroto differre facit qđ poſtulat licꝫ bonū ſit/vt deſideriū creſcat: ita dn̄s iuſtoꝝ affectibꝰ ſe ſubtrahit/vt ardētiꝰ deſiderēt/⁊ ſollicitiꝰ grāt/et dulciꝰ inueniat. Al.†Clamo ad te ⁊ nō exaudis

q r multitudine eorum cōſumit
s veſtimentū meū: ⁊ q̄ſi capi-
tio tunice ſuccinxerunt me.
t v Cōpatꝰ ſū luto/ ⁊ aſſimilatꝰ
x ſū fauille ⁊ cineri.†Clamabo
y ʒ ad te ⁊ nō exaudies me: ſto
a b ⁊ nō reſpicis me. Mutatus
c d es mihi in crudelē: ⁊ in duri-
e cia manꝰ tue aduerſari mihi.
f g Eleuaſti me/⁊ q̄ſi ſup ventū

a Sto: expectās auxiliū. b Et nō reſpicis me: vota mea differēdo. Tūc em̄ deꝰ dꝛ nō reſpicere vel nō audire: qñ vota eoꝝ differt. Uñ Pſ. Clamabo ꝑ diē ⁊ nō exaudies. Pſ.21. Et Threñ.iij.b. Ego cū clamauero ⁊ rogauero ⁊c. Abacuck.j.a. Uſqꝫ q dn̄e clamabo et nō exaudies: vociferabor ad te vim patiēs ⁊ nō ſaluab? Myſtice ĩ ꝑſona eccl'ie. Myſtice. t Cōpatꝰ ſū luto.i.vilis ⁊ abiecta ſū: dic eccl'ia: ſm̄ opinionē illoꝝ q me cōculcāt. v Et aſſimilatꝰ ſū fauille ⁊ cineri: ſm̄ opinionē eoꝝ q tm̄ iudicāt exterioꝛa: nec iterioꝛa vidēt. Sꝫ ſic ſub fauilla ⁊ cinere latet ignis q nō videt: ita ſub tribulationibꝰ ⁊ miſerijs q̄s in p̄ſenti eccl'ia patit/ latet ignis charitatis: q poſtea cōmutabit ĩ caminū ⁊ flāmā. Eſa.xxxj.d. Dixit dn̄s/cuiꝰ ignis ē in ſion: ⁊ caminꝰ eiꝰ in hierl'm. Hoc ē qđ dic eccl'ia: Cantĩ.j.b. Nigra ſū ſed formoſa. Aſſimilat aūt eccleſia luto: ⁊ vere q ad luxurioſos: de quibꝰ Pſ. Ut lutū platearū delebo eos. Pſ.17. Fauille q ad ſupbos: de qbus.ſ.xxj.c. Erūt ſic palee ante faciē venti: ⁊ ſic fauilla quā turbo diſꝑgit. Cineri/quo ad auaros: d quibꝰ Eccĩ.x.b. Auaro nihil ſceleſtiꝰ. Threñ.ij.c. Cōſperſerūt cinere capita ſua. x Clamabo: corde ⁊ ore: y Ad te: q potēs es dare qđ petit a te: q ſapiens es/ſciens cui ⁊ qñ dare debeas qđ rogaris: qui pius es/ nll'i denegās qđ iuſte poſtularis. ʒ Et nō exaudies me: liberando a tribulationibus. a Sto: quō ad bonos fide pugnās. b Et non reſpicis me: ferēdo auxiliū: q̄ſi nō curans de liberatione mea. Eccleſia tpe ꝑſecutionis ſue ſtat fide: deſiderijs clamat: nec exaudit: nec reſpicit: quod alto cōſilio dei fit: vt patientiū deſideria creſcāt. Ex dilatione em̄ vt dic Gregꝰ. creſcit deſideriū: ex deſiderio intellectꝰ auget. Jntellectꝰ ꝟo cū intendit/affectꝰ ĩ deū ardētiꝰ apit: q affectꝰ ad ꝓmerēda celeſtia/tanto fit capax/quāto fuerit lōganimis expectādo. c Mutatꝰ es mihi in crudelē: Non parcēs culpe: ſed diſtricte feriēs. Sed cū in deo q benigniſſimus ⁊ ſimpliciſſimꝰ ē/nō ſit nec eſſe poſſit mutabilitas aut crudelitas aliqua: quō dicit eccl'ia: Mutatꝰ es mihi ĩ crudelē? Ad h dicit Gregꝰ. ꝙ ſic deꝰ dicit: ſine zelo/ zelans: ſine penitētia/penitēs: ſine miſcoꝛdia/miſericors: ſine futuritiōe/ꝑſcius: ſine ira/iraſcēs: ita ſine crudelitate/crudelis dꝛ. Crudelis qppe dꝛ: qñ diſtricte feriēdo nō ꝑcit. Uñ eccl'ia hāc crudelitatē potiꝰ ſibi attribuēs ꝙ deo/nō dixit: Mutatꝰ es ĩ crudelē: ſed adiūxit/ mihi /vt oſtēderet ꝙ ipſa mutatio nō eſt in qualitate iudicis: ſed ĩ mēte patiētis. Uñ Eſa.xxvij.a. Quis dabit me ſpinā ⁊ veprem.q.d.nō ex me/ſed ex peccatis hoīm habeo aſperitatē. d Et in duricia manꝰ tue.i.potētie vel ꝑcuſſiōis tue. e Aduerſaris mihi.i.aduerſari videris. Sicut enim manus medici dura videt egroto dum ſecat carnem putridā: ⁊ tamē eſt medicinalis ⁊ ſalutifera: Jta manus dei infirmis dura credit: dum voluntati eorum cōtraria hoc quod in eis diſplicet feriendo ꝑſequitur. f Eleuaſti me: tranſitoria ꝓſperitate. g Et quaſi ſuper ventū: qui cito tranſit/⁊ nullum pondus ſuſtinet:

Al. nō hȝ hīc a Ponens/eliſiſti me valide: pſperitatem quam de/
deras ſubtrahendo. Et bene dicit: Sup ventum: quia pſens
gloria ſiue felicitas nulla ſtabilitate ſolidat. Et ideo velut ele/
uatus ſuper ventum ponit: qui pſperitate tranſitoria gratu/
latur. Ad hoc enim ſolum/dicit Gregori⁹/ fugitiue felicitatis
aura ſubleuat/vt dete
Al. †valde rius ī infimis ſternat.
B Unde quidam: Iam
Al. †tradas nō ad culmina rerum
Al. †oīs viuētī iniuſtos veniſſe que/
Al. †conſūma/tionem roꝛ: tolluntur in altum
vt lapſu grauioꝛe ru/
ant. Hic caſus in iob
viſus eſt: ſed in infir/
mis verus eſt: de qui/
†Ps. 72. bus Ps. Deieciſti
eos dum alleuarent.
b Scio quia moꝛ
ti trades me: quia
nullus ē cui moꝛs par
†Ps. 88. cat. Unde Ps. Quis
eſt homo qui viuet et
non videbit moꝛtem? Nam etſi helias raptus ſit in celum:
moꝛtē diſtulit/non euaſit. Me/dico deſcenſurum: c Ubi
conſtituta eſt domus omni viuenti: id eſt omni homī.
Infernus enim ante aduentum chꝛiſti/domus erat omnium.
Unde. Gē. xvij. d. In pꝛofundiſſimū infernum deſcendent om/
nia mea. Sed erat ibi duplex locus. ſ. ſuperioꝛ/vbi boni expe/
Myſtice. ctabāt: inferioꝛ/vbi damnati igne ppetuo cruciant. Myſtice
autem cōueniunt hec infirmis: qui carnaliter viuentes/ad do/
mum moꝛtis eterne pueniunt. Nōnulli citius per penitentiā
redeunt: quibus verba domini ſunt eruditio/nō extinctio: De
quibus ſubditur: d Uerūtamē non ad conſumptio/
nem eoꝛum. ſ. hominū/ſed peccatoꝝ ſuoꝛum. e Emit/
tis manū tuam: id eſt pcuſſionem tuā: qua pcutis/ſicut pa
ter vt coꝛripias. Iudith. viij. d. Flagella domini ad emenda/
tionem noſtram ꝛc. f Et ſi coꝛruerint: in peccatum. g
Ipſe: non alius: h Saluabis: per gratiā. Deut. xxxij. f.
Ego occidam/ et ego viuere faciam. Gē. v. c. Ipſe vulnerat et
medet: percutit ꝛ manus eius ſanabunt. Oſee. vj. a. Cepit et
ſanabit nos: pcutiet ꝛ curabit nos. Et tūc cognoſcitur flagelli
Ps. 59. vtilitas: vt recte dicat: Deus repuliſti nos ꝛ deſtruxiſti nos/
iratus es/ꝛ miſertus es nobis/in ipſa/ꝛ ex ipſa pſecutione.
i Flebam quōdam: ex cōpaſſione cōdolendo. k Su/
per eo qui afflictus erat: coꝛde vel coꝛpoꝛe. Ita apoſto
lus. ij. Coꝛinth. xj. g. Quis infirmat ꝛc. Roma. xij. d. Flere
cum flentibus. l Et compatiebat anima mea pau/
peri: ex pietate neceſſaria tribuendo. Sic maria Luc. vij. f.
pmo rigauit lachꝛymis pedes ieſu/Ecce compaſſio: Poſtea
terſit capillis/In quo notat ſubuētio. Plus autem eſt/vt di/
cit Gregori⁹/compaſſio q̃ datum: quia rem quālibet plerūq̃
dat qui non compatit: nunq̃ autem qui vere compatit/quod
neceſſariū aſpicit pximo/negat. m Expectabā bona:
id eſt pacem ꝛ tranquillitatē. o Et venerunt mihi: id eſt
ad meā vtilitatem: p Mala: id eſt tribulatiōes/ꝛ flagel/
la/ꝛ irriſiones. Hiere. xiiij. d. Expectauimus pacem/ꝛ nō eſt
bonum: tempus curationis/ et ecce turbatio. Uel in perſona
eccleſie tempoꝛe vltime pſecutionis/recolētis bona que geſſit
Myſtice. tempoꝛe pacis. l Flebam quōdam ſup eo qui affli/
ctus erat: compatiendo ei/vt eum a paſſione liberarē. Gre/
goꝛi⁹. Tunc enim plena eſt compaſſio: cum malū inopie pꝛo
pximo ſuſcipere nō metuimus/vt eum a paſſione ſic libere/
mus: Sicut chꝛiſtus/cum poſſet nobis non moꝛiendo ſuccur/
rere: ſubuenire tamē hominib⁹ moꝛiendo voluit: quia nos mi/
nus amaſſet ſi noſtra vulnera non ſuſciperet. l Et compa
tiebat anima mea pauperi. Quia qui pfecte compatit/
hoc egenti tribuit: ꝛ in quo ipſe ſi dederit anguſtat. m Ex/
pectabam: pſſa tribulatiōibus. n Bona: id eſt angelo/
rum conſoꝛtia. o Et venerunt mihi mala: id eſt pſecu/
tiones. q Pꝛeſtolabar lucem: id eſt eternam clarita/

a pônens/eliſiſti me †valide.
b Sciō q̇a moꝛti †trades me:
c vbi cōſtitūta eſt dom⁹ †omni
d viuēti. Uerūtamē nō ad †cō/
e ſumptionē eoꝛū ēmittis ma/
f g nū tuam: ēt ſi coꝛruerint/ipſē
h ſaluābis. Flēbā quōdaȝ ſūp
i k l eo qui afflictus erat: ēt cōpa
tiebat anima mea pauperi.
m n Expēctabā bōna: ꝛ vēnerūt
o p mihi māla: pſtōlabar lucem:
q r s ꝛ ērupērūt tenebꝛe. Intēri/
t u oꝛa mea ēfferbuerunt ābſq̃
x vlla requie: pꝛeuēnerūt me di/
y es afflictionis. Mērēns in/
z cedebam: ſinē furoꝛe/cōſur/
a gens in turba †clamaui. Frā
b ter fui dꝛaconum: ēt ſocius
c ſtruthionū. Cūtis mea deni/
d grata eſt ſup me: et ōſſa mea
e f āruerunt pꝛe caumate. Uēr/
g ſa eſt in luctum cithāra mea:
h et ōꝛganum meum in vocem
flentium.

tem. r Et eruperunt tenebꝛe: pſecutionū. Hec autem
mala minus doleret eccleſia/ſi ab aduerſarijs fierent. Sed
ideo grauius tolerat: quia ab his patit/ de quibus bona ſpe/
rabat. Et hoc eſt quod ſequit. s Interioꝛa mea: id eſt
illi qui ſecreta mea ſciunt: quos vt viſcera p amoꝛem geſta/
ueram: t Efferbu
erūt: atrociter contra
me inſurgentes. u
Abſq̃ vlla reqe:
Quia/vt dicit Grego
rius/cognoſcentes ſe/
creta illius: quāto ſci/ Al. †clamabā
unt vbi magis doleat:
tanto deterius ab eius
afflictiōe minime qui/
eſcunt. Cant. j. b. Fi
lij matris mee pugna/
uerūt cōtra me. Hie/
remie. xij. b. Fratres
tui ꝛ dom⁹ patris tui/
etiam ipſi pugnaue/
runt contra te. Intra
enim eccleſiā vnus contra alium pugnare non ceſſat. Unde
Gen. xxv. c. In vtero collidebātur paruuli. x Pꝛeuene/
runt me dies afflictiōis. Hoc dicit eccleſia: q̇ licȝ in vl/
tima pſecutione plurima paſſura ſit: quando aperta infideliū
pſecutio deſeuiet: interim hi qui in ea verboten⁹ fideles ſunt/
pꝛauis moꝛibus impugnātes ante currunt. y Merens
incedebam: licȝ eleuatus exterius rebus ꝛ honoꝛib⁹. Mi/
ro enim oꝛdine/eodem tempoꝛe cōueniunt in honoꝛū actib⁹/
ꝛ foris honoꝛ culminis/ꝛ int⁹ meroꝛ hūilitatis. Eccl. vij. a.
Coꝛ ſapientiū vbi triſticia. z Sine furoꝛe cōſurgens
in turba clamaui. q. d. laceſſita contra tumultus/nō cum
furoꝛe: ſed cum māſuetudine inſolētes increpaui. Unde Gre/
goꝛi⁹. Boni plati contra tumultus inſolentiū clamoꝛem ha/
bent/nō furoꝛem: quia eos quos clementer tolerant/docere
nō ceſſant. Gal. vj. a. Fratres/ſi pꝛeoccupatus fuerit homo in
aliquo delicto ꝛc. Gregoꝛi⁹. Nullus pfectus eſt qui inter pxi
moꝛū mala patiens non eſt. Qui eñ equanimiter aliena ma/
la non tolerat/ipſe ſibi per impatientiā teſtis eſt: quia a boni
plenitudine longe diſtat. Roſa enim que redolet/creſcit cum
ſpina que pungit. Et hoc eſt quod ſequit: a Frater fui
dꝛaconū: id eſt aperte malicioſoꝛū. b Et ſocius ſtru/
thionū: id eſt ſimulatoꝛum. Struthio enim pennas habet:
ſed non habet volatum: Ita ſimulatoꝛes ſpeciem ſanctitatis
habent: ſed virtutem ſanctitatis nō habent. Utroſq̃ tempo/
re pacis patit intra ſe eccleſia. Hoc etiam cōuenit iob ad lit/
teram/qui inter pximoꝝ mala patiens fuit. Aliter enim per/
fectus non eſſet: quia bonus non fuit/ qui malos tolerare re/
cuſauit: Et abel eſſe renuit/quē cain malicia nō exercuit: Di/
cit Gregoꝛi⁹. c Cutis mea denigrata eſt ſuper me:
ex laboꝛe paſſionis ꝛ vilitate abiectionis. d Et oſſa mea
aruerunt pꝛe caumate: frigoꝛis vel caloꝛis. f Uerſa
eſt in luctū cithara mea. i. leticia mea. g Et oꝛganū
meū i vocē flentiū: Idē eſt. Sed myſtice c Cutis Myſtice
eccleſie/ſunt infirmi q̇ exterioꝛibus deſeruiūt: in quib⁹ eccl'ia
olim fuit pulchꝛa: ſed mō feda. Uñ Nañ. ij. c. Facies eoꝝ ſic
nigredo olle. Thꝛeñ. iiij. b. Denigrata eſt facies eoꝝ ſup car/
bones. d Oſſa mea: id eſt foꝛtes viri: quib⁹ tota cōpago
eccl'ie ſuſtentat: e Aruerūt pꝛe caumate. i. feruoꝛe chari/
tatis: q̇ dum infirmi ad iniq̇tatem pſiliunt: foꝛtes zelo fidei
cruciant. Unde Paulus. ij. Coꝛ. xj. g. Quis infirmat/ꝛ ego
non infirmoꝛ? ꝛc. f Uerſa eſt ꝛc. Cithara/per choꝛdas
ſonat: Oꝛganū/p fiſtulas. Choꝛda cithare/ē intētio opant:
Fiſtula oꝛgani/eſt os pꝛedicantis. Cithara g̃ eccleſie/ſūt bene
opantes: Oꝛganū/recte pꝛedicātes: qui verbo ꝛ exemplo con/
ſolant infirmos. Sed quia vtriq̃ tpe vltime pſecutionis de/
ficient vel cōtemnent: ploꝛat eccleſia. Dicit g̃: g Cithara
mea verſa eſt in luctū: id eſt qui ſolebant me cōſolari bñ
operando/modo ſunt mihi cauſa luctus. h Et oꝛganū